

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పత్రిక

సంపుటి : 51

సంచిక : 4,5

విజయవాడ

5-4-2018

పేజీలు : 24

మెల : రు. 10/-

వంచనాత్మక కళలో ఆలతేలిన దోపిడి పాలకవర్గ పార్టీలు మరోసారి వెల్లడైన పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామ్య బూటకత్వం

పార్లమెంటు బడ్జెట్ సమావేశాలు ప్రారంభమైన నాటినుండి అధికార, విపక్షపాలక పార్టీలన్నీ సరికొత్త నాటకానికి తెరలేపాయి. 2018-19 ఆర్థిక సంవత్సరానికి కేంద్రప్రభుత్వం బడ్జెట్ ప్రవేశ పెట్టటంతో మొదలైన ఈనాటకం కొనసాగుతున్న తీరు, ప్రపంచంలో అతిపెద్ద పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామ్యంగా పేర్కొంటున్న భారత శాసన వ్యవస్థ డొల్లతనాన్ని, వంచనాత్మక స్వభావాన్ని మరోసారి వెల్లడిచేస్తోంది.

గత ఏడు దశాబ్దాలుగా సాగుతున్న ఈ నాటకీయ బడ్జెట్ తంతు అంతా, దేశ-ప్రజల ప్రయోజనాలకు విరుద్ధంగా సాగుతూవస్తున్నదే. సామ్రాజ్యవాద, భూస్వామ్య, దళారీ బూర్జువావర్గ ప్రయోజనాలకు కొమ్ముగాస్తూ వస్తున్నదే. అయితే, దీనినంతా కప్పిపుచ్చి, పేదప్రజల బడ్జెట్గా, శ్రామిక సంక్షేమ బడ్జెట్గా అధికారపక్షం ప్రస్తుతించుకోవటం, ప్రతిపక్షపార్టీలు పదాదంబరాలతో డాంబిక విమర్శలు గుప్పించటం, ప్రభుత్వానుకూల మేధావులు, మాధ్యమాలు 'ఈ బడ్జెట్ ప్రజల జీవితాలను సమూలంగా మార్చబోతోందంటూ ప్రతి ఏడాది ఆశాశానికెత్తటం, వాస్తవానికి ప్రజల బతుకులు నానాటికీ దుర్భరంగా మారుతూ, దిగజారుతూ వుండటం....మనం చూస్తూ వస్తున్నదే! ప్రజలందరి అనుభవంలోనిదే!!

కనుక, ఈసారి కేంద్రబడ్జెట్కూడా ఇందుకు భిన్నమేమీకాదు. 'ఆంధ్రప్రదేశ్ పునర్విభజన చట్టం-2014'లో పేర్కొన్న అంశాల అమలుకు అనుగుణంగా బడ్జెట్లో నిధులు కేటాయించకుండా కేంద్రప్రభుత్వం తీవ్ర వివక్ష చూపుతోందని, విభజన సమయంలో పార్లమెంటు వేదికగా నాటి ప్రధాని ఇచ్చిన 'ప్రత్యేక హోదా' హామీని నెరవేర్చకుండా నిరాకరిస్తోందని రాష్ట్రంలోని పాలక పార్టీలు, వామపక్షాలు గట్టిగా గొంతెత్తాయి. 'ప్రత్యేక హోదా' కు బదులుగా రాష్ట్రానికి ఇస్తామన్న 'ప్రత్యేక ప్యాకేజీ'కి సైతం ఈ బడ్జెట్లో నిధులు కేటాయించకపోవటాన్ని ఆక్షేపిస్తూ ఎన్డిఎలో భాగస్వామిగావున్న అధికార తెలుగుదేశం పార్టీకూడా వీరితో గొంతు కలిపింది. కేంద్రబడ్జెట్ కేటాయింపులలో వివక్షను నిరసిస్తూ ఫిబ్రవరి 8న వామపక్షాలు ఇచ్చిన 'ఆంధ్రప్రదేశ్ బండ్'కు బిజెపి మినహా తెలుగుదేశంతోసహా పాలకపార్టీలన్నీ మద్దతు తెలిపాయి. ఎడతెగని సమస్యల వలయంలో చిక్కుకుని సతమతమౌతున్న ప్రజానీకపు అసంతృప్తి, అశాంతి, ఆగ్రహాల వ్యక్తీకరణగా బండ్ సంపూర్ణంగా జరిగింది.

ఆ తర్వాతనుండి రాష్ట్రంలో పాలకపార్టీల మధ్య 'ప్రత్యేక హోదా' సమరం ముమ్మరమైంది. గత నాలుగు సంవత్సరాలుగా ఎన్డిఎలో,

కేంద్రమంత్రివర్గంలో భాగస్వామిగావున్న తెలుగుదేశం పార్టీ, కేంద్ర మంత్రివర్గం నుండి తొలుత వైదొలగింది. రాష్ట్రానికి ప్రత్యేక హోదా కల్పిస్తామన్న బిజెపి ప్రభుత్వం, దానిని అమలుచేయలేదని, దాని స్థానంలో హోదా ప్రయోజనాలకు సమానమైన 'ప్యాకేజీ' ఆశచూపి, అది కూడా ఇవ్వకుండా రాష్ట్రప్రజలను మోసం చేశారంటూ తెలుగుదేశం అంగ లార్పింది. ఈ కాలంలోనే బిజెపి కేంద్ర, రాష్ట్ర నాయకులు రాష్ట్రప్రభుత్వంపై, చంద్రబాబుపై ఎక్కువెట్టి తమ దాడిని తీవ్రంచేశారు. రాష్ట్రమంత్రివర్గం నుండి బిజెపికి చెందిన మంత్రులరువురూ రాజీనామా చేశారు. అంతిమంగా మార్చి 16న ఎన్డిఎ నుండి టిడిపి వైదొలిగింది.

గత నాలుగేళ్లుగా రాష్ట్రముఖ్యమంత్రి 29 సార్లు ఢిల్లీ వెళ్లి విన్నవించుకున్నా, విభజన హామీల అమలుకు కేంద్రప్రభుత్వం నిధులివ్వక పోవటమనేది, తెలుగు వారి ఆత్మాభిమానాన్ని దెబ్బతీయటమేనంటూ భావోద్వేగాలను రేపుతున్నారు. పసిగుడ్డుగా వున్న విభజిత ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ప్రయోజనాల కోసమే టిడిపి ఇంతకాలం ఎన్డిఎలో భాగస్వామిగా వుందనీ, ఆ ప్రయోజనాలకే విఘాతం కలగటంతో ఎన్డిఎని వీడి ప్రజల వక్షాన నిలిచామని టిడిపి నాయకులు ప్రకటిస్తున్నారు. కేంద్రంతో పోరాటానికి వెనుకంజవేయబోమని అసెంబ్లీ వేదికగా ఆర్బీఎఫ్ ప్రకటనలు చేస్తున్నారు. తమ ప్రత్యర్థి పక్షమైన వైసీపీని దగ్గరకు తీస్తూ, బిజెపి తమపై దాడిచేసి రాష్ట్రాన్ని అస్థిరపరిచి గుప్పెటపెట్టుకోవాలని చూస్తోందని, దీనిని సాగనీయబోమంటూనే, తనపై దాడిని ఆంధ్రప్రజలపై దాడిగా అభివర్ణిస్తూ శాసనసభలో చంద్రబాబు కళ్ళనీళ్ళు పర్వతమవుతూ సానుభూతి పొందాలని చూస్తున్నాడు. కేంద్రప్రభుత్వ సహాయనిరాకరణ కారణంగానే అమరావతి, పోలవరాలను శరవేగంగా అభివృద్ధిచేయలేక పోయానని పేర్కొంటున్నాడు.

రాష్ట్ర ఎన్నికలకు ఏడాదిన్నర ముందుగానే 'ప్రజా సంకల్పయాత్ర' పేరుతో, 'సవరత్నాల'తో (అందులో 'ప్రత్యేక హోదా సాధన' లేదు) మూడువేల కిలోమీటర్ల పాదయాత్రను వైసీపీ అధినేత జగన్ ప్రారంభించి, కొనసాగిస్తున్నాడు. నాలుగేళ్ళు మిన్నకుండి, ఇప్పుడు మరలా 'యు'టర్న్ తీసుకొని ప్రత్యేక హోదా గురించి చంద్రబాబు మాట్లాడటమే గొప్ప మోసకారితనమని, ప్రత్యేకహోదాపై పేటెంట్ తమదేనని వైసీపీ చాటుకుంటోంది. ప్రత్యేక ప్యాకేజీకి అంగీకరించి తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం ప్రజలకు ద్రోహం చేసిందని, అనాటినుండే ప్రత్యేకహోదాపై గట్టిగా నిలబడివుంటే, ఈపాటికి 'హోదా' సాధించుకోగలిగే వారమని చంద్రబాబుపై

సంపాదకుడు
పి. జస్వంతరావు

వెబ్సైట్ :
www.janasakthionline.com
ఈ-మెయిల్ :
janasakthi1963@gmail.com

సంపుటి : 51 సంఖ్య : 4, 5
5-4-2018

లో సలిపేట్స్

నివాళి :

ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు మహానేత స్టాలిన్ 4

ప్రపంచ పరిణామాలు :

మాలి సంక్షోభం 9

డాక్యుమెంట్ :

సి.సి. తీర్మానం-2018 ఫిబ్రవరి 10

చర్చ :

తిరిగి తిరిగి తలెత్తే ప్రశ్నలు
- సుధాకర్ 15

రాజకీయార్థికం :

యస్సి, యస్సీ అత్యాచార నిరోధక
చట్టం-సుప్రీంకోర్టు తీర్పు 23

వెల : విడిప్రతి.....రూ.10/-
సంవత్సర చందా....రూ. 100/-

ఛారునామా :

పి. జస్వంతరావు, సంపాదకుడు
32-13-26/1, బి.ఎం.ఆర్. రోడ్,
ఎం.ఆర్.పురం, విజయవాడ-10.

జగన్ నిప్పులు చెరగుతున్నాడు. అయితే, తన భవిష్యత్ రాజకీయ ప్రయోజనాలకోసం, ప్రత్యేకహోదా కల్పించని కేంద్ర ప్రభుత్వంతో సుతిమెత్తగా వ్యవహరిస్తున్నాడు. ప్రత్యేకహోదా కోసం కేంద్రప్రభుత్వంపై ఆరుగురు సభ్యులతో అవిశ్వాస తీర్మానం ప్రతిపాదిస్తున్న తమకు బిజెపీతో లాలూచీ వుండటమేలా సాధ్యమంటూ అదరగండంగా ప్రశ్నిస్తున్నాడు.

బిజెపి చేసిన వరుస ద్రోహాలంటూ ఏకరువు పెట్టేస్తూ తెలుగుదేశం పార్టీ, తమ ఎన్నికల వాగ్దానాల అమలులో వైఫల్యాలన్నింటినీ ఇతరుల పైకి నెట్టివేసి చేతులు దులుపుకోదలచుకుంది. ప్రత్యేకహోదా-ప్రత్యేక ప్యాకేజీ నుండి తిరిగి ప్రత్యేకహోదా పల్లవి నెత్తుకోవల్సి రావటంతో రాజకీయంగా ఇరుకునపడ్డ టిడిపి, పార్లమెంటులో కేంద్రప్రభుత్వంపై అవిశ్వాస తీర్మానానికి తామూ సై అంది.

ఈవిధంగా వైసీపీ, టిడిపి, వీరికి తోడుగా కాంగ్రెస్, ఇతర విప్లవపార్టీలు కూడా క్రమంగా అవిశ్వాస తీర్మాన ప్రతిపాదనకు తోడయ్యాయి. మార్చి 15 నుండి ప్రతిరోజూ కేంద్రప్రభుత్వంపై అవిశ్వాస తీర్మానంపై చర్చకై స్పీకరుకు వరుసగా నోటీసులు అందజేస్తూనే వున్నారు. ప్రతిరోజూ సభ ప్రారంభం కాగానే, ఏబిడిఎంకే సభ్యులు కావేరీ జలాల సమస్యపై(కొద్దిరోజుల క్రితం వరకు టిఆర్ఎస్ సభ్యులు రిజర్వేషన్ల అంశమై) తమకు మద్దతుగా ప్రభుత్వం ప్రకటన చేయాలని కోరుతూ 'వెల్'లోకి వచ్చి నినాదాలు చేస్తూ వస్తున్నారు. అవిశ్వాస తీర్మానం చేపట్టటానికి అవసరమైన సభ్యుల సంఖ్యను లెక్కించటం సాధ్యంకానిదేమీ కాదని చిన్నపిల్లలకు సైతం అర్థమౌతున్నా, 'వెల్'లో గందరగోళాన్ని స్పీకర్ సాకుగా చూపుతూ వస్తోంది. నోటీసులను పరిగణలోకి తీసుకోకుండా, చర్చ చేపట్టకుండా సభ ప్రారంభమైన ఐదు నిమిషాలకే ప్రతిరోజూ సభను వాయిదావేస్తూ రావటం దేశ ప్రజానీక మంతా చూస్తూనే వున్నారు. పార్లమెంటు సమావేశాలు జరిగినంతకాలం అవిశ్వాస తీర్మానం ఇస్తూనే వుంటామని, సభ నిరవధికంగా వాయిదా పడిన వెనువెంటనే తమ పార్టీ సభ్యులు ఆరుగురు లోక్సభ సభ్యత్వానికి రాజీనామా చేసి, ఢిల్లీలోని ఏపిభవన్కు ప్రదర్శనగా వెళ్ళి, అక్కడే నిరసన దీక్ష చేపడతారని వైసీపీ ప్రకటించింది. తెలుగుదేశం ఎంపిలు కూడా కలసి రావాలని పిలుపునిస్తూ రాజకీయంగా పైచేయిలో వుండేందుకు వైసీపీ ప్రయత్నిస్తోంది. ఇరు తెలుగు రాష్ట్రాల ప్రజలమధ్య, ప్రాంతాలమధ్య నిరంతరం తగువులు రగులుకునేలా, అస్పష్టతతో ఆదరాబాదరాగా ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర విభజన చేసిన నాటి కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం, ప్రత్యేకహోదా గురించి చట్టంలో

చేర్చకుండా ప్రధాని హామీకే పరిమితంచేసింది. 2019 సార్వత్రిక ఎన్నికల్లో కేంద్రంలో కాంగ్రెస్ అధికారంలో వస్తే, ఏపికి ప్రత్యేకహోదా కల్పిస్తామంటూ కాంగ్రెస్పార్టీ మరోసారి నమ్మింప జూస్తోంది. ప్రత్యేకహోదా కల్పించని బిజెపి ప్రభుత్వంపై అవిశ్వాసానికి తాను సిద్ధమంటూ వంచనాత్మక రాజకీయ క్రీడ సాగిస్తోంది.

2014 ఎన్నికలకు ముందు రాష్ట్ర రాజకీయ రంగంలో ఆరంగేట్రం చేసిన సిసినటుడు పవన్ కళ్యాణ్ నేతృత్వంలోని జనసేన, ఆ సంవత్సరమే జరిగిన సార్వత్రిక ఎన్నికలలో బాబు-మోడీ జోడికి మద్దతుగా నిల్చింది. ప్రజాప్రయోజనమే గీటురాయిగా వీరికి మద్దతు తెలిపామని, అధికారంలోకి వచ్చే ప్రభుత్వాలు ఎన్నికల హామీలు అమలుచేయకున్నా, మాటతప్పినా వారిని ప్రశ్నిస్తామని, నిలదీస్తామని గొప్పగా చెప్పుకుంది. గత నాలుగు సం॥లుగా ప్రకటనలు, ప్రాంతీయ సదస్సులు, కొన్ని ప్రాంతాల సందర్శనలకే 'జనసేన' పరిమితమైంది. ప్రజలు ఎదుర్కొంటున్న ఏ ఒక్క సమస్యపైగానీ, తాను మద్దతిచ్చిన టిడిపి, బిజెపి ప్రభుత్వాలు అనుసరిస్తున్న ప్రజావ్యతిరేక విధానాలపైగానీ ప్రజల్ని కదిలించటం అలా వుంచి - కనీసం గట్టిగా గొంతే విప్పలేకపోయింది. ఇప్పుడే కళ్ళుదెరిచినట్లుగా, కేంద్ర - రాష్ట్రప్రభుత్వాల ప్రకటనలలో నిధుల విషయంలో పొంతన లేదు గనుక, తన ఆధ్వర్యంలో ఓ సంయుక్త నిజనిర్ధారణ కమిటీ(జెఎఫ్ఎస్)ని నియమించి గణాంకాల మతలబులతో కొన్నిరోజులు కుస్తీపట్టింది. మార్చి ఒకటో తేదీన మంగళగిరివద్ద జనసేన ఆవిర్భావ సభ జరిపి రానున్న ఎన్నికలలో తమ తదాఖా చూపుతామని ప్రకటించింది. తెలుగుదేశం అధినేత చంద్రబాబునాయుడు -తనయుడు లోకేష్ నాయకత్వంలో ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం అవినీతి, అక్రమార్కాల అడ్డాగా గణుతికెక్కిందని గాండ్రించింది. రాష్ట్రంలో ప్రధాన ప్రతిపక్షమైన జగన్ నాయకత్వం లోని వైసీపీ ప్రత్యేకహోదాకోసం నిజాయితీగా పోరాటం చేయలేదని తీర్మానించింది. రాష్ట్రానికి ప్రత్యేకహోదా కల్పించని కేంద్రప్రభుత్వంతో పోరాడుతామని, ప్రత్యేకహోదా సాధనే లక్ష్యంగా త్వరలో తాను ఆమరణదీక్ష చేబడతానని జనసేన అధినేత పవన్కళ్యాణ్ ప్రకటించాడు. ప్రత్యేక హోదా సాధనకై వామపక్షాలతో కలసి కార్యాచరణ రూపొందిస్తానన్నాడు.

ప్రత్యేకహోదా సాధన సమితి, జనసేనలతో కలసి మార్చి 22వ తేదీన రెండుగుంటలపాటు జాతీయ రహదారుల దిగ్బంధానికి వామపక్షాలు పిలుపునిచ్చాయి. హోదా అంశంపై ముఖ్యమంత్రి అఖిలపక్ష సమావేశం నిర్వహించాలని డిమాండ్ చేస్తూవచ్చాయి. జాతీయ రహదారుల దిగ్బంధం

రోజునే తెలుగుదేశం శ్రేణులు విడిగా ప్రదర్శనలు నిర్వహించారు. మార్చి 27వ తేదీన ముఖ్యమంత్రి ఆధ్వర్యంలో ప్రభుత్వం అఖిలపక్ష సమావేశం నిర్వహించింది. బిజెపి, వైసిపి, జనసేన ఈ సమావేశానికి హాజరు కాలేదు. నల్ల బ్యాడ్జీలు ధరించి రోజుకు ఒక గంట అదనంగా పని చేయాలనే జపాన్ తరహా ఆందోళనా కార్యక్రమాన్ని ముఖ్యమంత్రి ప్రకటించాడు. 'ప్రత్యేకహోదా' ఆందోళనాకారులపై గత నాలుగు సం॥ల కాలంలో పోలీసులు పెట్టిన కేసులను ఎత్తి వేయాలని హోదా సాధన సమితి కోరగా ముఖ్యమంత్రి సానుకూలంగా పరిశీలిస్తా మన్నాడు. విభజనచట్టం, విభజన హామీల అమలుపట్ల కేంద్రప్రభుత్వ వైఖరిని గణాంకాలతో ముఖ్యమంత్రి ఈ సమావేశంలో వివరించాడు. ఎన్డీఏ నుండి బయటకు రావటంలో ఆలస్యం చేసి టిడిపి తప్పుచేసిందని వామపక్షాలు అభిప్రాయం వ్యక్తంచేశాయి. ప్రత్యేకహోదా కోసం ఉద్యమించని వారు ద్రోహాలుగా మిగిలి పోతారని సిపిఐ దూకుడుగా వ్యాఖ్యానించింది.

మొత్తంమీద, గత రెండు నెలలుగా పార్లమెంటులోనూ, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలోనూ వామపక్షాలతోనూ పాలక, ప్రతిపక్షాలన్నింటి ఏకైక ఎజెండా 'ప్రత్యేకహోదా సాధన'గా మారిపోయింది. టీవీలలో చర్చా వేదికలు రణ రంగాలను తలపిస్తున్నాయి. ఏకకాలంలో టిడిపి, బిజెపి, వైసిపి, జనసేన, కాంగ్రెస్ తదితర పార్టీల, రాజకీయ విశ్లేషకుల పరస్పర ఆరోపణలు, దూషణలు, శాపనారథాలతో టీవీలు దద్దరిల్లు తున్నాయి. ఇదంతా కొందరికి రాజకీయాలు 'రసవత్తరంగా' మారిపోవటంలాగా, ఎన్నికలకు చాలా ముందుగానే వాతావరణం 'రక్తికట్టటం' లాగా తోస్తోంది. ప్రచార సాధనాలు, సామాజిక మాధ్యమాలు ప్రత్యేకహోదా చుట్టూ ఎన్నో విశ్లేషణలు, కథనాలను మసాలా దట్టించి మరీ ప్రసారం చేస్తున్నాయి. పార్లమెంటులో ఈరోజు ఏం జరగబోతోంది? అవిశ్వాస తీర్మానం చర్చకు వస్తుందా, రాదా? చర్చకు వస్తే ఓటింగ్ జరుగుతుందా? పార్లమెంటులో వివిధ పార్టీల బలాబలాలు ఎలా వున్నాయి? అవిశ్వాస తీర్మానంపై చర్చకు బిజెపి జంకుతోందా? చర్చ జరిగితే తన వైఫల్యాలు వెల్లడవుతాయని భావిస్తోందా? బిజెపిలోని అసమ్మతివర్గం, ఎన్డీఏలోని ఇతర భాగస్వామ్య పార్టీల గురించి బిజెపి ఆందోళన చెందుతోందా? వంటి మరెన్నో ప్రశ్నలను సంధిస్తూ ఏరోజు కారోజు సస్పెన్స్ డ్రిల్లర్ను మరిపించే రీతిలో పాలకపార్టీలన్నీ కలిసికట్టుగా వంచనాత్మక రాజకీయాలను అప్రతిపాతంగా నడిపిస్తున్నాయి.

పార్లమెంటులో ఒకవైపు ఈ రగడ జరుగుతుండగానే, ప్రజావ్యతిరేక కేంద్రబడ్జెట్,

ద్రవ్య వినిమయ బిల్లులు చర్చకు కూడా నోచుకో కుండానే పార్లమెంటు ఆమోదం పొందాయి. దేశంలో, రాష్ట్రాలలో రైతాంగం, కార్మికుల జీవస్మరణ సమస్యలేవీ చర్చనీయాంశాలు కాకుండాపోయాయి. వేలకోట్ల రూ॥ ప్రజాధనాన్ని బ్యాంకులనుండి లూటీ చేసుకొని బడా వ్యాపారులు ఎంచక్కా విదేశాలకు చెక్కియ గలుగుతున్నా, పార్లమెంటుకేమీ పట్టలేదు. విస్తరిస్తున్న సంక్షోభంతో కోరలు చాస్తోన్న నిరుద్యోగ సమస్యకు బలపుతున్న యువత గురించి చట్టసభలలో చర్చకు చోటులేకుండా పోయింది. 'ఖప్' పంచాయితీల పేరిట మధ్య యుగాలనాటి ఆటవిక పాలన యువతీ యువకులను బలిగొంటున్నా, కూతవేటు దూరంలోని ఢిల్లీ పాలకులకు అవేమీ పట్టలేదు. దళితులపై, మహిళలపై అత్యాచారాలు; మత మైనారిటీలపై హిందూత్వవాదుల దౌర్జన్యాలు, హింసాకాండల గురించి వీరికి పట్టలేదు. అన్నిటినీ మించి దేశసంపదను విచ్ఛలవిడిగా కొల్లగొట్టుకెళుతున్న సామ్రాజ్యవాద బహుళజాతి కంపెనీల ప్రయోజనాల కనుగుణమైన నిర్ణయా లన్నీ ఈ పార్లమెంటులో జరిగే ఈ రణగోళనల నడుమ నుండే దర్జాగా, సునాయాసంగా చట్టాలుగా మారిపోవటమే వీరు కోరుకునేది!

దోపిడీ పాలకవర్గ పార్టీలన్నింటికీ తెలిసి జరుగుతున్న నాటకమిది. దోపిడీవర్గ ప్రయోజనాలను పరిరక్షించటంలో వీరందరి మధ్య అప్రకటిత ఏకాభిప్రాయం వుంది. దోపిడీవర్గ వ్యతిరేక ప్రజాఉద్యమాలను, నిరసన గొంతులను అణచటంతో వీరందరి నడుమ సదవగాహన, సహకారం వ్యక్తమౌతుంది. అయితే దోపిడీ సంపదలో తమతమ వాటాకోసం,

వాటాలు పొందేందుకు అనువైన రాజకీయ అధికారంకోసం అవి కాట్లాడుకుంటూనే ఇదంతా ప్రజల ప్రయోజనాలు నెరవేర్చటం కోసమేనని ప్రజలకు భ్రమలు గొలిపే ప్రయత్నం చేస్తున్నాయి. ఈ పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామ్య చట్ర పరిధినుండి ప్రజల దృష్టి మరలిపోకుండా, దోపిడీకి కాపుగానే ఈ చట్ట సభల డొల్లతనాన్ని పూర్తిగా బట్టబయలు కానియకుండా జాగ్రత్త వహిస్తూ వున్నాయి.

పాలకవర్గాలు ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా ఈ క్రిడలోకి అందరినీ లాగే ప్రయత్నం చేస్తున్నాయి. సంకల్పితంగానో, యాదృచ్ఛికంగానో ప్రజా స్వామికవాదులు, కమ్యూనిస్టులు, కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులు ఇందులో పాపులు కారాదు. ప్రత్యేకహోదాను సర్వరోగ నివారిణిగా చూపెట్టి ఉద్వేగపూరితం చేసే ఉపన్యాసాలు సామాన్య ప్రజల చెవికెక్కుతున్నాయనుకోవద్దు. ప్రజలు ఈ నాటకాలనన్నీ గమనిస్తూనే వున్నారు. ప్రజలను భూమిసమస్య, అణచివేత, వివక్షల సమస్య, దళారీ బూర్జువా, సామ్రాజ్యవాద దోపిడీలకు సంబంధించిన సమస్యలనుండి ప్రక్కకు మళ్ళించే పాలకుల ఎత్తుగడలను ప్రజలు ఎప్పటికప్పుడు ఎరుకతో, చైతన్యంతో, సమర్థవంతంగా తిప్పికొట్టే రోజురాకపోదు. ప్రజలు నిత్యజీవితంలో ఎదుర్కొంటున్న-రైతాంగానికి గిట్టుబాటుధరలు, భూపరాయాకరణ, పెద్దఎత్తున సాగుతున్న కూలీల వలసలు, నిత్యావసర వస్తువుల ధరల పెరుగుదల, పెరుగుతోన్న నిరుద్యోగం, నిజ వేతనాల కుదించుపు, గగన కుసుమాలపుతున్న విద్య-వైద్యంవంటి సమస్యలపై పాలకుల మెడలు వంచే ఉద్యమాలలోకి సమీకృతం కావాలి.

4-4-18 ✧

'నిరుద్యోగానికి మూలమైన పాలకుల విధానాలపై ఉద్యమిద్దాం'

విద్యార్థి, యువజనుల రాష్ట్రసదస్సు పిలుపు

గుంటూరు, 19-3-18:

'నానాటికీ పెరుగుతోన్న నిరుద్యోగం; సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ సంస్కృతి-విద్యార్థి యువజనుల కర్తవ్యాలు' అంశాలపై పిడిఎస్ఓ, ఎన్వైఎస్ఓ ఆధ్వర్యంలో 19-3-18న గుంటూరులోని ఎన్జిజివో కళ్యాణ మండపంలో రాష్ట్రస్థాయి సదస్సు జరిగింది.

ఎఎన్యూ అసిస్టెంట్ ప్రొఫెసర్ డా॥జె.మధుబాబు మాట్లాడుతూ ఎలాంటి ఉపాధి భద్రతలేని కాంట్రాక్టు, ఓట్సోర్సింగ్ విధానాన్ని-వేతన బానిస విధానాన్ని ప్రభుత్వాలు ప్రోత్సహిస్తున్నాయన్నారు.

ఏపిటిఎఫ్ మాజీ కౌన్సిలర్ ఎం.వి.కృష్ణయ్య మాట్లాడుతూ రోజురోజుకూ దేశంలోని సర్వరంగాలూ సామ్రాజ్యవాదుల చేతుల్లోకి వెళుతున్న ఫలితంగా దేశంలో నిరుద్యోగ సమస్య తీవ్రరూపం దాల్చుతున్నదన్నారు. ఏపిటిఎఫ్ రాష్ట్ర ప్రధానకార్యదర్శి పాండురంగవరప్రసాద్ మాట్లాడుతూ విద్యారంగాన్ని ఆధిపత్యశక్తుల అవసరాలు తీర్చేవిధంగా మలుస్తున్నారన్నారు.

ఎన్వైయస్, పిడిఎస్ఓ రాష్ట్ర నాయకులు కామ్రేడ్స్ లక్ష్మిరెడ్డి, నాగబసవయ్య, కె.వి.రమణ, ఏ.సురేష్లు అధ్యక్షవర్గంగా వ్యవహరించిన ఈ సదస్సులో స్త్రీవిముక్తి సంఘటన, ఎన్వైయస్, పిడిఎస్ఓల రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శులు కా॥ఎం.లక్ష్మి, కా॥యస్కె.బాషా, కా॥బాజీసైదా వివిధ అంశాలపై ప్రసంగించారు.

(తరువాయి 22వ పేజీలో)

ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు మహానేత కామ్రేడ్ స్టాలిన్

సుమారు 30 ఏళ్ళకు పైగా ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమానికి, ప్రప్రథమ సోషలిస్టు రాజ్యానికి, 40 ఏళ్ళకు పైగా సోవియట్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్రకమిటికి, సుమారు 60 ఏళ్ళపాటు సోవియట్ ప్రజానీకానికి నాయకత్వం వహించిన కామ్రేడ్ స్టాలిన్ మరణించి ఈ (2018)) మార్చి 5కు 65 సంవత్సరాలు. కమ్యూనిస్టు శిబిరానికి చెందిన ప్రఖ్యాత తెలుగు కవి, జంధ్యాల పాపయ్యశాస్త్రి (కరుణశ్రీ) “విశ్వవైతాళికుడి”గా భావించి “రైతుకు పట్టం కట్టిన రష్యా భాగ్యవిధాత అతడు, కూలీకి కిరీటం పెట్టిన స్టాలిన్ మహానేత అతడు” అని కామ్రేడ్ స్టాలిన్ ను కీర్తించినా రకరకాల అవకాశవాదులు, అభివృద్ధి నిరోధకశక్తులు, సోషలిస్టు వ్యవస్థ విచ్ఛిన్నకులు, కుహనా మేధావులచేత వక్రీకరణలకూ, అపవాదాలకూ, నిందలకూ, వ్యక్తిత్వ విధ్వంసానికి (క్యారెక్టర్ ఎసాసినేషన్) ఆయన గురయ్యాడు. అనేక కష్టభరిత గడ్డుకాలాల్ని, అడ్డుగోడల్ని అధిగమించి ప్రపంచ ప్రజల శత్రువైన ఫాసిస్టు దుష్టశక్తులను ఓడించి, రెండవ ప్రపంచ మహాయుద్ధంలో అశేష త్యాగాలు చేసిన సోవియట్ ఎర్రసైన్యానికి, ప్రజానీకానికి, వారిని నడిపించిన కమ్యూనిస్టుపార్టీకి నాయకత్వ బాధ్యతలు వహించిన కారణంగా విశ్వ వైతాళికుడిగా స్టాలిన్ జేజేలు అందుకున్నాడు.

వారివారి అవగాహనల అంతిమ పరిశీలనలో స్టాలిన్ ను మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టుగా పరిగణిస్తున్నారా? లేదా? అనే గీతలపైన కమ్యూనిస్టు పార్టీలను, సంస్థలను, వ్యక్తులను

బేరీజు వేసుకోవాల్సిన విధంగా సిద్ధాంత-ఉద్యమ విభజన రేఖలు ఇప్పటికే ఏర్పడివున్నాయి.

1953లో, కామ్రేడ్ స్టాలిన్ మరణానంతరం, మార్క్సిజం - లెనినిజంకు తూట్లు పొడవటానికి, సోవియట్ రాజ్యాన్ని సోషలిస్టు బాటనుండి తప్పించి కాలక్రమంలో పెట్టుబడిదారీ రాజ్యంగా వునరుద్ధరించటానికి, అంతర్జాతీయంగా సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా స్టాలిన్ 30 ఏళ్ళపాటు సాగించిన పోరాట పంథాను తలకిందులుచేసి, సామ్రాజ్యవాదంతో శాంతియుత సహజీవనం పేరిట కుమ్ముక్కు-పోటీ రాజకీయాలు నడపటానికీ, కృశేవ్ నాయకత్వం స్టాలిన్ పైన నీచమైన దాడికి పూనుకుంది. పైకి అది స్టాలిన్ పైన వ్యక్తిగత దాడిగా కనిపిస్తున్నా, అది అంతిమ సారాంశంలో మార్క్సిజం-లెనినిజంలోని విప్లవ సారాన్ని, సిద్ధాంత-ఉద్యమ-నిర్మాణపంథాలోని అత్యంత విలువైన భాగాన్ని తొలిచి వేయటానికి పూనుకున్నది. 1956లో సోవియట్ పార్టీ 20వ మహాసభలో కృశేవ్ ప్రవేశపెట్టిన రహస్య నివేదిక మొదటగా అమెరికా దేశంలో బహిరంగమైంది. అది ప్రపంచవ్యాపితంగా దోపిడీ, అభివృద్ధి నిరోధకశక్తులకూ, భూస్వామ్య - బూర్జువా వర్గాలకూ ఎనలేని ఆనందాన్నివ్వగా, కమ్యూనిస్టు శ్రేణులకు, ఉద్యమాభిమానులకూ విచారాన్ని కలిగించింది. మార్క్సిజం - లెనినిజంపై దాని సిద్ధాంత - ఆచరణలపై సరికొత్త దాడులకు తలపడే వారందరకూ అబద్ధాల పుట్టు అయిన కృశేవ్ రహస్య నివేదిక ఒక ఆలంబనగా వుంటూ వస్తోంది. స్థూలంగా కామ్రేడ్ స్టాలిన్ విశిష్టతను మనమిప్పుడు చూద్దాం.

నికృష్ట పేదరికంనుండి...

స్టాలిన్ పుట్టుకరీత్యా జార్జియన్ జాతికి చెందినవాడు. ట్రాన్స్ కేకేషియాలోని టిఫ్లిస్ రాష్ట్రంలో దాని రాజధాని అయిన టిఫ్లిస్ పట్టణంలోగల గోరీ అనే బస్తీలో 1879 డిసెంబరు 21న స్టాలిన్ పుట్టాడు. ఆయన అసలు పేరు జోసెఫ్ విసారియోవిచ్ జుగాష్విలి. లెనిన్ చే ఉక్కు మనిషి(స్టాలిన్)గా గుర్తించబడినందువల్ల, స్టాలిన్ అన్న పేరే స్థిరపడి ప్రాచుర్యం పొందింది.

ఆయన తండ్రి ఇమనోవిచ్ తన స్వంత గ్రామంలో వొక అర్థబానిస. జార్ చక్రవర్తి అర్థబానిస విధానాన్ని రద్దుచేసిన పిదప గోరీ అనే బస్తీకి చెప్పులు కుట్టుకు జీవించేందుకు వెళ్ళాడు. స్టాలిన్ తల్లి ఎకటీరినా చాలాకాలం బతికింది. ఆమెకు చిన్నవయసులోనే పెళ్ళయింది. ఆ రోజుల్లో ఆమె చాకిరీ చేస్తేగానీ వారి కుటుంబ సభ్యుల పొట్ట నిండేది కాదు. అందుకే

ఆమె ఇళ్ళలో బట్టలు ఉతికేది. ముగ్గురు పిల్లలు పుట్టి పుట్టగానే చనిపోయారు. బ్రతికి బట్టకట్టింది నాల్గవవాడైన జోసెఫ్ ఒక్కడే. స్టాలిన్ ప్రాథమిక విద్య గోరీ అనే బస్తీలోనూ, ఉన్నత పాఠశాల విద్య జార్జియా రాజధాని టిఫ్లిస్ పట్టణంలోగల “అర్దదాక్స్ థియోసాఫికల్ సెమినరీ” అనే క్రిస్టియన్ మిషనరీ పాఠశాలలో సాగింది. అందులో 1894లో చేరాడు. కులీనుల పిల్లలు ఎక్కువమంది వుండే ఈ పాఠశాలకు, తల్లీ, తండ్రి ప్రతికోపెక్కు కూడబెట్టి పంపించేవారు. ఒక చెప్పులు కుట్టేవాని కొడుకు తమతో కలిసి చదవటంపట్ల స్కూల్లోని ఉన్నతవర్గాల పిల్లలు స్టాలిన్ ను చులకనగా చూచేవారు. వారంతా రష్యన్లు, ఆర్మీనియన్లు, లేదా యూదులు. జార్జియా నుంచి ఇంకా బూర్జువావర్గం పైకి రాలేదు కనుక జార్జియన్లపట్ల చిన్నచూపు వుండేది. అందునా స్టాలిన్ చెప్పులు కుట్టుకు జీవించే కుటుంబం నుండి వచ్చినవాడు అయినందున మరింత చులకనగా చూచేవారు.

జోసెఫ్ తెలివైన విద్యార్థి కనుక బైబిల్ నే కాక యితర పాఠాలుకూడా బాగా చదివేవానిగా పేరు తెచ్చుకున్నాడు. అయితే పాఠశాలను నడిపే మతాధికారుల శృతిమించిన పెత్తనం స్టాలిన్ కు నచ్చలేదు. అతనిలో ఛాందసభావాలపట్ల, కఠిన పెత్తందారీ విధానాలపట్ల వ్యతిరేకత, ఆగ్రహం పెరగసాగాయి. తన పదిహేనేళ్ళ వయసులోనే అతనికొక విప్లవ భావుకునిగా రూపొందసాగాడు.

అప్పటికే దేశ బహిష్కరణ శిక్షలతో ట్రాన్స్ కేకేషియాలో అజ్ఞాతవాసం కావిస్తున్న రష్యన్ మార్క్సిస్టు బృందాలతో, విప్లవోద్యమంతో సంబంధాలు ఏర్పరుచుకున్నాడు. అప్పుడప్పుడు విప్లవ సాహిత్యం చదువుతూ మతాధికారులకు దొరికిపోయేవాడు. 1896-97లో తమ విద్యాలయంలోనే ‘మార్క్సిస్టు స్టడీ సర్కిల్’ అనే అధ్యయన బృందాన్ని ఏర్పరచి, నిర్వహించాడు. 1898 ఆగస్టులో ‘రష్యన్ సోషల్ డెమోక్రటిక్ లేబర్ పార్టీ’(ఆర్.ఎస్.డి.ఎల్.పి) టిఫ్లిస్ శాఖలో స్టాలిన్ సభ్యుడైనాడు. అదేవిధంగా “జార్జియన్ సోషల్ డెమోక్రటిక్ సంస్థ” ప్రారంభ దశలోనే అతను సభ్యత్వం స్వీకరించాడు.

స్టాలిన్ విజ్ఞాన తృప్తి అపారం. తత్వశాస్త్రం, రాజకీయార్థిక శాస్త్రాలు, చరిత్ర గ్రంథాలు, పదార్థ విజ్ఞానశాస్త్రాల్ని పట్టుదలతో చదివాడు. మార్క్సిస్టు సిద్ధాంత గ్రంథాలతోపాటు ప్రాచీన సారస్వతంలోని ఉద్గ్రంథాలు కూడా అధ్యయనం చేశాడు. కార్మిక సమావేశాల్లో పాల్గొన్నాడు. అనేక కరపత్రాలు రాసి ప్రచురించాడు. విప్లవోద్యమ

తొలిపాఠాలు నేర్చుకుంటూ రైల్వే వర్క్ షాపునకు చెందిన కార్మికులనుండి తొలిసారిగా విప్లవ పాఠాలు నేర్చుకున్నానని చెప్పుకున్న స్టాలిన్ 'టిప్లిన్ కార్మికులే నా తొలి గురువులు' అని పేర్కొన్నాడు.

ఈ క్రమంలో స్టాలిన్ విప్లవ కార్యకలాపాల రహస్యం పాఠశాల యాజమాన్యంకు అర్థమై పోగా, “మార్క్సిస్టు భావాలు ప్రచారం చేస్తున్నాడ”నే ఆరోపణతో 29-5-1899న విద్యాలయంనుండి బహిష్కరించారు. అందువల్ల కొంతకాలంపాటు అతితక్కువ ప్రతిఫలానికే ట్యూషన్లు చెప్పుకుంటూ, తర్వాత టిప్లిన్ లోనే ఫిజికల్ అబ్జర్వేటరీలో పనిచేశాడు. లెనిన్ అప్పటికే నడుపుతున్న ‘లీగ్ ఆఫ్ స్ట్రగ్గల్ ఫర్ ది ఎమాన్సిపేషన్ ఆఫ్ ది వర్కింగ్ క్లాస్’ (కార్మిక విమోచనా పోరాట సంఘం) ప్రభావంతో టిప్లిన్ లో స్టాలిన్ ‘రివల్యూషనరీ సోషల్ డెమోక్రాట్స్’ అనే సంస్థ ఆధ్వర్యాన కార్యకలాపాలు సాగించాడు. 1900 సం॥లో లెనిన్ పంపగా టిప్లిన్ కు వచ్చిన ‘చిక్టర్ కుర్నట్ విస్కీ’ అనే కామ్రేడ్ స్టాలిన్ తో చేతులు కలిపి విప్లవ కార్యక్రమాల వ్యాప్తికి కృషిచేశాడు. ఆ సంవత్సరమే లెనిన్ ప్రారంభించిన ‘ఇస్కా’ పత్రిక ఆశయ, లక్ష్య, విధానాల్ని స్టాలిన్ పూర్తిగా బలపరుస్తూ అనుసరించాడు. విప్లవ కార్మికోద్యమాన్ని నిర్మిస్తూ, రహస్య పత్రికలు నిర్వహిస్తూ, పోలీసు నిర్బంధాన్నుండి తప్పించు కుంటూ, వివిధ రూపాలలో తలెత్తుతూండిన మితవాద, అవకాశవాద, అరాచక ధోరణులకు వ్యతిరేకంగా ఆంతరంగిక సిద్ధాంత - రాజకీయ పోరాటం సాగిస్తూ లెనిన్ నాయకత్వాన రూపొందిన బోల్షివిక్ పార్టీ పంధాను స్టాలిన్ దృఢంగా ఎత్తి పట్టాడు. ఒక ఉత్తమ బోల్షివిక్ గూఢాచారిగా రూపొందాడు. ఈ క్రమంలో ఐదుసార్లు అరెస్టులు, ప్రవాస శిక్షలు, పారిపోయి రావటాలూ రహస్య నిర్మాణ కార్యకలాపాలూ సాగించాడు. అంచలంచలుగా పార్టీ బాధ్యతలు స్వీకరిస్తూ, వివిధ రకాల సవాళ్ళను ఎదుర్కొంటూ 1912లో బోల్షివిక్ పార్టీ కేంద్రకమిటీ సభ్యునిగా ఎన్నికయ్యాడు. 1922లో అప్పటివరకు పార్టీలో లేని ప్రధాన కార్యదర్శి పదవిని సృష్టించి లెనిన్ స్వయంగా స్టాలిన్ పేరుని దానికి ప్రతిపాదించి ఎంపిక చేశాడు.

ఒక దేశంలో సోషలిజం?

ఒక దేశంలో సోషలిజాన్ని నిర్మించటం అన్నది ఆచరణకు సంబంధించిన సమస్య. అయితే అది నాటికీ నేటికీ ఒక సైద్ధాంతిక సమస్యగా గతంలో పెద్దఎత్తున లేవనెత్తినవారూ, ఈనాటికీ వివాదంగా చర్చిస్తున్న ట్రాట్స్కీ అనుయాయులూ వున్నారు. పారిశ్రామికంగా, వ్యావసాయకంగా వెనుకబడిన రష్యాలోని దేశంలో కాకుండా కార్మికవర్గ విప్లవం అభివృద్ధి

చెందిన యూరోపియన్ దేశాలలో ముందు రాచవృత్తిని మార్క్స్ చెప్పిన మాటను ఉటంకించి రష్యాలో బోల్షివిక్ విప్లవాన్ని నిరాకరించిన, నిర్లక్ష్యం చేసినవారున్నారు. ఒక దేశంలో సోషలిజం సాధ్యంకాదని వాదించిన వారి మూలాలు ఒక దేశంలో విప్లవం సాధ్యంకాదనే వారి వాదనతో ముడిపడి వున్నాయి.

అభివృద్ధిచెందిన పెట్టుబడిదారీ దేశాలు తమ మార్కెట్ల విస్తరణలో భాగంగా ప్రపంచాన్ని వలసలుగా, అర్థవలసలుగా పంచుకొని అందుకు తమ నడుమ పోటీపడుతూ, సామ్రాజ్యవాద దశకు చేరుకున్నాయనీ అవి అనివార్యంగా తమ నడుమ ఘర్షణను యుద్ధంద్వారా తప్ప తేల్చుకోలేని స్థితికి చేరిన ఫలితమే మొదటి ప్రపంచయుద్ధమని లెనిన్ స్పష్టంచేశాడు. అభివృద్ధిచెందిన దేశాలలోని కార్మికవర్గం తమ తమ దేశీయ ప్రభుత్వాలకూ, బూర్జువా వర్గాలకు వ్యతిరేకంగా విప్లవ పోరాటాలకు సన్నద్ధం కావాలని కూడా సూచించాడు. కానీ రెండవ ఇంటర్నేషనల్ కు చెందిన కాట్స్కీ అనుయాయులు లెనిన్ సూత్రీకరణను తిరస్కరించి కార్మికవర్గాన్ని ఆయా దేశాల బూర్జువా పాలకుల సమర్థకులుగా మార్చారు. దీనికి భిన్నంగా రష్యా దేశంలో లెనిన్ వర్గయుద్ధాన్ని తీవ్రతరంచేసి, ఆనాటికి సామ్రాజ్య వాదమనే గొలుసులో బలహీనంగా వున్న జార్ ప్రభుత్వమనే ‘లింక్’ను బద్దలుకొట్టి విప్లవాన్ని విజయవంతం చేశాడు. ప్రపంచ బూర్జువా విప్లవాలలో దేనితో పోల్చినా రష్యా విప్లవం అతితక్కువ రక్తపాతంతో జరిగింది. అయితే దాన్ని నిలబెట్టుకోవటానికీ, విదేశీ దాడులు, స్వదేశీ ద్రోహులనుండి తట్టుకోవటానికీ చాలా మూల్యం చెల్లించవలసి వచ్చింది. మొదటి ప్రపంచయుద్ధం పూర్వ స్థితికంటే, రష్యా స్థితి భయంకరంగా విధ్వంసమయిపోయింది. ట్రాట్స్కీ, జినోవీవ్, కామినేవ్, బుఖారీన్ లాంటి పార్టీ ముఖ్యులే వివిధ దశలలో లెనిన్ తీసుకున్న చైఖురులకు, లెనిన్ విధానాలకు, వ్యూహం-ఎత్తుగడలకు అడ్డుపడుతూ వుంటే స్టాలిన్ దృఢంగా లెనిన్ పక్షం వహించి, ఒక దేశంలో విప్లవమూ, ఒక దేశంలో సోషలిజమూ సాధ్యమేనని రుజువుపర్చాడు.

విప్లవ ఎత్తుగడలలో ముందడుగుల్ని ఆమోదించటమూ, అనుసరించటమూ కంటే, వెనకడుగుల్ని అర్థంచేసుకొని తదనుగుణంగా వ్యవహరించటం ఎక్కువ కష్టం. జర్మన్ ప్రభుత్వంతో ఒక రాజీగానే చేసుకున్న ‘ట్రైప్లితోవ్ స్కీ’ సంధిని లెనిన్ ప్రతిపాదించినపుడూ; వెనుకబడిన రష్యా నేరుగా సోషలిజంలోకి ప్రవేశించలేదనీ, నూతన ఆర్థికవిధానం అనే పెట్టుబడిదారీ అభివృద్ధిసంధాను కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన కార్మికవర్గం అనుసరించాల్సి వుందనీ లెనిన్

చేసిన ప్రతిపాదనను స్టాలిన్ దృఢంగా బలపరిచాడు. ఒక మోతాదులో పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తికి అవకాశం యిస్తునే శ్రామికవర్గ శక్తులను సంఘటితపరుచుకొని లెనిన్ తదనంతరం పంచవర్ష ప్రణాళికలు రచించి, వాటి లక్ష్యాలను 4 ఏళ్ళలోనే సాధించే విధంగా జరిగిన కృషికి స్టాలిన్ సారధ్యం వహించాడు. ఒక దేశంలో సోషలిజం సాధ్యమేనని ఆచరణలో రుజువు పర్చాడు. “మనం అభివృద్ధిచెందిన దేశాలకన్నా 50 లేదా వందేళ్ళు వెనుకబడి వున్నాం. ఈ దూరాన్ని 10 ఏళ్ళకు తగ్గించు కోవాలి. అలా చేయలేకపోతే వారు మనలను నలిపేస్తారు” అని 1931లోనే స్టాలిన్ హెచ్చరించి, దేశాన్ని మున్ముందుకు నడిపించాడు.

లెనినిజాన్ని నిర్వచించినవాడు-స్టాలిన్

మార్క్స్ తనది మార్క్సిజం అని చెప్పుకో లేదు. లెనిన్ తన అధ్యయనమూ, ఆచరణనుండి రూపొందించిన సిద్ధాంతాలను లెనినిజం అని చెప్పుకోలేదు. మొదటిసారి లెనినే “మార్క్స్-ఎంగెల్స్-మార్క్సిజం” అనే సిద్ధాంత పత్రం ద్వారా మార్క్స్ - ఎంగెల్స్ ల బోధనలకు మార్క్సిజం అని పేరు పెట్టాడు. గడిచిన 90 ఏళ్ళుగా ప్రపంచం ‘మార్క్సిజం-లెనినిజం’ అనే పదబంధాన్ని విరివిగా వాడుతోంది. లెనిన్ బోధనలను లెనినిజం అని ఎందుకు అనాలో మొదటిసారిగా ‘లెనినిజం వునాదులు’ ద్వారా నిర్వచించినవాడు స్టాలిన్.

“లెనిన్ ప్రాపంచిక దృక్పథం, లెనినిజం వునాదులు రెండూ వొకటి కాదు. లెనిన్ మార్క్సిస్టు కాబట్టి ఆయన ప్రాపంచిక దృక్పథం యొక్క వునాది మార్క్సిజం” అని చెప్పాడు స్టాలిన్. “లెనినిజాన్ని వివరించడమంటే మార్క్సిస్టు విజ్ఞాన సంపదకు ప్రత్యేకంగా లెనిన్ తోడు చేసిన విశిష్టమైన నూతన విషయాలను వివరించడం” అని కూడా అన్నాడు. అలా చెబుతూ లెనినిజాన్ని కొద్దిమాటలలో ఇలా నిర్వచించాడు స్టాలిన్. “లెనినిజం సామ్రాజ్యవాదంయొక్క శ్రామిక వర్గ విప్లవంయొక్క శకమునకు చెందిన మార్క్సిజం. ఇంకా సరిగా చెప్పాలంటే జనరల్ గా శ్రామికవర్గ విప్లవంయొక్క సిద్ధాంతమూ ఎత్తుగడలూ లెనినిజం. ప్రత్యేకంగా శ్రామికవర్గ నియంతృత్వం యొక్క సిద్ధాంతమూ ఎత్తుగడలూ లెనినిజం”.

“ఒకవైపున మార్క్స్-ఎంగెల్సులు, రెండవ వైపున లెనిన్-వీరిమధ్యనున్న మొత్తం కాలంలో రెండవ ఇంటర్నేషనల్ కు చెందిన అవకాశవాదం అవిచ్ఛిన్నమైన ప్రభావాన్ని పొందింది. ఈ అవకాశవాదానికి వ్యతిరేకంగా నిర్దాక్షిణ్యమైన పోరాటాన్ని సాగించటం లెనినిజంయొక్క అతి ప్రధానమైన కర్తవ్యాలలో ఒకటిగా వుండటం తప్పనిసరయింది”. (లెనినిజం వునాదులు : 6-7 పుటలు)

శ్రామికవర్గ విప్లవ సిద్ధాంతంగా లెనినిజం ఏ చారిత్రక మూలాలనుండి ఆవిర్భవించినదో విశ్లేషించిన స్టాలిన్, లెనినిజాన్ని సమకాలీనతకు అన్వయించుకోవటంలో ఎదురయిన, అవగాహన సమస్యలను ఆత్మవిమర్శనాత్మకంగా చర్చించు కోవటాన్ని గురించి వివరిస్తూ “ప్రపంచంలో అన్నిదేశాల కార్మికోద్యమం నుంచీ మనం పొందే మొత్తం అనుభవమే సిద్ధాంతం. అది లేకుంటే విప్లవ సిద్ధాంతమనే వెలుగులేని చీకటిలో తడుముకున్నట్లే. విప్లవ కార్యచరణ లేకపోతే సిద్ధాంతం, చుక్కానిలేని పడవ మాదిరిగా గమ్యస్థానం తెలియక తారట్లాడుతుందన్న మాట నిజమే కానీ సిద్ధాంతానికీ, కార్యచరణకూ అవినాభావ సంబంధం వున్నట్లయితే కార్మికోద్యమానికదొక బ్రహ్మాండమైన శక్తిగా ఉపయోగపడుతుంది” అంటూ లెనినిస్టు సిద్ధాంతాన్ని పరిచయం చేస్తాడు స్టాలిన్.

“శాస్త్రీయ విజ్ఞానరంగంలో లభించిన ప్రధాన విషయాలనున్నంటినీ భౌతికవాద దృష్ట్యా సిద్ధాంతీకరించింది, సమకాలీనులయిన మార్క్సిస్టుల భౌతికవాద వ్యతిరేక ధోరణులను అమూలాగ్రంగా విమర్శించింది, ఏంగెల్స్ తర్వాత లెనిన్ ఒక్కడే” నని లెనిన్ చేసిన సైద్ధాంతిక కృషిని ఎత్తిచూపాడు స్టాలిన్. అలా లెనినిజంయొక్క సైద్ధాంతిక పునాదులు ఆచరణతో ఎలా సమన్వయమైనాయో, వివిధ రంగాల సోదాహరణ అన్వయాన్ని “**లెనినిజం పునాదులు**లో స్టాలిన్ సవివరంగా చెబుతాడు. లెనినిజంయొక్క సైద్ధాంతిక సమస్యలే కాక దాని ఆచరణ సమస్యలను కూడా “లెనినిజం సమస్యలు” అనే వేరే అంశంగా ఆచరణ రూపంలో వ్యక్తమయే సున్నిత సైద్ధాంతిక సమస్యలుగా సవివరంగా చర్చించి పార్టీ శ్రేణులకు కామ్రేడ్ స్టాలిన్ అవగాహన కల్పించాడు.

వ్యవసాయ-పారిశ్రామికరంగాల అభివృద్ధి

స్టాలిన్ నాయకత్వానగల బోల్షివిక్ పార్టీ సోవియట్ యూనియన్ను పారిశ్రామికవంతం చేయాలని తీర్మానించుకుంది. యంత్రాలను ఉత్పత్తిచేసే భారీ యంత్రాగారాలు, దేశరక్షణ కవనరమైన ఆయుధాలను ఉత్పత్తిచేసే ఫ్యాక్టరీలు స్థాపించుకోవాలి. అందుకవనరమైన మూల ధనాన్ని సామ్రాజ్యవాద-పెట్టుబడిదారీ దేశాలు సమకూర్చుకున్నట్లు రష్యాకు సాధ్యంకాదు. జాతికి లభించిన వనరులతోనే పరిశ్రమల్ని స్థాపించి, నిర్వహిస్తూ - కార్మికుల ఉత్పత్తి శక్తిని పెంచి, ఉత్పత్తి ఖర్చుల్ని తగ్గించుకుంటూ-శ్రామికుల జీవన ప్రమాణాల్ని క్రమంగా పెంచుకుంటూ ముందంజవేయటమే దానికి మార్గం. వ్యవసాయ రంగాన్ని సోషలిస్టు ప్రాతిపదికపై (సమష్టి వ్యవసాయ క్షేత్రాలు, ఆధునిక యంత్రాల వాడకం మొ॥వి) పునర్వ్యవస్థీకరించుతూ-పరిశ్రమలకు కావలసిన శ్రామికుల్ని సమకూర్చి పారిశ్రామిక

ఉత్పత్తిని వ్యవసాయరంగం అభివృద్ధికి సమన్వయించటం ద్వారా దాన్ని సాధించారు.

పరిశ్రమలకు కావలసిన పెట్టుబడికీ, ముడిసరుకుకు-జాతీయం చేయబడిన గనులూ, ఖనిజ సంపదల్నీ - పెద్ద పెద్ద ఫ్యాక్టరీలనూ, ధనికుల స్థిర-చర ఆస్తుల్ని-బ్యాంకులలో ధనాల్ని పెద్ద ఎస్టేట్ల భూముల్ని వినియోగించదలిచారు. వీటి ఫలితంగా ఎదురయ్యే అంతర్గత తిరుగుబాట్లను, విద్రోహాలను తట్టుకుని ఎదుర్కొనే విధంగా పార్టీ నిర్మాణాన్ని సంసిద్ధం చేశారు.

ఈ జరుగుతున్న సోషలిస్టు నిర్మాణం ప్రజలకోసమేననే చైతన్యం, నమ్మకం ప్రజలకు కలిగింది. స్వచ్ఛందంగా అదనపు పనిగంటలు పనిచేసి ప్రపంచంలోనే ఎవరూ ఊహించనంత వేగంగా అభివృద్ధిపథంలోకి దూసుకువెళ్ళారు. తమకాళ్ళమీద తమ దేశాన్ని నిర్మించుకున్నారు.

సోవియట్ యూనియన్ పంచవర్ష ప్రణాళిక లక్ష్యాలు 4 సం॥లలోనే పూర్తయ్యాయి. వెనకబడిన రైతు రష్యా, అంతర్యుద్ధంలో దాదాపు అధోగతికి చేరిన రష్యా, 1933 నాటికి ప్రపంచంలో రెండవ పారిశ్రామిక దేశంగా తయారయిందని స్టాలిన్ ప్రకటించాడు. కార్మికుల సంఖ్య, పారిశ్రామిక ఉత్పత్తి రెట్టింపయినాయి. అంతవేగంగా అభివృద్ధిజరగకపోతే సోషలిస్టు నిర్మాణం వాయిదా పడటమేకాక తమ జాతి ఉనికికే ప్రమాదం వచ్చేదని ప్రజలు నమ్మారు. అందుకే కష్టానికి నిష్ఠురపడకుండా అహో రాత్రులు శ్రమించారు. చరిత్రలో తొలిసారి తమ కష్టానికి ఫలితాల్ని తామే అనుభవించటమనే దాన్ని చవిచూశారు.

వ్యవసాయరంగంలో, గ్రామీణ ప్రాంతాలలో మార్పులు చాలా వత్తిళ్ళనడుమ, పొరపాట్లను సరిదిద్దుకుంటూ, పైకి చూస్తే అస్తవ్యస్తంగా వున్నట్లనిపిస్తూ ఎంతో సంఘర్షణతో సాగింది. ప్రజలపై మత పెద్దలపట్టు, కుటుంబాలపై వయోవృద్ధులపట్టు, పితృస్వామిక భావజాలాల పట్టు, మొత్తంగా కులకూలకు రైతాంగంపై గల పెత్తనం...వీటన్నిటినీ, తట్టుకుంటూ, ఎదుర్కొంటూ, విద్రోహాలనుండి కాపాడుకుంటూ సాగింది.

సమష్టి వ్యవసాయ క్షేత్రాలను ప్రోత్సహించే క్రమంలో అత్యుత్సాహంతో కొంత, తెలిసీ తెలియక మరికొంత, ప్రజలనుండి నేర్చుకునే విధానం అమలుకానందునా, విద్రోహాల్ని పసి కట్టలేకా... యిలా చాలా పొరపాట్లే జరిగాయి. ప్రకృతి సహజంగా సంభవించిన కరువు కాటకాలు కూడా ప్రజల యిక్కట్లను పెంచాయి. అయినా తట్టుకుని ప్రజానీకం నిలబడ్డారు. జరిగిన తప్పులకు బాధ్యత పార్టీదేనని కేంద్రకమిటీ ప్లీనం సమావేశంలో స్టాలిన్ అంగీకరించాడు. ఏమరుపాటుతో దెబ్బతిన్నదని చెప్పాడు. తరవాత అత్యవసర పరిస్థితి కలిగినపుడు సకాలంలో సరైన చర్యల్ని తీసుకున్నారు. 1935 నాటికి

కొత్త తరహా వ్యవసాయానికి స్థిమితం చేశారు.

ఈలోగా విదేశీ పత్రికలు “రైతులపై స్టాలిన్ యుద్ధం” అని శీర్షికలు పెట్టి వార్తలు రాశాయి.

ఈ క్రమంలో ప్రజలలో నిరక్షరాస్యతను నిర్మూలించటం, మతం వ్యాప్తిచేసిన మూఢ విశ్వాసాలను పోగొట్టటం, మహిళలను సమస్త రంగాలలో ముందుకు చురుకుగా అభివృద్ధి చెందేవిధంగా వివిధ రంగాల్లో నాయకత్వపు స్థానాలు పొందేవిధంగా ప్రోత్సహించటం పెరిగింది. ఈ భౌతిక - బౌద్ధిక అభివృద్ధికి, ఆర్థిక - సాంస్కృతిక ప్రగతికి సోవియట్ యూనియన్ అనుసరించిన సోషలిస్టు ఉత్పత్తి పంపిణీ విధానాలు నేర్చుకుంటూ, తప్పులు దిద్దుకుంటూ సాగించిన బోల్షివిక్ పార్టీ కార్యకర్తల కృషి...వీటన్నింటికీ నేతృత్వం వహించిన కామ్రేడ్ స్టాలిన్ దీక్షాదక్షత కారణమని చెప్పవచ్చు.

లెనిన్ మరణానంతరం బోల్షివిక్ పార్టీని చీల్చాలని, ట్రాట్స్కీ నాయకత్వాన కామినేవ్, జినోవీవ్, బుఖారీన్లు పరిపరివిధాల ప్రయత్నించారు. బోల్షివిక్ అనుచరుల గుండె నిబ్బరాన్ని నీరుగార్చాలనుకున్నారు. సోవియట్ యూనియన్లో సోషలిజం విజయం సాధ్యం కాదనే అపనమ్మకాన్ని వ్యాపించేయాలని తలచారు. అడుగుడుగునా వీరి విచ్చిన్నాలను కామ్రేడ్ స్టాలిన్ నాయకత్వాన పార్టీ కార్యకర్తలు ఎదుర్కొనబట్టే పై అభివృద్ధిని నిజం చేయ గలిగారు.

స్వచ్ఛంద అధికోత్పత్తి బృందం(స్టఖనోవ్ వర్క్స్) మొదటి సభలో మాట్లాడుతూ స్టాలిన్ యిలా అన్నాడు.

“మన (బోల్షివిక్) విప్లవకమిటీ పెట్టుబడిదారీ విధానపు సంకెళ్ళను తుట్టించియుంచేసి, ప్రజలకు స్వాతంత్ర్యం సమకూర్చుటయేకాక, ప్రజలకు సౌభాగ్యవంతమైన జీవితానికి అవసరమైన భౌతిక పరిస్థితులను సృష్టించుటలో కూడా విజయం పొందింది. ఇందులోనే మన విప్లవ బలమూ, అజేయశక్తి యిమిడి వున్నాయి”.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ ప్రారంభానికి 3 సం॥ముందు స్పానిష్ సివిల్ వార్ వచ్చింది. స్పెన్ దేశంలో ఎన్నికల ద్వారా మెజారిటీ సాధించిన ప్రజాతంత్రవాదులకు, కమ్యూనిస్టులకూ అధికారం అప్పజెప్పకుండా జనరల్ ఫ్రాంకో మిలటరీ తిరుగుబాటు చేయించి క్రూర అణచివేత విధానాలను అమలుపరిచాడు. ప్రజల సాయుధ ప్రతిఘటనతో అంతర్యుద్ధం వచ్చింది. ప్రజా స్వామికశక్తుల విజయంకోసం అంతర్జాతీయ బ్రిగేడును ఏర్పరచి, వారికి భౌతిక, నైతిక మద్దతు నందించాడు స్టాలిన్. హిట్లరు, ముస్సోలినీలు (జర్మనీ, ఇటలీ) జనరల్ ఫ్రాంకో పక్షాన

నిలిచారు. ఇంగ్లండ్, ఫ్రాన్స్ లు దోబూచులాట లాడాయి. స్పెయిన్ ప్రజల తరపున పోరాడ టానికి చాలా దేశాలనుండి (భారతదేశంనుండి కూడా) వాలంటీర్ దళాలు వెళ్ళాయి. అయినా స్పెయిన్ అంతర్యుద్ధంలో ప్రజాస్వామ్యశక్తులు ఓటమి పాలయ్యాయి. అప్పటికే పెరుగుతున్న ఫాసిస్టు ప్రమాదాన్ని కమ్యూనిస్టు ఇంటర్నేషనల్ ద్వారా, మాక్సింగోర్రిలాంటి సాహిత్య మేధావుల ద్వారా స్టాలిన్ ప్రజాస్వామికవాదులకూ ప్రపంచ కార్మిక వర్గానికి గుర్తింపజేసి, రష్యాను అప్రమత్తం చేసి, యుద్ధాన్ని హిట్లరు దాడిని ఎదుర్కోవటానికి సంసిద్ధుల్ని చేస్తూవచ్చాడు. సోషలిస్టు రష్యాను ఒంటరినిచేసి నాశనం చేయాలనే దుష్టతలంపు తోవున్న ఇంగ్లాండ్, ఫ్రాన్స్, అమెరికాలు - హిట్లర్ మూకలను ఓడించలేకపోతే వారి మనుగడకు కూడా ప్రమాదమనే విషయాన్ని స్టాలిన్ గుర్తించేసినా మొదట ఖాతరు చేయనివారు ఒక క్రమంలో ఫాసిస్టు వ్యతిరేక ప్రజాస్వామిక సంఘటనకు ఆమోదం తెలుపక తప్పలేదు. 1941 నుండి 1944 దాకా హిట్లరు మూకలను వెనుకనుంచి ముట్టడించే 'రెండవ ఫ్రంట్'కి మిత్రదేశాలు (అమెరికా - ఇంగ్లాండ్ - ఫ్రాన్స్) సంసిద్ధులు కాలేదు. ఈలోగా హిట్లరు మూకలదాడిని రష్యా ఒంటరిగా ఎదుర్కొంటూ, భయంకరమైన స్టాలిన్ గ్రాడ్ యుద్ధంలో పైచేయి సాధించిన పిమ్మట విజయ పరంపరకు అది మూలమలుపు అయింది. మొత్తం ప్రపంచ చరిత్రలోనే రెండవ ప్రపంచయుద్ధం అత్యంత భయంకరమైనది. వినాశకరమైనది. మొత్తంగా ప్రపంచాన్నే కబళించాలనే దుష్టపథకంతో జర్మనీ (హిట్లరు), ఇటలీ (ముస్సోలినీ) జపాను (టోజో)లు ఫాసిస్టు కూటమిగా ఏర్పడి సాగించిన దురాక్రమణ యుద్ధాన్ని ఓడించటంలో సోవియట్ యూనియన్, దాని ప్రజలదీ, వారికి నాయకత్వం వహించిన కామ్రేడ్ స్టాలిన్ కీలకపాత్ర.

ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఈ యుద్ధంలో ప్రాణాలు కోల్పోయిన వారు 5 కోట్లమంది వుంటే, ఒక్క సోవియట్ యూనియన్లో రెండుకోట్లా, 80 లక్షలమంది చనిపోయారు. క్షతగాత్రులు కాని కుటుంబమే ఆ దేశంలో లేదు. స్వయంగా స్టాలిన్ కూడా తన కొడుకుని యుద్ధంలో కోల్పోయాడు. స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాల్ని, సోషలిస్టు వ్యవస్థనూ కాపాడుకోవటానికి సోవియట్ ప్రజానీకమంతా ఒక్కటై ఒక మహాశక్తిగా నిలిచి పోరాడిన ఫలితంగా వారికి గెలుపు సాధ్య పడింది. 20 ఏళ్ళుగా తాము కష్టపడి నిర్మించుకున్న సోషలిస్టు వ్యవస్థ, అది తమదీ అనీ, దాన్ని కోల్పోతే హిట్లరు ముప్పురులు అమలుజరిపే బానిసత్వంలోకి కూరుకు పోతామనే భావన, జాతీయ పౌరుషంనిండిన చైతన్యం కలిగి లేకుంటే వారికది సాధ్యపడేదే

కాదు. స్టాలిన్ నాయకత్వంపై సోవియట్ ప్రజానీకానికిగల ప్రగాఢవిశ్వాసం కూడా వారినలా నడిపించింది.

రెండవ ప్రపంచయుద్ధంలో నూటికి 14 మంది సోవియట్ ప్రజానీకం ప్రాణాలు కోల్పోయారు. మరింత మంది గాయాల పాలయ్యారు. వీరిలో కమ్యూనిస్టు శ్రేణులూ, అత్యుత్తమపౌరులూ ఎక్కువమంది వుంటారు. స్టాలిన్ తదనంతర కాలపు పరిణామాలను బేరీజు వేసేటప్పుడు, యుద్ధంలో ఉత్తమ నాయకత్వ శ్రేణులను కోల్పోయిన స్థితిని కూడా పరిగణలోనికి తీసుకోవాల్సి వుంటుంది. ఈ యుద్ధంలో అమెరికాకంటే రష్యా వంద రెట్లు ఎక్కువ నష్టాన్ని పొందింది.

రెండవ ప్రపంచయుద్ధ నిర్వహణలో స్టాలిన్ అనుసరించిన దౌత్యపరమైన ఎత్తుగడలు, ముఖ్యంగా ఇంగ్లాండ్, అమెరికా దేశాధినేతలతో ఆచితూచి వ్యవహరించిన శైలి, తుట్టుతుడకు హిట్లరు మూకలను మట్టికరిపించి సాధించిన విజయం... స్టాలిన్ ప్రపంచ అగ్రనేతగా నిల బెట్టింది. 'కమ్యూనిస్టులు నిజమైన శాంతి కాముకులు' అనే భావాన్ని ప్రపంచ ప్రజానీకంపై చెరగని ముద్రగా నిలిపింది. జపాను దురాక్రమణకు వ్యతిరేకంగా పోరాడుతున్న చైనా, కొరియా దేశాలకు స్టాలిన్ ప్రభుత్వం ప్రత్యక్ష సహాయాన్ని అందజేసింది. రెండవ ప్రపంచయుద్ధానంతరం తూర్పు ఐరోపా దేశాలలో ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వాలు ఏర్పడటానికి దోహదంచేసి, పెట్టుబడిదారీ సామ్రాజ్యవాద కూటమికి వ్యతిరేకంగా కమ్యూనిస్టు కూటమి రూపొంది టానికి కారణమయింది.

అన్నా లూయీస్ట్రాంగ్ రాసిన 'స్టాలిన్ యుగం'లోని ఈ వాక్యాలు సోవియట్ యూనియన్లో సోషలిస్టు మానవులు రూపొంది నందువల్ల వారు స్వచ్ఛందంగా యుద్ధానికి ఎలా సన్నద్ధమయారో తెలుపుతాయి.

“రష్యాకు బ్రహ్మాండమైన మనుష్యబలం వున్నదని ప్రతివారూ గుర్తించారు. కానీ ఈ మనుష్యబలంలోగల స్వభావశక్తి ఎంతగా మారిందో తెలుసుకున్న వాళ్ళు కొద్దిమందే. శిక్షణపొందిన స్త్రీలు లక్షోప లక్షలుగా రక్షణకు పాటుపడ్డారు. సప్తయిశాఖ, ఇంజనీరింగ్ శాఖ, రవాణాశాఖ, సైనిక వైద్యశాఖల్లో అంతా వాళ్ళే. సైన్యంలో శారీరకంగా సహకరించటానికి ప్రజలు ఎక్కడికక్కడ సంసిద్ధులయ్యారు. 'శ్రమకూ, రక్షణకూ సిద్ధం' అనే బ్యాన్డీలను 60 లక్షలమంది ధరించారు. నడక, పరుగు, దూకుడు, ఈత, తెడ్డువేయటం, మంచులో జారటం మొదలైన వాటన్నిటా శిక్షణపొంది సమర్థులైనవారే వీరంతా. చాలామంది ప్యారాచూట్తో దూకటం తమంత తాముగా నేర్చుకున్నారు”. (పేజీ 125)

స్టాలిన్ మరణం తర్వాత

1953 మార్చి 5న కామ్రేడ్ స్టాలిన్ మరణించాడు. ఒక ప్రపంచయుద్ధ విజేతకూ, ప్రపంచశాంతిని ప్రగాఢంగా వాంఛించిన వానికీ యివ్వవలసిన గౌరవ మర్యాదలను - వివిధ దేశాధినేతలు తమ సంతాపం ద్వారా తెలియ పరచారు.

ఆనాటి భారత ప్రధాని జవహర్ లాల్ నెహ్రూ “వెనక్కి మరలి ఈ 35 సం॥ల చరిత్ర నొక్కసారి పరికిస్తే ఎందరో వ్యక్తులు తారన పడతారు. అయితే యింకెవ్వరూ కూడా మార్షల్ స్టాలిన్ తో సాటిగా ఈ యుగ చరిత్రను తీర్చిదిద్ది వుండరు. మలచలేదు. దాన్ని ప్రభావితం చేయ లేదు. క్రమక్రమంగా ఆయన చారిత్రాత్మక వ్యక్తిగా, మరోసారి ఏదో కొద్దిమందితోకాక విస్తారమైన ప్రజానీకంతో ఆత్మీయ సంబంధం కలిగిన వాడుగా కనిపించేవాడు. యుద్ధ సమయంలోనూ, శాంతికాలంలోనూ కూడా గొప్పవాడినని నిరూపించుకున్నాడు. అతికొద్దిమందిలో మాత్రమే కనిపించే వజ్ర సంకల్పాన్నీ, ధీరోదాత్తతనూ ఆయన ప్రదర్శించాడు. భావితరాలవారు ఏమి అభిప్రాయాలను విభిన్నాభిప్రాయాలను గ్రంధస్థం చేస్తారో నాకు తెలియదు. కాని ఆయన మహోన్నతుడనే విషయాన్ని మాత్రం అందరూ అంగీకరించి తీరుతారు. సమకాలీన యుగపు భవిష్యత్తును తీర్చిదిద్దిన బహుకొద్దిమందిలో ఆయన వొకరు”.

“చరిత్రలోని అతిక్లిష్టమైన దశలో ఆయన కర్తవ్య నిర్వహణ చేశాడు. కొంతమంది అభిప్రాయపడుతున్నట్లుగా ఆయన కొన్ని పొరపాట్లు చేసి వుండవచ్చు. దాంతో మనకు నిమిత్తంలేదు. అయితే ఆయన మహోన్నత వ్యక్తిత్వాన్నీ, సాధించిన ఘనవిజయాలను మాత్రం ప్రతి ఒక్కరూ తప్పనిసరిగా ఒప్పుకుని తీరాలి”.

జపానుపై అణుబాంబులు వేయించిన అమెరికా దేశాధ్యక్షుడు హరీ ట్రూమన్ మాత్రం “తెలిసిన వారు చచ్చిపోతే నేను ఎప్పుడూ విచారపడతానని” పొడిమాటలు వాడాడు.

కమ్యూనిస్టు ప్రపంచమంతా ఒకే సమయంలో 5 నిమిషాలపాటు మౌనం పాటించింది. ఆ సందర్భంగా కొరియాలో కమ్యూనిస్టు సేనలు అనుసరించిన మౌనాన్ని అవకాశంగా తీసుకుని అమెరికా సేనలు వారిపై విజృంభించి పెద్ద దాడి చేశాయి.

స్టాలిన్ పై దాడి మార్క్సిజంపై దాడితో సమానమే!

1917లో స్టాలిన్ ఒక సందర్భంలో “మార్క్సిజంలో పిడివాద మార్క్సిజం వుంది. సృజనాత్మకమైనది వుంది. నేను రెండోదాన్ని ఎంచుకున్నాను” అని ప్రకటించాడు. ‘లెనినిజం పునాదులు’ను వివరిస్తూ “ప్రపంచంలో అన్ని

దేశాల కార్మికోద్యమం నుంచీ మనం పొందే మొత్తం అనుభవమే సిద్ధాంతం” అంటాడు స్టాలిన్. వీటిలో మొదటిది మార్క్సిజాన్ని సమకాలీన ప్రపంచ, దేశీయ పరిస్థితులలో వర్గ శక్తుల బలాబలాలు అనుగుణంగా అన్వయం చేసి సిద్ధాంతానికి భౌతిక ఉద్యమ - నిర్మాణ రూపమివ్వటం. రెండవది ఆ అన్వయంనుండి పొందిన అనుభవాన్ని సిద్ధాంతంగా అభివృద్ధి పరచుకోవటం వున్నాయి.

ఇటీవల సిద్ధాంతాన్ని ముడిరూపంలో వల్లెవేయటంతప్ప ఆచరణతో సంబంధంలేని కొందరు స్టాలిన్ పైనా, ఆయన సారథ్యంలో నిర్మాణమై అభివృద్ధిచెందిన సోషలిజంపైనా బండ విమర్శలను మొండిగా సాగించేవారు తయారయ్యారు. ఇలాంటివారి మూలపురుషుడు నికిటాకృశ్చేవ్. 1956లో సోవియట్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ 20వ మహాసభలో, 1956లో రహస్య నివేదికపేరిట స్టాలిన్ నాయకత్వంకింద గడిచిన 30 ఏళ్ళ కాలంలో సోవియట్ ప్రజలు సాధించిన ఘన విజయాలనన్నిటినీ ఒక్క కలంపోటుతో తుడిచివేయటానికి ప్రయత్నించాడు. చరిత్రలోని సమస్త అవకాశవాదులనుండి, రివిజనిస్టులనుండి

మార్క్సిస్టు వ్యతిరేక అభిప్రాయాలన్నింటినీ కృశ్చేవ్ పోగుచేశాడు. వాటినుండి సామ్రాజ్యవాదంతో ‘శాంతియుత సహజీవనం’, ‘శాంతియుత ఆర్థిక పోటీ’, ‘శాంతియుత పరివర్తన’ అనే రాజీకొరు విధానాన్ని ప్రవేశపెట్టి “ప్రజలందరి రాజ్యం” (స్టేట్) అనే కాక ప్రజలందరి పార్టీ అనే సమగ్ర రివిజనిస్టు పంథాను రూపొందించాడు. అది సోవియట్ యూనియన్ లో కార్మికవర్గ నియంతృత్వాన్ని రద్దుపరచి, పెట్టుబడిదారీ పునరుద్ధరణకి తోడ్పడేదిగా ఆనాడే మార్క్సిస్టు -లెనినిస్టులు పరిగణించారు. రష్యా దేశానికేకాక ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమనేతగా స్టాలిన్ తన కాలంలో అమలుజరిపి నిలబెట్టిన మార్క్సిజం-లెనినిజాన్ని బోల్షివిక్ విప్లవస్ఫూర్తిని చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ, మావోల నాయకత్వాన అందిపుచ్చుకొని నిలబెట్టారు.

స్టాలిన్ కూడా పొరపాట్లకూ, తప్పులకూ అతీతుడుకాదు. తానెప్పుడైనా తప్పుచేస్తే ఆ తప్పుకు తనకు తాను ఆత్మవిమర్శ చేసుకోగల సత్తా, నిజాయితీ స్టాలిన్ కుండేవి. చైనా విప్లవ సమయంలో స్టాలిన్ ఒక అపసవ్యమైన సూచన చేశాడు. దాన్ని చైనా పార్టీ పాటించకుండా తమ

అనుభవాలనుండి పొందిన గుణపాఠాల ప్రకారం అమలుజరుపుకుంది. చైనా విప్లవం విజయం పొందిన తర్వాత స్టాలిన్ లోగడ తాను యిచ్చిన సూచనలోని తప్పుని ఒప్పుకున్నాడు.

చరిత్ర వత్తిడివల్ల సంభవించిన పొరపాట్లు వున్నాయి. తొందరపాటు నిర్ణయాలు కూడా వుండి వుండొచ్చు. ఏది ఏమయినా స్టాలిన్ గొప్ప మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు. ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమానికి, సోవియట్ యూనియన్లో సోషలిస్టు మానవుడు అభివృద్ధిచెంది ప్రపంచానికే ఆశాజనకంగా నిలవటానికి, ఎన్నెన్నో ఒడి దుడుకులు, విచ్చిన్నాలు, ఫాసిస్టు దురాగతాలూ తట్టుకొని ధీరోధాత్తునిగా నిలిచినవాడు స్టాలిన్. మార్క్సిస్టు మహోపాధ్యాయుల్లో ఆయన మొదలు.

కామ్రేడ్ స్టాలిన్ సమున్నతంగా నిలిపిన మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు సిద్ధాంతాన్ని బోల్షివిక్ స్ఫూర్తిని ప్రపంచ శ్రామికవర్గం, భారతీయ కార్మికవర్గం అందిపుచ్చుకుని మొక్కువోని దీక్షతో సామ్రాజ్యవాద శక్తులకు, అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులకు వ్యతిరేకంగా అలుపెరుగని పోరాటాలకు సంసిద్ధులవటం ద్వారా ఆయనకు ఘన నివాళిని అందించిన వారమవుతాము. ❖

రూఢ్ఠండ్ నాలుగు విప్లవ కమ్యూనిస్టు సంస్థల ఐక్యకార్యాచరణ

మహాత్తర నగ్జల్బరీ రైతాంగ తిరుగుబాటు దేశంలో ఆనాడు సాగుతున్న ప్రజాఉద్యమాలపైనా, రాజకీయాలపైనా గొప్ప ప్రభావాన్ని పడవేసింది. విప్లవ సిద్ధాంతం, రాజకీయాలు దేశవ్యాపితంగా విస్తరించాయి. జెంషెడ్ పూర్ కార్మికవర్గం, శ్రామిక ప్రజానీకంకూడా నగ్జల్బరీ తిరుగుబాటుకి ప్రభావితమయ్యారు. అనేకమంది కార్మికులు, యువజనులు విప్లవకార్యాచరణలోకి దూకి వృత్తివిప్లవకారులుగా కృషిచేశారు. పోరాట క్రమంలో వీరిలో కొందరు అమరులయ్యారు. ప్రతి సంవత్సరం జులై 25న ఈ అమరులను స్మరించుకుంటూ జెంషెడ్ పూర్ లో ఒక స్మారకసభ నిర్వహిస్తున్నారు. అన్ని విప్లవ కమ్యూనిస్టు సంస్థలను, వ్యక్తులను, ప్రగతిశీలరుసను, ప్రజాస్వామికవాదులను సభ నిర్వాహకులు క్రమం తప్పకుండా ఈ సభకు ఆహ్వానిస్తున్నారు. 2017 జులై సభ సందర్భంగా ఒక కొత్తవిషయం జరిగింది. అమరుల స్మారకసభకు హాజరైన విప్లవ కమ్యూనిస్టు సంస్థలను ఈ సభకు హాజరైన వివిధ కమ్యూనిస్టు సంస్థల కార్యకర్తలు మరియు సానుభూతిపరులంతా-ప్రస్తుతం కార్మికులు, రైతులు, ఇతర శ్రామిక ప్రజలపై దాడులు పెరుగుతోన్న పరిస్థితుల్లో కలిసికట్టుగా జోక్యం చేసుకోవలసిందిగా కోరారు. సిపిఐ(ఎం-ఎల్), సిపిఐ(ఎం-ఎల్)పిసిసి, సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రెడ్ స్టార్, సిపిఐ(ఎం-ఎల్) ఎన్ డి సంస్థల నాయకత్వాలు ఈ సభకు హాజరయ్యాయి. కనుక ఈ నాలుగు విప్లవ కమ్యూనిస్టు సంస్థల కార్యకర్తలు, రాష్ట్రనాయకులు విడిగా కలిసి కూర్చోని చర్చించుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నారు. కొన్ని సమావేశాల తర్వాత, ఐక్య కార్యక్రమాలపట్ల ప్రతి ఒక్కరి అవగాహనను ఇతరులు అర్థంచేసుకున్నారు.

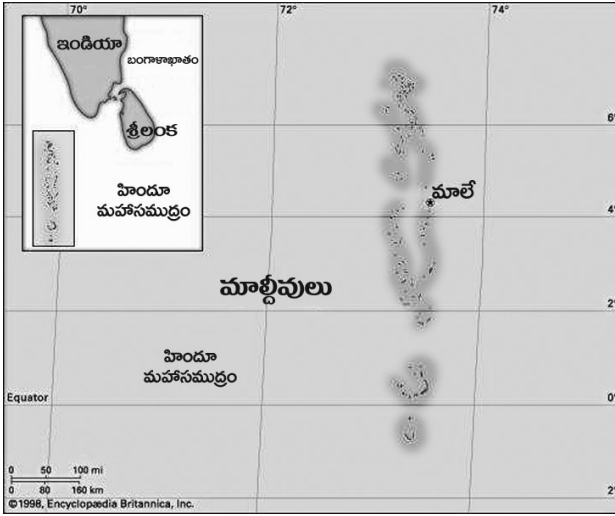
ఈ సంయుక్త సమావేశాల్లో దేశంలోనూ ప్రత్యేకించి రూఢ్ఠండ్ లోనూ నెలకొన్న ప్రస్తుత రాజకీయ పరిస్థితిని సవివరంగా చర్చించారు. రూఢ్ఠండ్ లో ఈ పరిస్థితుల్లో ఎలా జోక్యం చేసుకోవాలో కూడా చర్చించారు. అంతిమంగా, సామ్రాజ్యవాదులు, భారత కార్పొరేటుశక్తులు సాగిస్తున్న లూటీకి; రాజ్యానిర్బంధానికి, మనుషుల మతతత్వశక్తులకీ వ్యతిరేకంగా రూఢ్ఠండ్ ప్రజానీకం ఐక్యంగా పోరాడాలనే పిలుపునివ్వాలని నిర్ణయించారు.

ఈ పిలుపుమేరకు, పై నాలుగు విప్లవకమ్యూనిస్టు సంస్థల ఆధ్వర్యంలో రాంచీ, డుంకా, బొకారో, పాలం, ఈస్ట్ సింగ్ భూమ్ జిల్లా కేంద్రాలలో సదస్సులు నిర్వహించారు. దీనితో సమన్వయ కార్యక్రమం మొదటిదశ దాదాపు ముగిసింది. ప్రస్తుతం రెండవదశ కార్యక్రమాన్ని చర్చించి, నిర్ణయించుకోవలసి వుంది. జిల్లాలలో జరిగిన ఈ సదస్సులలో-ప్రభుత్వ నిర్బంధాన్ని ఉపయోగించి, ప్రజలను విభజించే మనుషుల మతతత్వ ఎత్తుగడలనుపయోగించి, ప్రస్తుత వ్యవస్థలో సాగిస్తున్న దోపిడీ గురించి వక్రలు తమ ఉపన్యాసాలద్వారా వివరించారు.

పై సదస్సులన్నింటిలో ఈ క్రింది తీర్మానాలను ఆమోదించారు:

- యన్ సి, యన్ డి ప్రజలనుండి గుంజివేసుకొన్న భూములను వారికి తిరిగి ఇవ్వాలి.
- భూమిహీనులకు, పేదరైతులకు భూమిని పంపిణీచేసే భూసంస్కరణలను చేపట్టాలి.
- సిఎన్ టి/ఎన్ పి టి చట్ట సవరణ బిల్లును ఉపసంహరించాలి; మతస్వేచ్ఛను హరించే బిల్లును ఉపసంహరించాలి.
- యన్ టి ప్రజానీకపు శరణ/జెహార్ద్ సంస్కృతికి మతస్థులైన తేవాలి; ‘పెసా’ చట్టప్రకారం గ్రామసభలకే అన్ని అధికారాలు అప్పగించాలి.
- బహుళజాతి కంపెనీలకు, భారత కార్పొరేటు సంస్థలకు సేవ చేసేందుకు ఉద్దేశించిన ‘భూబ్యాంకు’ విధానాన్ని రద్దుచేయాలి.
- మనుషుల మతతత్వశక్తులను వెల్లడిచేయాలి.

విదేశీ జోక్యం లేకుండా మాలే ప్రజలు తమ గిమగ్యలు పరిష్కరించుకోవాలి

కొరత నెదుర్కొంటున్న ఈ దేశం, పర్యాటక రంగంనుండి లభించే ఆదాయం పైనే అధికంగా ఆధారపడివుంది. కీలకమైన నౌకా మార్గాలకు దగ్గరగా ఈ ద్వీప సముదాయం ఉండటంతో, హిందూ మహాసముద్రంలో మాలే ఒక వ్యూహాత్మక స్థానాన్ని కలిగి వుంది.

మయుమూన్ అబ్దుల్ గయూమ్ యొక్క నిరంకుశ విలుబడిలో 30 సం॥ల కాలం మాలే వుంది. గయూమ్

ప్రయోజనాలకు కూడా ఉపయోగపడుతుందని, భారతదేశానికి మరింత అనుకూలంగా పరిస్థితిని మలుచుకోవచ్చునని భారత పాలకులకు సచ్చ జెప్పేందుకు నషీద్ ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

సారాంశంలో మాలేలో సంక్షోభం వారి ఆంతరంగిక సమస్య. వారి దేశ ప్రయోజనాలను, ప్రజల జీవితాలను, హక్కులను ఏవిధంగా పరిరక్షించుకోవాలనేది మాలేలోని ప్రజలు, ప్రజాస్వామికశక్తులు నిర్ణయించుకోవాలి. అధికారం కోసం కుక్కల కాటాటలో చిక్కుకున్న పాలక వర్గాలలోని విభాగాలు సమస్యను మరింత జటిలంచేస్తూ, ప్రజల వాస్తవిక సమస్యల నుండి వారి దృష్టిని మళ్ళిస్తున్నాయి.

ప్రస్తుత ప్రపంచ పరిస్థితుల్లో మాలేవంటి చిన్న, బలహీనదేశం ఏదో ఒక పెద్ద లేదా శక్తివంతమైన దేశానికి లోబడకుండా శాంతి భద్రతలతో మనుగడ సాగించగలుగుతుందా? మాలే తరహాలో ఆంతరంగిక సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటున్న ఒక చిన్న, బలహీన దేశానికి విదేశీ జోక్యంకోసం ఎదురుచూడటం లేదా విదేశీ జోక్యంపై ఆధారపడటం సూచించదగినదేనా? లేక అనివార్యమౌతుందా? మాలే పరిణామాలలో జోక్యం చేసుకొనమని, దానికి బదులుగా భారత పాలకుల ప్రయోజనాల పరిరక్షణకు కట్టుబడి వుంటామని మౌన వాగ్దానం చేస్తున్న మాలే ప్రతిపక్షనేత నిషాద్ మాలే దేశ, ప్రజల సార్వభౌమత్వానికి, ప్రయోజనాలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నాడా? - వంటి ప్రశ్నలు మన ముందున్నాయి.

మాలేలో నెలకొన్న ప్రస్తుత సంక్షోభ సందర్భంలో, భారతప్రభుత్వం యమీన్ ప్రభుత్వ నియంతృత్వ చర్యలను తీవ్రంగా విమర్శించింది. అది ఇక్కడితో ఆగలేదు. మాలే ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా ప్రచారం చేయటానికి, మద్దతు కూడగట్టటానికి కావలసిన అవకాశాలన్నింటిని మాలే ప్రతిపక్షనేత నషీద్ కు భారత ప్రభుత్వం కలుగజేసింది. సంక్షోభ విషయంలో భారత జోక్యానికై అతని అభ్యర్థనకు అనుకూలంగా చెప్పింది.

రెండు ప్రధాన అంశాలను ఈ సందర్భంగా పరిగణలోకి తీసుకోవాలి: (1) దక్షిణాసియా ప్రాంతంలోని దేశాల రాజకీయ, సైనిక వ్యవహారాలలో అనేకసార్లు జోక్యం చేసుకున్న చరిత్ర భారత పాలకులకు వుంది. శ్రీలంకలో తిరుగుబాటును అణచటానికి 1971లో భారత

(తరువాయి 14వ పేజీలో)

సమీప భవిష్యత్తులో పరిష్కార సూచనలు లేకుండా మాల్దీవులలో సంక్షోభం కొనసాగుతోంది.

2018 ఫిబ్రవరి 1న మాలే దేశ ఉపాధ్యక్షునికి ప్రభుత్వం విధించిన కారాగారవాస శిక్షను మాల్దీవుల సుప్రీంకోర్టు కొట్టివేసింది. అలాగే మాలే మాజీ అధ్యక్షుడు మహమ్మద్ నషీద్ అరెస్టుకై యమీన్ ప్రభుత్వం జారీచేసిన ఉత్తర్వులను కూడా రద్దుచేసింది. ఇప్పటికే బందీలుగా వున్న ఇతర రాజకీయ నాయకులను విడుదల చేయమని కోర్టు ఆదేశించటంతోపాటు, గతసంవత్సరం మజ్లిస్ కు (మాలే పార్లమెంటుకు) అనర్హులుగా ప్రభుత్వం పరిగణించిన 12మంది సభ్యులను తిరిగి నియామకంచేస్తూ ఆదేశాలిచ్చింది.

అయితే, మాలే దేశాధ్యక్షుడు అబ్దుల్ యమీన్ న్యాయస్థాన ఆదేశాలను అమలు చేయటానికి నిరాకరించాడు. 2018 ఫిబ్రవరి 5న ప్రభుత్వ బలగాలు సుప్రీంకోర్టు ఆవరణలోకి జొచ్చుకుపోయి ప్రధాన న్యాయమూర్తితో సహా మరో న్యాయమూర్తిని అరెస్టు చేశారు. అదేరోజు రాత్రి దేశంలో అత్యయిక పరిస్థితి విధించినట్లుగా దేశాధ్యక్షుడు యమీన్ ప్రకటించాడు. 30 సం॥ల కాలం మాలేను పరిపాలించిన మయుమూన్ అబ్దుల్ గయూమ్ తోసహా విపక్ష రాజకీయ నాయకులందరినీ మర్రాడు అరెస్టు చేశారు. ఈ నిరంకుశ, అణచివేత చర్యలతో దేశవ్యాపితంగా నిరసనలు వెల్లువెత్తాయి. దేశం యావత్తు గందరగోళ పరిస్థితుల్లో కూరుకుపోయింది. మాలేలోని పాలకవర్గాలలో ఈ సంక్షోభం నిట్టనిలువుగా విభజనను తీసుకొచ్చింది.

1200 చిన్న చిన్న ద్వీపాలతో, 4,27,000 జనాభా కలిగిన ద్వీప సముదాయ దేశమే, మాల్దీవులు. తీవ్రమైన ఆర్థిక వనరుల

ప్రధాన న్యాయమూర్తితో వివాద పడటమేగాక, అతనిని అరెస్టు చేయించే దాకా వెళ్ళాడు. సైనిక తిరుగుబాటుతో గయూమ్ రాజీనామా చేయ వలసివచ్చింది. 2008 సం॥లో మొదటిసారిగా ఎన్నిక ద్వారా మహమ్మద్ నషీద్ దేశాధ్యక్షుడు అయ్యాడు. 2013 ఎన్నికలలో అతను ఓటమి పొందాడు; అబ్దుల్ యమీన్ దేశాధ్యక్షుడు అయ్యాడు. టెర్రరిజం ఆరోపణలపై నషీద్ కు జైలుశిక్ష విధించారు. అరెస్టునుండి తప్పించు కోవటానికి అతను 2016 నుండి ప్రవాసంలో వుంటున్నాడు.

పాలకవర్గాలలోని రెండు విభాగాలలో ప్రస్తుతం ప్రభుత్వానికి నాయకత్వం వహిస్తున్న మాలేలోవున్న యమీన్ నాయకత్వంలోని విభాగానికి - ప్రవాసంలో వుంటూ మాలేలో ప్రతిపక్షానికి నాయకత్వం వహిస్తున్న నషీద్ నేతృత్వంలోని మరో పాలక విభాగానికి నడుమ పెరుగుతోన్న వైరుధ్యం, అధికారంకోసం సాగించే పోరాటంయొక్క వ్యక్తీకరణే నేడు కొనసాగుతున్న సంక్షోభం.

అంతర్జాతీయ సంబంధాల గురించి చెప్పుకుంటే, మాలే ప్రభుత్వం చైనాకు దగ్గరగా వుంటుంది. ఆర్థిక, రాజకీయ, వ్యూహాత్మక సంబంధాల అంశంలో భారతదేశం కంటే చైనాను మాలే ఎక్కువగా ఇష్టపడుతుంది. అయితే మరో వైపున మాలే సంక్షోభంలో జోక్యం చేసుకో వలసిందిగా నషీద్, భారతపాలకులకు విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాడు. సైనికజోక్యం చేసుకోమనే వరకు అతను పిలుపునిచ్చాడు. మాలేలో ప్రస్తుత యమీన్ పాలనను అంతమొందిస్తే, అది-మాలేలో పెరుగుతోన్న చైనా ప్రభావాన్ని నిరోధించటానికి తోడ్పడటంద్వారా భారత

రాజకీయ సంక్షోభం-అత్యంత తీవ్రంగా వ్యక్తమవుతున్నది

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) కేంద్రకమిటీ తీర్మానం - ఫిబ్రవరి, 2018

సోషలిజానికి కాలం చెల్లించినది, పెట్టుబడిదారీ విధానమొక్కటే ప్రజలకు మిగిలిన వ్యవస్థ అనీ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ ప్రతినిధులు, ప్రచారకులు యింటి పైకప్పులెక్కి ప్రచారం చేస్తున్నారు. ఐనా, పెట్టుబడిదారీ విధానం తన సహజమైన అంతర్గత రుగ్మతలను, వైరుధ్యాలను, సంక్షోభాలను, వైఫల్యాలను కప్పిపుచ్చుకోలేక పోతున్నది. ఒక సంక్షోభంనుండి మరింత లోతైన మరో సంక్షోభంలో కూరుకుపోతూ వస్తున్నది. ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు నాయకులమనీ, సంరక్షకులమనీ చెప్పుకొంటూ వస్తున్న అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు ఎన్నో సంక్షోభాలనెదుర్కొన్నారు. 2008 సంక్షోభం నుండి వారికా తేరుకోలేదు. ఆంతరంగికంగా తీవ్రమైన నిరుద్యోగ సమస్యలను, ఆర్థిక, సాంఘిక అసమానతలను, వైఫల్యాలను, జాతి వివక్షలను, హింసాత్మకాలను, చర్యలను, అసంతృప్తులను ఎదుర్కొంటున్నారు. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు గత దశాబ్దకాలంలో అమలు జరిపిన ఆర్థిక, రాజకీయ, మిలిటరీ వ్యూహాలు, దురాక్రమణపూరిత దండయాత్రలు - ప్రతి ఫుటనలను, ప్రతికూలతలను ఎదుర్కొన్నాయి. మిలిటరీ విజయాలు సాధించాననుకొన్న ఇరాక్, ఆఫ్ఘనిస్తాన్, లిబియా తదితర దేశాల్లో కూడా అమెరికా రాజకీయ ఆధిపత్యం యింకా స్థిరత్వాన్ని సంపాదించలేదు. టెర్రరిస్టు గ్రూపులను, మిలిటరీ చర్యలను ప్రయోగించి సిరియాను పాదాక్రాంతం చేసుకోవాలని ఆశించిన అమెరికాకు సిరియా ప్రజలనుండి గట్టి ప్రతిఘటన, రష్యానుండి బలమైన సహాయం ఎదురయ్యాయి. అణ్వాయుధాలు ఉత్పత్తి చేస్తున్నారని ఆరోపించి, ఆర్థికంగా దిగ్బంధించి ఇరాక్ ను లొంగదీసుకొనడానికి అమెరికా చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలించలేదు. తానే ఒక మెట్టు దిగిరాక తప్పలేదు. పదేళ్ల అమెరికా దురాక్రమణ యుద్ధం తర్వాత కూడా ఆఫ్ఘనిస్తాన్ లో దాదాపు సగభాగం తాలిబాన్ల ఆధీనంలో వుంది. అక్కడి ప్రభుత్వం ప్రతిదినం తాలిబాన్ల దాడులకు గురవుతూ విలవిల్లాడుతున్నది. నూతన వ్యూహం పేరిట ఆఫ్ఘనిస్తాన్ కు మరిన్ని సేనలను పంపాలని అమెరికా యితీవల తీసుకొన్న నిర్ణయం, ఆఫ్ఘనిస్తాన్ లో అమెరికా దురాక్రమణ వ్యూహం ఎదుర్కొంటున్న సంక్షోభానికి నిదర్శనం. ఆసియా -పసిఫిక్ తీరప్రాంతంపై ఆధిపత్యంకోసం అమెరికా అమలు జరుపుతున్న వ్యూహం ఈ

ప్రాంతదేశాలనుండి, ప్రత్యేకించి చైనానుండి వ్యతిరేకతలను, అవరోధాలను ఎదుర్కొంటున్నది. అమెరికా-దక్షిణకొరియాలో, జపాన్ లో, హిందూ మహాసముద్ర దీవుల్లో దశాబ్దాలుగా సైనిక స్థావరాలు కొనసాగిస్తున్నది. ఇది ఈ ప్రాంతంలో అశాంతికి, అభద్రతకు, ఉద్రిక్తతలకు బలమైన కారణంగా వుంది. ట్రంప్ కాలంలో దక్షిణ కొరియాలో అత్యాధునిక, విధ్వంసకర ఆయుధాల మోహరింపులు, ఉత్తరకొరియాకు వ్యతిరేకంగా కప్పింపులు, బెదిరింపులు, ఆధిపత్య ధోరణుల విన్యాసాలు బాగా పెరిగాయి. ఉత్తర కొరియా దురాక్రమణ నుండి దక్షిణకొరియాను కాపాడడానికే యిదంతా అని అమెరికా చెప్పి నప్పటికీ, ఈ ప్రాంతంలో తన జోక్యాన్ని, ఆధిపత్యవాద కార్యకలాపాలను సమర్థించు కొనడానికి యిది అమెరికా చూపుతున్న ఒక సాకు మాత్రమేనన్నది వాస్తవం. దాడి చేస్తే దానికి ధీటుగా సమాధానం చెప్పడానికైనా, చర్చలకైనా సిద్ధమేనని ఉత్తరకొరియా ప్రభుత్వం తెగేసి చెప్పడం; అమెరికా దూకుడుకు ఈ ప్రాంతంలో మద్దతు లభించకపోవడం అమెరికా ఆధిపత్య ధోరణికి ఒక పెద్ద సవాలుగా పరిణమించింది. మరీ ముఖ్యంగా, దక్షిణకొరియా ఒలంపిక్ ఆటల పోటీల సందర్భంగా ఉత్తరకొరియా ప్రభుత్వం ప్రయోగించిన శాంతిదౌత్యం, రెండు దేశాల ప్రజల హృదయాల్లో గూడు కట్టుకొని వున్న బలమైన శాంతి ఆకాంక్షలను, పునరైక్యతా వాంఛలను తట్టిలేపాయి. రెండు దేశాల ప్రభుత్వాలు మధ్య సంబంధాలు, చర్చలక్రమం మొదలయ్యాయి. అమెరికాతో కూడా చర్చలకు సిద్ధమే అని ఉత్తరకొరియా ప్రభుత్వం ప్రకటించడం దౌత్యపరంగా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులకు ఒక దెబ్బ.

ఆంతరంగికంగా ప్రజలెదుర్కొంటున్న ఏ ఒక్క సమస్యనూ పరిష్కరించలేకపోతున్న జర్మనీ, ఫ్రాన్స్, బ్రిటన్ తదితర దేశాల సామ్రాజ్యవాద పాలకులు, ప్రజల దృష్టిని పక్కదారిపట్టించడానికి టెర్రరిస్టు ప్రమాదబూచిని చూపెడుతున్నారు; ఫాసిస్టు శక్తులను ప్రోత్సహిస్తున్నారు. మరోవైపున ప్రజలపై ఫాసిస్టు అణచివేతలను ముమ్మరం చేస్తున్నారు.

అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులకు - యితర సామ్రాజ్యవాదులకు మధ్య వైరుధ్యాలు తీవ్రతర మవుతున్నాయి. ప్రపంచదోపిడీ పెత్తనాలలో

“సముచిత” వాటాకోసం అమెరికాతో పోటీ పడడానికి ఇతర సామ్రాజ్యవాద దేశాలు సిద్ధపడుతున్నాయి.

రష్యా తన సామ్రాజ్యవాద ప్రయోజనాల కోసం, ప్రభావిత ప్రాంతాలకోసం గతంలో కన్నా ఎక్కువ ఘర్షణపూరితంగా వ్యవహరించడాన్ని చూడగలం.

అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల ఆధిపత్య విధానాలు అన్నిచోట్లా పీడిత ప్రజల నిరసనను, వ్యతిరేకతను, ప్రతిఘటనను ఎదుర్కొంటున్నాయి.

పెట్టుబడిదారీ మార్గంలో సాగుతున్న చైనా ఒక పెద్ద ఆర్థికశక్తిగా ముందుకు వచ్చింది. ఆసియా - పసిఫిక్ ప్రాంతంలో అమెరికాతో తలపడడానికి అవసరమైన సన్నాహాలతో, విధానాలతో పనిచేస్తున్నది.

ప్రపంచంలో శ్రామికవర్గం, పీడిత ప్రజలు, సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, ఆధిపత్యవాద వ్యతిరేక, శాంతికాముకశక్తులు తమ మధ్య ఐక్యతను పెంపొందించుకొనడానికి, పోరాటాన్ని తీవ్రతరం చేయడానికి నేటి రాజకీయ పరిస్థితులు ఎంతో అనుకూలంగా వున్నాయి. వివిధ దేశాల్లో కమ్యూనిస్టు పార్టీలు తమ అనైక్యతలను, బలహీనతలను తొలగించుకొని, చొరవగా కార్యాచరణలోకి కదిలినప్పుడే అవి ఈ పోరాటాలకు నాయకత్వం అందించగలుగుతాయి. ముందుకు నడిపించగలుగుతాయి.

భారతదేశంలో, కాంగ్రెసు, యుపిఎ పాలన పట్ల ప్రజల్లో పెరిగిన అసంతృప్తిని సొమ్ము చేసుకొని బిజెపి, ఎన్ డి ఏ కేంద్రంలో అధికారం చేజిక్కించుకొన్నాయి. ఈ ప్రభుత్వం గత నాలుగేళ్ళకాలంలో భూస్వామ్య, బడాబూర్జువా వర్గాలకు, సామ్రాజ్యవాదులకు పూర్తి విధేయతతో వూడిగం చేసింది. అదే సమయంలో హిందూత్వపేరిట ఫాసిస్టు తరహా పద్ధతులను బిజెపి, సంఘపరివార్ శక్తులు దూకుడుగా అమలుజరిపాయి. దేశంలో హిందూమతస్థాద, అభివృద్ధి నిరోధక, అరాచకశక్తులు స్వైరవిహారం చేశాయి. దేశంలోని అనేక ప్రాంతాలలో శాస్త్రీయ, ప్రగతిశీల, హేతువాద, ప్రజాతంత్ర భావాలుగల అనేకులపై హంతకదాడులు జరిగాయి. భిన్నమైన సిద్ధాంతాలను, అభిప్రాయాలను సహించకపోవడం, వారిపై భౌతికదాడులకు పాల్పడడంలాంటి ఫాసిస్టు ధోరణిని ఒక విధానంగా, సంస్కృతిగా బిజెపి, సంఘపరివార్

శక్తులు అమలుజరిపారు. గోరక్షణ పేరిట దళితులపైన, ముస్లిం ప్రజలపైన విచలవిడిగా వీరు దాడులు చేశారు. ప్రజల వేషభాషలను, ఆహార అలవాట్లను, జీవన శైలీలను దౌర్జన్య పూరితంగా నియంత్రించడానికి, తలవంచని వారిని తామెంచుకొన్న పద్ధతుల్లో శిక్షించడానికి పూనుకున్నారు.

ప్రజల ప్రజాతంత్ర హక్కులను కాల రాయడానికి మరింత కఠినమైన నిర్బంధ చట్టాలు తెచ్చారు. పాశవిక అణచివేత పద్ధతులను అమలుజరిపారు.

‘మేక్ ఇన్ ఇండియా’ పేరుతో, పెట్టుబడులను ఆకర్షించడం అనే పేరుతో భారతదేశ గేట్లను పూర్తిగా ఎత్తివేశారు. ‘మా దేశానికి పెట్టుబడులతో రారండహో’ అంటూ స్వయంగా ప్రధానియే దేశదేశాల్లో ప్రచారం సాగించాడు. కూలీలను, నిపుణులను, ఇంధనాలను, భూమి, నీరు, మార్కెట్టు తదితర వనరులను కారుచవగ్గా, పుష్కలంగా అందిస్తామంటూ విదేశీ పెట్టుబడి దారుల నోరూరించే రీతిలో ఒక సాధారణ విక్రేత స్థాయికి దిగి వివరించడానికి పూనుకున్నాడు. ఒకదేశ ప్రభుత్వాధినేత ఈవిధంగా దయనీయంగా దేబరించడం నిజంగా అవమానకర స్థితి.

అమిత్ షా బిజెపి అధ్యక్ష పదవిని చేపట్టిన తొలి ప్రసంగంలోనే “కాంగ్రెస్ ముక్త భారత్” బిజెపి లక్ష్యం అని ప్రకటించాడు. కాంగ్రెసేతర పార్టీలకు యిది అప్పటికి పూరడింపుగా వుండ వచ్చును. కాని బిజెపియేతర ప్రభుత్వాల నన్నింటినీ దింపివేయాలన్నదే బిజెపి లక్ష్యం. ఎక్కడ, ఏది సాధ్యం; ఎవరు ముందు, ఎవరు తర్వాత; ఎక్కడ, ఏక్రమం తీసుకోవాలి; ఒక పార్టీని అధికారం నుండి దింపివేయడానికి తాత్కాలికంగా ఏ పార్టీ లేదా ఏ సెక్షను సహాయం తీసుకోవాలి; ఏ పార్టీని, ఏ సెక్షనుని, ఏ నేతను ఎలా ఆకట్టుకోవాలి; లోబరుచుకోవాలి; యిబ్బందుల్లో పెట్టాలి; ఎలా అడ్డుతొలగించు కోవాలి అనేవి బిజెపి ఎత్తుగడల్లో ఒక భాగం. బిజెపిని బలపరుస్తున్న ప్రభుత్వాలను అస్థిర పరచడం కూడా బిజెపి లక్ష్యంలో ఒక భాగం. కేంద్రంలో తమ అధికారాన్ని, ఆర్థిక వనరులను, సిబ్బంది, అవినీతి నిరోధక, తదితర విభాగాలను -రాష్ట్రాల్లో తమ రాజకీయ ప్రాబల్యాన్ని పెంచు కొనడానికి, అధికారాన్ని కైవసం చేసుకొనడానికి వినియోగించుకొనడంలో కాంగ్రెసుపార్టీ కన్నా కొన్ని ఆకులు ఎక్కువ చదివినట్లుగా బిజెపి నాయకులు వ్యవహరించారు; వ్యవహరిస్తున్నారు. ఈ క్రమంలో జెడియూ-ఆర్జెడి ప్రభుత్వం కూలి పోయి, బిజెపి-జెడియూ ప్రభుత్వం బీహార్లో ఏర్పడింది. తమిళనాడులో సంఘర్షించుకొంటున్న

రెండు ఏబిఎడిఎంకె గ్రూపుల కలయికతో బిజెపి అనుకూల ప్రభుత్వం ఏర్పడింది. కేంద్రంలో మిమ్మల్ని బలపరుస్తాం; రాష్ట్రంలో మమ్మల్ని అస్థిరపరచకండి’ అన్న అవగాహనతో ఒడిస్సా, తెలంగాణా, ఏపీ ప్రభుత్వాలు ఆరంభించినా, ఈ రాష్ట్రాలలో కూడా అధికారాన్ని చేజిక్కించు కోవాలన్న బిజెపి కోరికలు, ప్రయత్నాలు వాటివని అవి చేసుకుంటూ పోతున్నాయి. ఒడిస్సాలో బిజెడి, బిజెపి నేడు అధికారంకోసం తీవ్రంగా తలపడుతున్నాయి. స్వేచ్ఛాం వెల్లివిరిసిన టిడిపి, బిజెపి సంబంధాలు, మంత్రులు రాజీనామాలు చేసేదాకా వెళ్లాయి. కేంద్రంలో బిజెపి ప్రభుత్వాన్ని గొప్పగా పొగడిన టిఆర్ఎస్, బిజెపియేతర, కాంగ్రెసేతర కూటమి, ప్రభుత్వం ఆవశ్యకత గురించి మాట్లాడుతున్నది.

సామ్రాజ్యవాదులకు దేశ ప్రయోజనాలను అమ్మివేస్తున్న బిజెపి పాలకుల విధానాలకు వ్యతిరేకంగా భారత ప్రజలు చేస్తున్న, చేయవలసిన పోరాటంతో బిజెపి, సంఘపరివార్లు అమలుజరుపుతున్న హిందూత్వకు వ్యతిరేకంగా ప్రజలు సాగించే పోరాటాన్ని మనం జోడించాల్సివుంటుంది. అలా జోడించకుండా హిందూత్వ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా సాగించే నిరసనలు, ఆందోళనలు, పోరాటాలు బలహీనంగా, పైపై పోరాటాలుగా వుండిపోతాయన్న విషయాన్ని అందరూ గుర్తించాలి. బిజెపి కోరుకుంటున్నట్లుగా అసలు సమస్యలనుండి ప్రజల దృష్టిని పక్కదారి పట్టించే ధోరణి చట్రంలోనే అవి పరిభ్రమిస్తాయన్న విషయాన్ని కూడా గుర్తించాలి.

బిజెపి అవినీతి వ్యతిరేక పోరాటాన్ని ఒక పెద్ద ఫార్ముగా మార్చివేసింది. ఈ కాలంలో బయటపడిన కుంభకోణాలు అనేకం. నేరాలకు పాల్పడినవారు (నీరవ్ మోడీతోసహా) తమ కళ్ల ముందే విదేశాలకు తప్పించుకొనిపోతే బాధ్యత తనది కాదంటుంది. కాంగ్రెసు హయాంలోనే ఈ కుంభకోణం మొదలయ్యిందంటూ చేతులు దులుపుకుంటుంది. పీకలదాకా అవినీతిలో మునిగితేలిన ఎడ్యూరప్ప కర్నాటక ముఖ్యమంత్రి అభ్యర్థి ఎలా కాగలడు అన్న ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పురు. కాంగ్రెసు అవినీతిని ఏకరువు పెడ్తారు. కులాన్ని, మూఢవిశ్వాసాలను, అబద్ధాలను ఎన్నికల్లో పువయోగించుకొనడంలో బిజెపి గొప్ప నేర్పరిగా తన్నుతాను నిరూపించుకొంటున్నది. బిజెపి పాలనలో ఎన్నికల ప్రచారపు తీరు నేలబారు స్థాయికి దిగజారిపోయింది. తాత్కాలిక

ఉద్యోగాలను, దురభిప్రాయాలను, అపవిత్రాన్ని అను, ఉన్మాదాలను రేకెత్తించడం, ఒక వాస్తవాన్ని తారుమారుచేస్తే ఆ క్షణానికి లాభిస్తుందనుకొంటే, ఎలాంటి సంకోచం లేకుండా దానికి పూనుకొనడం, వాటిని ఓట్లుగా మలుచుకొనడం ఒక కళగా అభివృద్ధిచెందింది.

బిజెపి ప్రభుత్వం-కార్మికులు, రైతాంగం, గిరిజనులు, యువకులు, మహిళలు, దళితులు, మైనారిటీలు ఎదుర్కొంటున్న ఏ ఒక్క సమస్యనూ పరిష్కరించలేదు. మొదట కోట్ల సంఖ్యలో ఉద్యోగాలు సృష్టించి, నిరుద్యోగ సమస్యను తుద ముట్టిస్తామంది. కొద్దిరోజుల్లోనే మాటమార్చి, నిపుణుల తయారీకి శిక్షణయిస్తాననీ, విదేశాల్లో వారికోసం ఉద్యోగాలు కాచుకొని వున్నాయని పూరించడం మొదలెట్టింది. ఇప్పుడు అసలు ఉద్యోగాలెందుకు, స్వయం ఉపాధికోసం ప్రయత్నించవచ్చుకదా! అంటూ కోట్లాది నిరుద్యోగ యువకుల ఆశలపై నీళ్లు చల్లడానికి సిద్ధపడింది. యువతకు ఉద్యోగాలు కల్పించే బాధ్యతను తప్పించుకొనే ప్రయత్నమిది.

భూమిలేని, పేద రైతులకు, పేద కౌలుదార్లకు భూమిపై హక్కులు లేవు. అడవి ప్రాంతాల్లో భూములపైనా, ఫారెస్టు సంపదల పైనా, ప్రకృతి వనర్లపైనా గిరిజనుల సహజమైన హక్కులపైనా నిరంతర దాడులు సాగుతున్నాయి. తీరప్రాంతాల ప్రజలు, చేతివృత్తులు చేసే శ్రమ జీవులు తమ సహజమైన, సాంప్రదాయకమైన జీవనాధారాలను కోల్పోతున్నారు. విదేశీ, స్వదేశీ బడాపెట్టుబడిదారులు ప్రభుత్వాల అండదండలతో పెద్దఎత్తున సాగిస్తున్న భూఆక్రమణలు, ప్రకృతి సంపదల లూటీలు పేదప్రజల జీవితాలను చిన్నాభిన్నం చేస్తున్నాయి. కోట్లాది జనం పనుల కోసం పట్టణాలకు, యితర రాష్ట్రాలకు తరలి వెళ్లాల్సిన స్థితిని కల్పిస్తున్నాయి.

రైతాంగం అత్యంత దయనీయస్థితిలో కొట్టుమిట్టాడుతున్నది. విపరీతంగా పెరిగిన వ్యవసాయ ఖర్చులతో, వ్యవసాయోత్పలను కొనేవాడు లేక, గిట్టుబాటు ధరలేక, మోయలేని రుణభారాలతో నలిగిపోతున్న రైతులు లక్షలాదిగా ఆత్మహత్యలకు పాల్పడడం పాలకుల విధానాలు సృష్టించిన దారుణ దృశ్యం. ఈ కాలంలో, మహారాష్ట్ర, మధ్యప్రదేశ్, రాజస్థాన్, గుజరాత్, పంజాబు, ఆంధ్ర, తెలంగాణా, ఒడిస్సా రాష్ట్రాలలో లక్షలాది రైతులు గిట్టుబాటు ధరలకోసం, రుణవిముక్తికోసం నిరసనోద్యమాల లోకి దిగారు. లాఠీదెబ్బలు, భాష్పవాయు ప్రయోగాలను, కాల్పులను చవిచూశారు. మధ్యప్రదేశ్లో కొందరు కాల్పుల్లో మృతి చెందారు. బిజెపి ప్రభుత్వం అత్యంత నిరంకుశంగా

ప్రజలపై రుద్దిన నోట్ల రద్దు, జిఎస్టీ ప్రజలకు తీవ్రమైన యిబ్బందులను, ఆర్థిక విధ్వంసాలను తెచ్చిపెట్టాయి.

భారత పాలకులు సామ్రాజ్యవాదులతో వేసుకొన్న పీటముడి ఈ కాలంలో మరింత బిగిసింది. ప్రత్యేకించి, అమెరికా - జపాన్ - ఆస్ట్రేలియా దేశాల కూటమిలో చేరడానికి భారత పాలకులు సిద్ధపడడం అన్నది భారతదేశానికి, భారత ప్రజలకు అత్యంత ప్రమాదకర పరిణామం. ఆసియా, ఆసియా-పసిఫిక్ ప్రాంతంలో అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల ఆధిపత్యాన్ని నెలకొల్పడం ఈ కూటమి వ్యూహాత్మక లక్ష్యం. ఈ కాలంలో, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులను సంతుష్టిపరిచే ప్రయత్నంలో భారత పాలకులు చాలాదూరమే ప్రయాణం చేశారు. ఈ లక్ష్యానికి అనుగుణంగా అమెరికా, భారత రాజకీయ, మిలిటరీ, భద్రతా, విదేశాంగ కార్యకలాపాలను మలచడం, సమన్వయం చేయడం; దక్షిణాసియా దేశాల పాలకులను ఈ లక్ష్యానికి అనుగుణంగా కూడగట్టడం; దీనికి అవరోధంగా నిలిచిన చైనా ప్రభావం ఈ ప్రాంతంలో బలపడకుండా చూడడం భారత పాలకుల 'కర్తవ్యాల'లో ఒక భాగం. మధ్యఆసియాలో అమెరికా ఆధిపత్య వ్యూహానికి ఒక పనిముట్టుగా వున్న ఇజ్రాయిల్ పాలకులతో భారత పాలకులు పెంచుకొంటున్న ప్రత్యేక సంబంధాలు దీనికనుగుణ్యమైనవే. ఆఫ్ఘనిస్తాన్లో అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులకు భారత పాలకులు అందిస్తున్న తోడ్పాటు కూడా దీనిలో భాగమే.

ఈ విధంగా కాంగ్రెసు చెప్పుల్లో కాళ్లు దూర్చిన బిజెపి పాలకులు భారతదేశాన్ని అత్యంత హానికరమైన దారిలో నడిపిస్తున్నారు.

బిజెపి, సంఘపరివార్ శక్తులు హిందూ రాజ్యం, హిందూత్వ, భారతీయ సంస్కృతి, పూర్వవైభవం, జాతీయతలాంటి పేర్ల చాటున అత్యంత అశాస్త్రీయమైన, తిరోగామిశీలమైన, విచ్ఛిన్నకరమైన భావజాలాన్ని, సంస్కృతిని, ఫాసిస్టు తరహా ధోరణులను దేశంలో వ్యాపింప జేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. వాటికి భిన్నమైన భావజాలాలను, సంస్కృతిని, వారసత్వాలను తుడిచిపెట్టడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఐతే, సామ్రాజ్యవాదులకు దేశప్రయోజనాలను, ప్రజల ప్రయోజనాలను అమ్మివేస్తున్న తమ విధానాల నుండి, ప్రజల సమన్వయం కారణమైన తమ దోపిడీ విధానాల నుండి ప్రజల దృష్టిని పక్కదారి పట్టించడానికి ఒక సాధనంగా వీటిని వుపయోగిస్తున్నారన్న వాస్తవాన్ని యిక్కడ మరిచిపోరాదు. సామ్రాజ్యవాదులకు దేశ ప్రయోజనాలను అమ్మి వేస్తున్న బిజెపి పాలకుల విధానాలకు వ్యతిరేకంగా

భారత ప్రజలు చేస్తున్న చేయవలసిన పోరాటంతో బిజెపి, సంఘపరివార్లు అమలుజరుపుతున్న హిందూత్వకు వ్యతిరేకంగా ప్రజలు సాగించే పోరాటాన్ని మనం జోడించాల్సివుంటుంది. అలా జోడించకుండా హిందూత్వ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా సాగించే నిరసనలు, ఆందోళనలు, పోరాటాలు బలహీనంగా, పైపై పోరాటాలుగా వుండిపోతాయన్న విషయాన్ని అందరూ గుర్తించాలి. బిజెపి కోరుకుంటున్నట్లుగా అసలు సమన్వయంండి ప్రజల దృష్టిని పక్కదారి పట్టించే ధోరణి చట్రంలోనే అవి పరిభ్రమిస్తాయన్న విషయాన్ని కూడా గుర్తించాలి.

అఖిల భారత స్థాయిలో ప్రతిపక్ష స్థానానికి దిగిపోయిన కాంగ్రెసు పార్టీకి ఆర్థిక విధానాల విషయంలో, సామ్రాజ్యవాదులకు వూడిగం

దేశప్రజల ప్రయోజనాలను సామ్రాజ్యవాదులకు అమ్మివేస్తున్న, ప్రజాస్వామిక హక్కులను, విలువలను, సాంప్రదాయాలను ధ్వంసంచేస్తున్న; దేశాన్ని మతపరంగా, సాంస్కృతికంగా చీల్చడానికి ప్రయత్నిస్తున్న నేటి పాలకులకు వ్యతిరేకంగా శక్తివంతమైన, నిశ్చయాత్మకమైన ఐక్యపోరాటం సాగించాలన్నది దేశంలో బలంగా వ్యక్తమవుతున్న ఆకాంక్ష. కార్మికులు, రైతాంలగం, గిరిజనులు, విద్యార్థి - యువజనులు, మహిళలు, దళితులు, మైనారిటీలు పాలకవర్గాల ఎన్నికల అధికార జూదాలకు దూరంగా వుంటూ, ప్రజలను చీల్చడానికి, ప్రక్కదారి పట్టించడానికి పాలకవర్గాలు చేసే పన్నాగాలనుండి తమ హక్కులను, పోరాటాలను కాపాడుకుంటూ ముందుకు సాగాలి.

చేయడం, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల ఆధిపత్య వ్యూహంలో ఒక భాగంగా వుండడంలాంటి విషయాలలో బిజెపితో ఎలాంటి మౌలిక విభేదాలూ లేవు. నిజానికి బిజెపి ప్రభుత్వం చేస్తున్నదల్లా కాంగ్రెసు విధానాలను కొనసాగించడమే. కనుక ఈ మౌలిక విధానాలు వారికి చర్చనీయాంశాలు కావు. అందుకే, పార్లమెంటు వేదికల్లో కూడబలుక్కున్నట్లుగానే అధికార-ప్రతిపక్షాలు ఈ విధానాలపై చర్చను దాటవేస్తారు. కాంగ్రెసు కోరుతున్నదల్లా ఈ విధానాలను అమలుచేయడానికి కోల్పోయిన అధికారాన్ని తిరిగి చేజిక్కించుకోవాలన్నదే. వీరి ప్రతిపక్ష సారాంశం యిదే. అందుకే, అన్ని సందర్భాలలోనూ ప్రజల దృష్టిని అప్రధాన విషయాలవైపుకి మళ్లిస్తారు. ప్రజల దృష్టిని తక్షణం ఆకర్షించే విషయాలపైన, ఘర్షణలపైన

గొంతు విప్పుతారు. చిల్లర విషయాలపట్ల తగాదాలు, కీచులాటలు, కేకలతో కాలం గడుపుతారు. ప్రజల అసంతృప్తిని ఎన్నికల్లో వోట్లుగా ఎలా సామ్మించేసుకోవాలి అన్నదే అన్ని సందర్భాల్లో వారి తపన, ప్రయాస అంతా.

బిజెపి, సంఘపరివార్ల హిందూత్వను వ్యతిరేకిస్తున్నట్లు వీరు చెప్పుకొంటారు. కాని హిందూత్వవాదుల దూకుడు చర్యలను ఎదుర్కొనాలి, నిలువరించాలి చాలా సందర్భాలలో కాంగ్రెసు నాయకత్వం విశ్వసనీయంగా వ్యవహరించలేదు. ఇప్పుడు, రాహుల్ గాంధీ మొదలు కొని యితర నాయకులదాకా అంతా తమను తాము హిందూమతస్తులుగా ప్రదర్శించుకొనడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. బిజెపి, సంఘ పరివార్ల మాదిరిగా దూకుడు, మొరటు హిందూత్వవాదులం కాదనీ, సున్నితంగా, జాగ్రత్తగా, నేర్పుగా హిందూ మతవ్యాప్తికోసం ప్రయత్నించేవారమని నిరూపించుకొనడానికి కుస్తీలు పడుతున్నారు. ఆవిధంగా ఎన్నికల్లో తమ 'వాటా' హిందువుల వోట్లు రాబట్టుకొనడానికి చేసే ప్రయత్నంలో యిది ఒక భాగమే.

కేంద్రంలో సుదీర్ఘకాలంపాటు కాంగ్రెసు ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యం చెలాయించిన కాలంలో కేంద్రం అధికారాలనన్నింటినీ తన గుప్పిట్లో పెట్టుకొన్నదనీ, రాష్ట్రాలపట్ల వివక్ష, పెద్దన్న వైఖరి ప్రదర్శిస్తున్నదనీ రాష్ట్రాల్లో ప్రాంతీయ పార్టీలు నిరసనలు, ఆందోళనలు సాగించాయి. కాని ఈ నిరసనలు, ఆందోళనలు నిజమైన అర్థంలో ఒక ఫెడరల్ వ్యవస్థను సాధించడానికి వుద్దేశించిన పోరాటాల రూపం తీసుకోలేదు. మౌలికంగా ప్రత్యామ్నాయ విధానాలను రంగంలోకి తీసుకొని రాలేదు. కాంగ్రెసు వ్యతిరేక కూటమిగా ఏర్పడి, కేంద్రంలో అధికారం చేపట్టడం, ఒక ప్రధాన పాలకవర్గ పార్టీని ఆశ్రయించి కేంద్రంలో అధికారంలో పాలుపంచుకొనడం, కొన్ని రాయితీలను పొందడంగా యివి ముగిశాయి. ఈ ప్రాంతీయ పార్టీలకు ప్రధాన పార్టీలతో ఎలాంటి మౌలిక విభేదాలు లేవు. భూస్వామ్య, బడాబూర్జువా వర్గాల ప్రయోజనాలకోసం పని చేయడం, విదేశీ పెట్టుబడులను, భారత కార్పొరేటు సంస్థల పెట్టుబడులను రాబట్టుకొనడానికి ప్రయత్నించడం వీరి విధానంగా రూపొందింది. ప్రజల దృష్టిని ఆకట్టుకొనడానికి, మభ్యపెట్టడానికి వీరు అప్పుడప్పుడూ కేంద్రం తమ రాష్ట్రంపట్ల వివక్ష చూపుతున్నదనీ, అన్యాయంగా వ్యవహరిస్తున్నదనీ అలకలు, చిరుకోపాలు ప్రదర్శిస్తుంటారు. అదేవిధంగా నీటి పంపకపు వివాదాలు అప్పుడప్పుడూ రాష్ట్రాల ప్రజలమధ్య పరస్పర వ్యతిరేకతలను, ఉద్వేగా

లను, ఉద్రిక్తతలను రగుల్తోల్పడాన్ని చూస్తాము. ఆయా రాష్ట్రాల ప్రభుత్వాలు లేదా పాలకవర్గ సెక్షన్లు తమ తమ రాష్ట్రాల న్యాయమైన హక్కుల కోసం ముందు పీఠీన నిలిచిన వారుగా ప్రదర్శించుకొనడం చూస్తాము. ఐతే, ఈ వివాదాలు హేతుబద్ధంగా, సంపూర్ణంగా పరిష్కరించడంపట్ల పాలక వర్గాలకు ఆసక్తి లేదు. వీటిని కొనసాగించడంలో వారి ప్రయోజనాలు వారి కున్నాయి. నష్టపడేది, కష్టాలు అనుభవించేది మాత్రం రెండువైపులా వున్న ప్రజలు మాత్రమే,

దశబ్ద కాలానికి పైగా తెలంగాణ రాష్ట్రసమితి(టిఆర్ఎస్) నాయకత్వాన సాగిన ప్రత్యేక తెలంగాణ ఆందోళన ప్రజలెదుర్కొంటున్న ఏ వొక్క మౌలిక సమస్యనూ స్పృశించ లేదు. అంతేకాదు; ప్రజల దృష్టిని ఆ సమస్యల నుండి పక్కదారి పట్టించింది. టిఆర్ఎస్ నాయకత్వం వీరోచిత తెలంగాణ రైతాంగ పోరాటానికి మసి పూయడానికి పూనుకొన్నది. ఆ పోరాటంలోనూ, యింకా యితర భూస్వామ్య వ్యతిరేక పోరాటాల్లోనూ (అయిలమ్మ, దొడ్డి కొమరయ్య, కొమరం భీం వగైరా) నేలకొరిగిన యోధులను ప్రత్యేక తెలంగాణ వాదానికి వన్నెతెచ్చిన వారుగా చిత్రించడానికి పూనుకొన్నది. వేలాది రైతుబిడ్డలను రక్తపుటేరుల్లో ముంచిన నిజాం పాలకుడిని, తెలంగాణను అభివృద్ధిచేసిన గొప్ప పరిపాలకుడిగా ఆకాశానికెత్తింది. ప్రగతిశీల భావాలుగల ఎందరో రచయితలను, కవులను, చరిత్రకారులను, కళాకారులను ప్రత్యేక తెలంగాణవాదులతో కలగాపులగంచేసి, వారి ఆలోచనలను, కృషిని వక్రీకరించడానికి ప్రయత్నించింది. ఒకవైపున కమ్యూనిస్టు భావాలకు కాలదోషం పట్టించంటూనే మరో వైపున కమ్యూనిస్టులను, విప్లవకారులను ప్రత్యేక తెలంగాణ ఆందోళనకు వినియోగించు కొనడానికి ప్రయత్నించింది. తెలంగాణలో అధికారం చేపట్టిన తర్వాత, కాంగ్రెసు, టిడిపి నాయకులలో సాధ్యమైనంత ఎక్కువమందిని టిఆర్ఎస్‌లోకి రాబట్టుకొని, రాష్ట్రంలో యితర పార్టీల అవసరం లేదనీ, అన్నీ తానేన్న రీతిలో పాలనకు పూనుకొన్నది. ప్రజల హక్కులను, ఆందోళనలను పాశవికంగా కాలరాయడానికి పూనుకొన్నది. కేంద్రంలో అధికారంలో వున్న బిజెపి నుండి యిబ్బందులు లేకుండా చూసుకొనడానికి, కేంద్ర నిధులను, విదేశీ పెట్టుబడులను రాబట్టుకొనడానికి బిజెపి ప్రభుత్వాన్ని సమర్థించే వైఖరి తీసుకొన్నది. ఒక పాలకవర్గ పార్టీగా రాజకీయ చిత్రపటంలో స్థిరపడడానికి తీసుకొన్న చర్యలే యివన్నీ.

ప్రత్యేక తెలంగాణ ఆందోళనలో చేరి పోయిన కమ్యూనిస్టులు, విప్లవకారులు రాజకీయంగా తమ ఉనికిని విస్మరించే విధంగా వ్యవహరించారనేది ఒక వాస్తవం. తాము “సామాజిక” లేదా “ప్రజాతంత్ర” తెలంగాణను కోరుతున్నట్లుగా కొందరు చెప్పినప్పటికీ, తాము అమలుపరచదలిచిన ప్రణాళికలను ప్రకటించి నప్పటికీ, వారంతా ఆచరణలో టిఆర్ఎస్ నాయకత్వం రూపొందించిన, నడిపిన ప్రత్యేక తెలంగాణా నిసాద చట్రంలోనే పరిభ్రమించారు. కొందరు కళాకారులు కళారూపాలతో ప్రత్యేక తెలంగాణా నిసాదాన్ని ప్రచారంలో పెట్టారు. కవులు కవితలు, పాటలు వ్రాశారు. కొందరు మేధావులు ప్రాంతీయ, కులతత్వాలకోణం నుండి చరిత్రను, సాహిత్యాన్ని, ఉద్యమాలను విశ్లేషించడానికి, ప్రత్యేక తెలంగాణా వాదానికి

ప్రపంచంలో శ్రామికవర్గం, పీడిత ప్రజలు, సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, ఆధిపత్యవాద వ్యతిరేక, శాంతికాముక శక్తులు తమమధ్య ఐక్యతను పెంపొందించు కొనడానికి, పోరాటాన్ని తీవ్రతరం చేయడానికి నేటి రాజకీయ పరిస్థితులు ఎంతో అనుకూలంగా వున్నాయి. వివిధ దేశాల్లో కమ్యూనిస్టు పార్టీలు తమ అనైక్యతలను, బలహీనతలను తొలగించుకొని, చొరవగా కార్యాచరణలోకి కదిలినప్పుడే అవి ఈ పోరాటాలకు నాయకత్వం అందించగలుగుతాయి. ముందుకు నడిపించ గలుగుతాయి.

బలం చేకూర్చుడానికి ప్రయత్నించారు. శ్రామిక వర్గ దృష్టిని, వర్గరాజకీయాలను ప్రక్కన పెట్టి నప్పుడు యింతకన్నా చేయగలిగేది ఏమీ వుండదు. ఇక్కడ సమైక్య రాష్ట్రాన్ని సమర్థించడమా? లేక ప్రత్యేక తెలంగాణాను సమర్థించడమా అన్నది సమస్య కాదు. ప్రజల మౌలిక సమస్యల పరిష్కారం అన్నది కమ్యూనిస్టులకు ప్రధాన మైనది. ఒకానొక పరిస్థితిలో ప్రజలకు నాయకత్వం అందించే చొరవ పాలకవర్గ సెక్షన్ల చేతుల్లోకి వెళ్లవచ్చును. ఆ పరిస్థితుల్లో కూడా ప్రవాహంలో పడి, దానితోపాటు కొట్టుకొని పోవడం మనం చేయవలసిన పనికాదు. మనం మన రాజకీయ విధానాలకు, ప్రజల మౌలిక ప్రయోజనాలకు కట్టుబడివుంటూ ప్రజలమధ్య పనిచేస్తే దాని ఫలితాలు ఉపయోగకరంగా వుంటాయి. తెలంగాణాలో అధికారం చేపట్టిన టిఆర్ఎస్, పాలకవర్గ పార్టీ అన్నది స్పష్టం. ఈ స్పష్టత వున్నప్పుడు, ఈ ప్రభుత్వం అమలుచేస్తున్న

పాశవిక అణచివేత విధానాలు; ఎదురుకాల్పుల పేరిట చేస్తున్న హత్యాకాండలు, అభివృద్ధి నిరోధక భావవిన్యాసాలు, విదేశీ పెట్టుబడులకోసం దేబిరింపులు, హిందూమతతత్వ కార్యకలాపాల ప్రదర్శనలు ఎవరినీ ఆశ్చర్యపరచవు. వీటికి వ్యతిరేకంగా సమస్యల విషవలయంలో చిక్కుకొని వున్న ప్రజలను సంఘటితపరచడం ఎలా అన్నదే మన ముందున్న సమస్య.

ఒకవైపున విభజనను ఆమోదిస్తూనే, మరో వైపున తాను విభజనకు వ్యతిరేకం అన్నట్లుగా భావం కల్గించడానికి చంద్రబాబు, టిడిపి ప్రయత్నించారు. టిడిపి కేంద్రంలో ఎన్డిఎ ప్రభుత్వంలో చేరింది.

హైదరాబాదు 10 ఏళ్ళపాటు ఉమ్మడి రాజధానిగా వాడుకొనడానికి అవకాశం వున్నా కాదని, కొత్త రాజధానికోసం పెద్దఎత్తున భూసేకరణ, భారీ షరతులు, డిజైన్లు వేయడానికి చంద్రబాబు మొదలెట్టాడు. దీనికోసం రైతుల సారవంతమైన పంటపొలాల విధ్వంసానికి పూనుకొన్నాడు. విభజన చట్టంలో హామీ యిచ్చి నట్లుగా ఏపికి “ప్రత్యేక హోదా” యివ్వాలంటూ కొన్నాళ్లు; “ప్రత్యేక పాకేజీ” చాలు అని మరి కొన్నాళ్లు; “ప్రత్యేక హోదా” యిచ్చి తీరాల్సిందేనని యిప్పుడు చంద్రబాబు, టిడిపి తమ వైఖరులు మార్చుకుంటూ వచ్చారు. కేంద్రం మాట నిల్చు కోలేదనీ, వివిధ ప్రాజెక్టులకు నిధులివ్వకుండా నూతన రాష్ట్రాన్ని యిబ్బందులపాలు చేసిందని నిరసిస్తూ కేంద్రమంత్రి పదవులకు రాజీనామా యిచ్చారు. ఇప్పుడు ప్రత్యేక హోదా అన్నది అధికార, ప్రతిపక్ష పార్టీలన్నిటికీ రాష్ట్ర సమస్యలకు దాదాపు ఏకైక పరిష్కారంగా కనిపిస్తున్నది.

ఇక్కడ గమనించాల్సింది, ప్రత్యేక హోదా అన్నది రాష్ట్రాన్ని ఆర్థికంగా కేంద్రంపై పూర్తిగా ఆధారపడే స్థితిలోకి నెడుతుంది. దీనివల్ల లభించే పన్ను రాయితీలు ఎన్ని కంపెనీలను, ఎంత పెట్టుబడిని ఆకర్షించగలుగుతాయనేది, ఎందరికి ఉద్యోగావకాశాలను కల్పించగలుగుతాయనేది ప్రశ్నార్థకమే. పాలకవర్గ పార్టీలకు సంబంధించి నంతవరకు యిలాంటి నిసాదాలు, వివాదాలు-రాష్ట్రప్రజల దృష్టిని నిజమైన సమస్యలనుండి పక్కదారి పట్టించడానికి; సమస్యలను పరిష్కరించ లేని పాలకులు తమ అశక్తతను కప్పిపుచ్చు కొనడానికి; ప్రజలను భ్రమల వలయంలో బంధించడానికి మాత్రమే ఉపయోగపడతాయి.

ఈ కాలంలో టిడిపి ప్రభుత్వం ప్రజల హక్కులను, ఆందోళనలను కాలరాసింది. నదీ వివాదాలను పరిష్కరిస్తానని, నదులను అనుసంధానం చేస్తానని కాలక్షేపం చేసింది. ప్రాజెక్టుల పేరిట వేల ఎకరాల భూములనుండి ప్రజలను

బేధఖలు చేసింది. పోలవరంతో సహా ప్రాజెక్టుల పేరిట నిర్వాసితులైన, భూములు కోల్పోయిన లక్షలాదిమంది గిరిజనులు, రైతులు సహాయాలు, పునరావాసాలు, జీవితాలకు భద్రతలేక నిస్సహాయ, దయనీయ స్థితిలో వున్నారు. పెట్టుబడులకోసం విదేశీ మరియు భారత పెట్టుబడిదారుల చుట్టూ ప్రదక్షణలు చేయడం, సమావేశాలు జరపడం రాష్ట్రఅభివృద్ధికోసం చేస్తున్న గొప్ప కృషిగా ప్రభుత్వం ప్రచారం చేసుకొంటున్నది.

రానున్న ఎన్నికల్లో బిజెపిని ఓడించడం ప్రధాన లక్ష్యంగా వుండాలన్నది సిపిఐ, సిపిఐ (ఎం)ల వైఖరి. ఎన్నికల్లో కాంగ్రెసుతో పొత్తు లేకుండా యిది సాధ్యంకాదన్నది సిపిఐ వైఖరి. కాగా, కాంగ్రెసుతో అఖిలభారత స్థాయిలో పొత్తుపెట్టుకోవాలా, లేదా అన్నది సిపిఐ(ఎం)లో ఒక వివాదాంశంగా నేడు ముందుకొచ్చింది. కాని పాలకవర్గ పార్టీలను ఎక్కువ లేదా తక్కువ ప్రమాదకరమైనవిగా వేరుచేసి చూడడం, ఒక పాలకవర్గ పార్టీతో ఎన్నికల పొత్తుకు దిగడం లేదా కేంద్రంలో ఒక పాలకవర్గ పార్టీని లేక కూటమి ప్రభుత్వాన్ని బలపరచడం సుదీర్ఘకాలం పాటు సిపిఐ(ఎం) అమలుజరిపిన విధానమే. ప్రజల మౌలిక సమస్యల ప్రాతిపదికగా పోరాటాలను ఆర్గనైజ్ చేయడం, ప్రజల సంఘటిత

శక్తిపై ఆధారపడడం కాకుండా, అధికారానికి చేరువకావడానికి ఏదో ఒక పాలకవర్గపార్టీ లేదా దాని సెక్షన్లపైన ఆధారపడడం, వారికి తోకలుగా మారడం అనే రాజకీయాలనుండి తలెత్తుతున్నవే ఈ సమస్యలు.

నాలుగేళ్ళ కాలంలో నరేంద్రమోడి ప్రభుత్వం అమలుజరిపిన ఆర్థిక, రాజకీయ విధానాలు, దూకుడుగా అమలుజరిపిన హిందూత్వవాద, ఫాసిస్టు తరహా చర్యలు బిజెపి ప్రభుత్వంపట్ల ప్రజల అసంతృప్తిని పెంచాయి. ఈ మధ్య కాలంలో రాష్ట్రాల్లో జరిగిన ఎన్నికల్లో కొన్నిచోట్ల గెలిచినప్పటికీ, మరికొన్ని చోట్ల వూహించని రూపంలో బిజెపి వోటములను, దెబ్బలను కూడా చవి చూసింది. అనేకచోట్ల బిజెపి, సంఘ పరివార్ శక్తుల చర్యలు ప్రజల నిరసనను చవిచూశాయి. కొందరు హిందూమతోన్మాదులు చేస్తున్న ప్రేలాపనలు గట్టిగానే నిరసించబడు తున్నాయి. కార్మికులు, రైతాంగం, గిరిజనులు, దళితులు, విద్యార్థి - యువకులు, మహిళలు, ఉద్యోగులు, ప్రజాతంత్రవాదులు, మేధావులు, కళాకారులు తమ సమస్యలపై ఆందోళనలకు దిగారు. ప్రత్యేకించి, రైతాంగం లక్షల సంఖ్యలో ఆందోళనలు సాగించారు. బిజెపి అనుకూల శక్తులు ఢిల్లీలాంటి పెద్ద పట్టణాల్లో ప్రగతిశీల,

ప్రజాతంత్ర విద్యార్థుల బలమైన ఐక్య ఆందోళనలను ఎదుర్కొన్నారు. విద్యార్థి సంఘాల ఎన్నికల్లో ఓటములనెదుర్కొన్నారు. దేశప్రజల ప్రయోజనాలను సామ్రాజ్యవాదులకు అమ్మివేస్తున్న, ప్రజాస్వామిక హక్కులను, విలువలను, సాంప్రదాయాలను ధ్వంసంచేస్తున్న; దేశాన్ని మతపరంగా, సాంస్కృతికంగా చీల్చడానికి ప్రయత్నిస్తున్న నేటి పాలకులకు వ్యతిరేకంగా శక్తివంతమైన, నిశ్చయాత్మకమైన ఐక్యపోరాటం సాగించాలన్నది దేశంలో బలంగా వ్యక్తమవుతున్న ఆకాంక్ష. కార్మికులు, రైతాంగం, గిరిజనులు, విద్యార్థి-యువజనులు, మహిళలు, దళితులు, మైనారిటీలు పాలకవర్గాల ఎన్నికల అధికార జూదాలకు దూరంగా వుంటూ, ప్రజలను చీల్చడానికి, ప్రక్కూరి పట్టించడానికి పాలక వర్గాలు చేసే పన్నాగాలనుండి తమ హక్కులను, పోరాటాలను కాపాడుకుంటూ ముందుకు సాగాలి. ఈవిధంగా దేశంలో పెంపొందే సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, ప్రజాతంత్ర చైతన్యం, ఐక్యత, పోరాటాలే శ్రామిక, పీడిత ప్రజలకు మంచి భవిష్యత్తును, నిజమైన విజయాన్ని గ్యారంటీ చేయగల్గుతాయనడంలో సందేహం లేదు.

20-2-2018 ❖

(9వ పేజీ తరువాయి)

పాలకులు ఆ దేశానికి సైనికులను పంపారు. తిరిగి అదే సంవత్సరం, పాకిస్థాన్ విభజనకు, బంగ్లాదేశ్ ఏర్పాటుకు కారణమైన పూర్తిస్థాయి యుద్ధాన్ని తూర్పు పాకిస్థాన్ కు వ్యతిరేకంగా భారతదేశం సాగించింది. శ్రీలంక ప్రభుత్వ ఆహ్వానంపై 1980లలో తమిళ ఉద్యమాన్ని అణచివేయటానికి భారతదేశం శ్రీలంకకు ఐపికెఎఫ్ బలగాలను పంపింది. మాలెలో మయుమూన్ అబ్దుల్ గయూమ్ పాలనకు వ్యతిరేకంగా సైనిక తిరుగుబాటును అడ్డుకు నేందుకు కాక్టస్ పేరుతో భారతప్రభుత్వం సైనిక చర్యను చేపట్టింది. ఇవి కొన్ని సంఘటనలు మాత్రమే. (2) అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల నాయకత్వంలోని అమెరికా, జపాన్, ఆస్ట్రేలియాల వ్యూహాత్మక కూటమిలో భారత పాలకులు భాగస్వాములుగా వున్నారు. హిందూమహా సముద్ర పరిరక్షణ, స్వేచ్ఛగా, భద్రంగా నౌకల రాకపోకలు ఈ కూటమి లక్ష్యం. కానీ, వాస్తవంలో, ఇది చైనాకు వ్యతిరేకంగా ఎక్కువెట్టబడింది. ఆసియాపై, ఆసియా - పసిఫిక్ ప్రాంతంపై తన ఆధిపత్యాన్ని నెలకొల్పుకోవాలనే ప్రయత్న మార్గంలో, అమెరికా చైనాను ఒక శక్తివంతమైన అవరోధంగా పరిగణిస్తోంది. చైనా - భారత్ ల

నడుమ శత్రుత్వాన్ని, కొట్లాటను రేపటానికి అమెరికా వివిధ ప్రయత్నాలు చేస్తోంది. మాలెలో చైనా ప్రభావాన్ని అడ్డుకోవలసిన అవసరాన్ని మాలె ప్రతిపక్ష నాయకుడు నషీద్ నొక్కి చెప్పటం, కేవలం ఈ చైనా వ్యతిరేక కార్కును ప్రయోగించ టానికే. ఈ అంశాలు మాలె ఆంతరంగిక వ్యవహారాలలో భారతదేశం జోక్యం చేసుకొనే అవకాశాలను సూచిస్తున్నాయి.

ఏమైనా, భారత పాలకులు ఒక సైనిక చర్య చేపట్టటానికి ముందు అన్ని విధాలా ఆలోచించాలి. గత కాలపు సైనికజోక్యాలన్నీ వారికి చెడ్డపేరును, అప్రతిష్టను సమకూర్చి పెట్టాయని భారత పాలకులకు తెలుసు. మాలెలో భారత సైనిక జోక్యమంటే, ప్రస్తుత మాలె ప్రభుత్వాన్ని తొలగించే ప్రయత్నం, పాలకవర్గాలలోని మరో విభాగాన్ని అధికారంలో ప్రతిష్టించటమే. దేశభక్తియుతమైన, స్వతంత్ర స్పృహకల్గిన ప్రజలేవ్వరూ ఈ చర్యను ఆమోదించ లేరు. ఇది పాలకులు సిగ్గుపడాల్సిన చర్య. విదేశీశక్తుల బలంతో అధికారంలో ప్రతిష్టించ బడిన ప్రభుత్వం, సార్వభౌమాధికారాన్ని, స్వతంత్రతను కలిగివున్నట్లుగా చెప్పుకోజాలదు. ఆ ప్రభుత్వం తన దేశ, ప్రజల హక్కులను,

ప్రయోజనాలను కాపాడలేదు. ఇలాంటి జోక్యాలు తిరిగి ఎదురుగొడతాయి. వారు విపక్షాలను ఆహ్వానించటం, దేశాలనుండి అనేక ఇతర రూపాలలో, అనేక కోణాలలో ప్రతిచర్యలకు కారణమవుతాయి. మాలె దేశం, ప్రజలు మరింత తీవ్రమైన, అంతరించే సంక్షోభంలోకి నెట్టివేయబడటానికి అన్ని అవకాశాలున్నాయి. మాలెతో సహా ఇతర దేశాల ఆంతరంగిక వ్యవహారాల్లో భారత పాలకుల అన్యాయమైన, విధ్వంసకరమైన జోక్యాన్ని భారత ప్రజానీకం, ప్రజాస్వామికశక్తులు ఏనాడూ ఆమోదించరు.

మాలె ప్రభుత్వం - ప్రజలను, భిన్నాభి ప్రాయాలుగల వారి ప్రజాస్వామిక హక్కులను, స్వేచ్ఛలను క్రూరంగా అణచివేయటాన్ని-భారత ప్రజలు, ప్రజాస్వామికశక్తులు తీవ్రంగా ఖండిస్తారు. అధికారంకోసం సాగే వారి పోరాటంలో మాల్దీవులలోని శ్రామిక ప్రజలను సాధనంగా వినియోగించే పాలకవర్గాల ప్రయత్నాలను వారు వ్యతిరేకిస్తారు. అధికారం కోసం విదేశీ శక్తులకు మాలె ప్రయోజనాలను అమ్మివేయటాన్ని వారు వ్యతిరేకిస్తారు. ఏ విదేశీ జోక్యం లేకుండా తమ సమస్యల పరిష్కారానికి, ప్రజాస్వామిక, స్వతంత్ర, సాభ్యగృహంతమైన దేశ నిర్మాణానికి మాలె ప్రజలు పోరాడాలి. ❖

ఈ వ్యాసంలో రచయిత వెలిబుచ్చిన అభిప్రాయాలపై చర్చను ఆహ్వానిస్తున్నాము - సంపాదకుడు

'గురిమానే వక్షి కన్ను గురించి
గురి తప్పని వీరుల గురించి
విల్లంబులెక్కుపెట్టిన విలుకాళ్ళ గురించి
బిరిగిసి నిలబడడం గురించి
బారులు తీరి కవాతు చేయడం గురించి
వడ్డీతో చెల్లించే నెత్తుటి బాకీ గురించి
ఎలాగూ మాట్లాడుకుంటాం'

'గురిలోకి రాని ఆకాశంలో
దోగాడే మేఘాల గురించి
చెట్టుకొమ్మల్లో కనిపించని
చెదిరిన గూడు గురించి
నీడలో రాలి నలిగిపోయిన ఆకుల గురించి
చిగురించిన వసంతంలో
వికసించని విలపించే పువ్వుల గురించి
రెక్కలు విరిగి నేలకూలిన పక్షుల గురించి
దాటివచ్చిన దారిలో కూలిన వంతెనల గురించి
ఎప్పటికైనా మాట్లాడుకోవాలి'

ఒక నాయకుని అంతర్మధనం:

జూలై 26, 1958. కేరళ రాష్ట్ర రాజధాని తిరువనంతపురానికి సమీపంలోని కొల్లం పట్టణం పక్కనే వున్న చందన తోపులో పోరాడుతున్న జీడిమామిడి ఫ్యాక్టరీ కార్మికుల పైకి పోలీసులు కాల్పులు జరిపారు. కేరళ రాష్ట్రంలో అప్పుడే కమ్యూనిస్టులు అధికారంలోకి వచ్చారు. కాల్పులలో ముగ్గురు చనిపోయారు. కాల్పుల సమాచారం అందే సమయానికి కమ్యూనిస్టుపార్టీ రాష్ట్రకమిటీ సమావేశం జరుగుతూ వుంది. ఆనాటి కేరళ కమ్యూనిస్టుపార్టీ నాయకులలో ఒకరైన దామోదరన్ మాటల్లో, 'కామ్రేడ్స్ అందరి తక్షణ ప్రతిస్పందన ఇలా వుంది, కాల్పులని ఖండించాలి, తక్షణ విచారణకి ఆదేశించాలి, మృతులకుటుంబాలకి సంతాపం తెలియజేయాలి, కార్మికులకి బహిరంగ క్షమాపణ తెలియజేసి, మనం అధికారంలో వున్నంతవరకు ఇలాంటి ఘటనలు పునరావృతం కావని హామీ ఇవ్వాలి'. పార్టీకి వ్యతిరేకులు (రోమన్ కాథలిక్ పూజారులు, నాయర్ కులతత్వ వాదులు, అతి, మితవాద సోషల్ డెమోక్రాట్లు) అంతా కట్టగట్టుకుని పార్టీతో తలపడుతున్న సమయంలో, అధికారంలో వున్న మనమే పోలీసులని ఖండిస్తే, వాళ్ళ నైతిక స్థైర్యం దెబ్బతింటుంది గదా అన్న చర్చ మొదలైంది.

అందుకని పోలీసుల చర్యని సమర్థించాలన్న నిర్ణయం తీసుకుని, దామోదరన్ ఆ నిర్ణయాన్ని పార్టీ తరపున సమర్థిస్తూ మాట్లాడాలని రాష్ట్రకమిటీ ఆదేశించింది. 'నేను ముగ్గురు కార్మికుల మరణానికి, ఆరోఎస్పి బాధ్యతా రాహిత్యాన్ని నిందించేను. వాళ్ళు కార్మికులని కాల్పులు జరిగేదాకా ఎందుకు తీసుకెళ్ళారో చెప్పాలని అడిగేను. నమ్మ నాయకులని తీవ్రంగా దూషించేను. ఆ రాత్రి ఇంటికి చేరిన తర్వాత, నాకు లోలోపల చాలా బాధవేసింది. నిద్ర పట్టలేదు. పార్టీ నిర్ణయాన్ని సమర్థించకుండా, తిరస్కరించి వుండాల్సింద నిపించింది. పిచ్చెక్కిపోతుండేమోననిపించింది. కోపంతో నా భార్యని అరిచేను. నన్ను ఆ స్థితిలోకి నెట్టిన పార్టీ నాయకులని నిందించకుండా, నా భార్యపైన ఆ కోపాన్ని చూపించాను. ఆ మరునాడు, నేను మరో మూడు సభలలో అదేవిధంగా మాట్లాడాలని అడిగేరు. ఈసారి, అందుకు నేను సూటిగా నిరాకరించాను. పార్టీ అందుకు సమ్మతించింది'.¹

ఇద్దరు రచయితల సంవాదం:

1975 వసంతకాలపు తొలి రోజులవి. హాంబర్గ్ సమీపంలో ప్రఖ్యాత జర్మన్ రచయిత గుంటర్ గ్రాస్ నివాసం. ఉమ్మడి మిత్రుడొకరు, ప్రవాసంలో వున్న చిలీ రచయిత ఎరియల్ డార్ఫ్ మన్, గుంటర్ గ్రాస్ సమావేశాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. పుస్తకాల గురించీ, రచనల గురించీ సంభాషణలన్నీ ఆత్మీయంగా సాగుతున్నాయి. 'ప్రాగ్ వసంతం'గా పిలిచే చెక్ దేశపు ప్రతిఘటనకి మద్దతుగా దక్షిణ ఫ్రాన్స్ లో జరిగిన సదస్సు ప్రస్తావన సంభాషణలలో వచ్చింది. చిలీ సోషలిస్టులు అందుకు హాజరు కావడానికి నిరాకరించేరు. 'ప్రాగ్ వసంతమూ, చిలీ విప్లవమూ సోవియట్ సామ్రాజ్యవాదం, అమెరికాలవంటి ఒకే తరహా శక్తుల చేతుల్లో అణచివేతకి గురయ్యాయని వాళ్ళకి అర్థంకావడం లేదా?' అని గుంటర్ గ్రాస్, ఎరియల్ డార్ఫ్ మన్ అడిగేరు. దీంతో సంభాషణ మలుపు తిరిగింది. తమకి మద్దతు తెలుపుతున్న సోవియట్ మిత్రులని చిలీ సోషలిస్టులు బహిరంగంగా వ్యతిరేకించలేరన్న జవాబుతో ఇక ఆ సమావేశం ముగిసిపోయింది. భోజనంచేసి, ఎరియల్ డార్ఫ్ మన్, ఆయన మిత్రులు వెనక్కి బయలుదేరే

వరకూ, గుంటర్ గ్రాస్ నోరు తెరిచి ఒక్క మాట కూడా మాట్లాడలేదు. వీడ్కోలు పలికే ముందు, ఎరియల్ డార్ఫ్ మన్ వైపు చూస్తూ, 'ఒక వైఖరి నైతికంగా సరైనది అనుకున్నప్పుడు, వ్యక్తిగత, రాజకీయ పర్యవసానాలతో పట్టింపు లేకుండా, ఆ వైఖరిని సమర్థించాల్సిందేనని గుంటర్ గ్రాస్ అన్నారు. ఆ తర్వాత ఎరియల్ డార్ఫ్ మన్ రాసిన మాటలు: 'రాజకీయ వ్యవహారవాదానికి లోబడి పోవడమేగాక, మార్క్సిజంతో స్ఫూర్తిపొందామని చెప్పుకుంటున్న పాలకుల దుశ్చర్యలని చూడ నిరాకరించానన్న విషయాన్ని గుంటర్ గ్రాస్ కి చెప్పలేకపోయాను. బహుశా, దాన్ని అంగీకరించడానికి నేనే సిద్ధంగా లేనేమో'.²

ఒక కవి ఆత్మహత్య:

మే 19, 1991. తమిళ కవి శివరమణి ఆత్మహత్యకి పాల్పడ్డారు. చనిపోయేనాటికి ఆమె వయసు ఇరవై నాలుగేళ్ళే. అప్పటి ఈలం కవులలో తనది బలమైన గొంతు. తనతోపాటు, తన సహ రచయితల స్వేచ్ఛపై ఎల్.టి.టి.యి. ఆంక్షలకి నిరసనగా తాను ఆత్మహత్యకి పాల్పడేముందు, ఆమె తన కవితలన్నిటినీ తగులబెట్టేశారు.

'నా కాలాన్ని

నా నుంచి మీరు లాగేసుకోలేరు

మీ కళ్ళని కప్పివేస్తున్న

మీ చేతివేళ్ళ సందుల్లోంచి

దిగివచ్చే చిరు నక్షత్రంలా

నేను కొనసాగుతాను'

ఇవీ, అమె చివరి వాక్యాలు. పిల్లలు అన్న శివరమణి కవిత, అప్పటి పరిస్థితులకీ, ఆమె భావాలకీ అద్దంపడుతుంది.

'సమూహపు తల్లిపేగుపైకి

తుపాకీ ఎక్కువెట్టినప్పుడు

సున్నితమైన పూల మొగ్గలపైన

నిలబడే సీతాకోకచిలుక కలలు

నాకు అర్థం కావు

మనిషిగా నేను నిలబడడానికి

పూలని చెట్టుకే వదిలివేస్తాను'

ఎంతో ముందుచూపుతో తమిళ కవి చేరన్ రాసిన ఈ క్రింది కవిత పంక్తులు, 2009 తదనంతర పరిణామాలకి సూచిక అని చెప్పుకోవచ్చు.

‘తన రచనలకి అగ్నికి ఆహుతిచేసే
అవకాశం కాఫ్లాకి రాలేదు
శివరమణి మాత్రం తన కవితలని
దగ్ధంచేసింది
స్వేచ్ఛ లేనిచోట ఒక కవిత
ధ్వంసమై పోయింది
ఇతరులు రాసిన కవితలు
రక్కలు తొడగడం లేదు

అందరమూ తరలిపోయాం
కథలు చెప్పేందుకు ఎవరూ మిగలలేదు
ఇప్పుడు
ఒక గాయపడిన భూ శకలం
ఏ పక్షి ఎగరలేకపోతోంది
మనం తిరిగి వచ్చేదాకా* 3

1950లు, 70లు, 90లలో వివిధ నేపథ్యాలలో (కేరళ, చిల్/యూరప్, శ్రీలంక), విభిన్న రాజకీయ సన్నివేశాలలో ఉద్యమాలు, ఉద్యమాలతో అనుబంధాన్ని పంచుకున్న వ్యక్తుల అనుభవాలలో పోలికలని పైన మనం గమనించవచ్చు. ‘నక్సలైటు ఉద్యమం వెలుగు నీడలు’ సంకలనంలో కూర్చిన బాలగోపాల్ వ్యాసాలని (పర్సెక్యూట్డ్ ప్రచురణ, మే 2017) మళ్ళీ ఒకసారి చదువుతూ వుంటే పైన పేర్కొన్న ఘటనలు గుర్తుకొచ్చాయి. పై అనుభవాలు, అవి లేవనెత్తే ప్రశ్నలమధ్య సామ్యం గురించి ఆలోచించవలసి వుంటుందనిపించింది.

మారిన అంచనాలు, మారిన పరిస్థితులు

‘నక్సలైటు ఉద్యమం’గా పిలిచే సాయుధ రాజకీయ ఉద్యమంపై బాలగోపాల్ అంచనాలు, విమర్శలు, విశ్లేషణలు ఈ వ్యాసాల సంకలనంలో కనిపిస్తాయి. 1990 నుంచి మొదలుపెట్టి 2009 మధ్యకాలంలో, వివిధ (తెలుగు) దినపత్రికలలో రాసిన 40 వ్యాసాలు (ఒక ప్రసంగపాఠం, రెండు ఇంటర్వ్యూలతో కలిపి) ఈ సంకలనంలో వున్నాయి. 1990 నుంచి మొదలుపెట్టినా, ఇందులో, 1997, ఆ తర్వాత రాసిన వ్యాసాలదే (38 వ్యాసాలు) ప్రధానభాగం. బాలగోపాల్ 1990ల ప్రారంభంలో రాసిన వ్యాసాలలో అంచనాలకీ, 1995 తర్వాత కాలంలో అంచనాలకీ స్పష్టమైన తేడా వుంది. బాలగోపాల్ (సైద్ధాంతిక) అభిప్రాయాలలో వచ్చిన మార్పు కీలకమైనదే అయినప్పటికీ, ఈ తేడాని కేవలం ఆయన అభిప్రాయాలలో వచ్చిన మార్పు ఫలితంగా మాత్రమే చూడడం పొరపాటు అవుతుంది. ఈ తేడాని, వస్తుగత పరిస్థితులలో వచ్చిన మార్పుల రీత్యా కూడా చూడాల్సి వుంటుంది.

కల్లోల కాలం:

1990లలో అంతర్జాతీయంగానూ, జాతీయంగానూ, (ఆనాటి ఉమ్మడి) ఆంధ్రప్రదేశ్

రాష్ట్రంలోనూ రాజకీయ, సామాజిక మార్పులతోపాటు, నక్సలైటు ఉద్యమ స్వభావం లోనూ గణనీయమైన మార్పులు వచ్చేయి. తూర్పు యూరప్ దేశాలలో ‘కమ్యూనిస్టు రాజ్యాలు’గా పిలిచే వాటి పతనంకాగా, వివిధ దేశాలలో ఐఎంఎఫ్, ప్రపంచబ్యాంకుల ప్రోద్బలంతో ‘నూతన ఆర్థిక విధానాల’ అమలు ముమ్మరమైంది. పెట్టుబడిదారీ విధానానికి ప్రత్యామ్నాయంలేని చరిత్ర అంతం గురించి ప్రకటనలు ప్రాచుర్యంలోకి రాగా, సోషలిజం భవిష్యత్తు గురించి ప్రశ్నలూ తలెత్త సాగేయి. మరోవైపు, ఎమర్జెన్సీ అనంతరకాలంలో ఉత్తర తెలంగాణా ప్రాంతంలో భూస్వామ్య వ్యతిరేక రైతాంగ పోరాటాలపై నిర్బంధం తీవ్రం కావడంతో, వాటికి నాయకత్వం వహించిన నక్సలైటు [సిపిఐ (ఎం-ఎల్)] గ్రూపుల రాజకీయ, నిర్మాణ వైఖరులలో, విధానాలలో మార్పులు వచ్చేయి. పైన నాయకత్వ వైఖరులతోపాటు, క్రింది శ్రేణుల లోనూ, వాళ్ళు ప్రజలతో, ఇతర సంస్థలతో వ్యవహరించే తీరులోనూ మార్పులు రావడం మొదలైంది. 1990లలో ఆంధ్రప్రదేశ్, బీహార్ రాష్ట్రాలలో వివిధ సిపిఐ(ఎం-ఎల్) గ్రూపుల మధ్య దాడులు, ఘర్షణలలో సైతం దాదాపు వందమంది చనిపోయారు.

ఈ మార్పులు, పరిణామాలు ఉద్యమాలకి వివిధ స్థాయిలలో మద్దతుగా నిలిచిన శ్రేణులని సైతం కలవర పరిచేయి. పలు సందేహాలకీ, విమర్శలకీ దారితీసేయి. ఈ సంకలనంలో బాలగోపాల్ వ్యాసాలని వస్తుగత పరిస్థితులలో వచ్చిన మార్పుల నేపథ్యంలో కూడా పరిశీలించాలి.

1. 1990ల ప్రారంభంలో తెలంగాణా ప్రాంతంలో ఒక పెద్ద ప్రజా కదలిక వచ్చినా, వివిధ కారణాలతో అది వెనక్కిపోయింది. ఈ సంకలనంలోని మొదటి రెండు వ్యాసాలూ, ఆనాటి పరిస్థితులకి అద్దంపడతాయి. ‘భూమి విషయంలో వర్గ దృక్పథం ఏర్పడినంత సులభంగా ఇతర విషయాలలో ఏర్పడదు. నేరము, శిక్ష, కుటుంబ సంబంధాలు, లైంగికనీతి, ప్రజల మధ్య వైరుధ్యాలు - అన్ని విషయాలలోనూ సరయిన ప్రజాస్వామిక దృక్పథం ఏర్పడటం అనేది కొంత ప్రయాసమీద జరుగుతుందిగానీ తనంతట తాను జరగదు...జీవిత అనుభవంతో కొన్ని విలువలను తిరస్కరించినా మిగిలినవి పోవడానికి చాలా పోరాట అనుభవం, రాజకీయ పరిణితి అవసరం అవుతాయి... ప్రజా కోర్కెల లోని నేర విచారణ పద్ధతులు, అక్కడ వాళ్ళు వేసే శిక్షలు, భూస్వాముల పంచాయతీల నమూనాలో ఉన్నాయని కొన్ని ప్రాంతాలనుండి వస్తూన్న విమర్శను ఈ దృష్టితో సీరియస్గా

పరిగణించి సవరించుకోవడం తప్పనిసరి కర్తవ్యం’. (వ్యాసం1-‘తిరిగి తిరిగొచ్చింది’). ఈ క్రమంలో రెండు అంశాలు ముందుకొచ్చాయి. ఒకవైపు, ప్రజాస్వామిక దృక్పథం నెలకొల్పేందుకు అంతర్గతంగా జరుగుతున్న ప్రయాసపట్ల, రాజకీయ పరిణితిని పెంపొందించడంకోసం చేసే ప్రయత్నాలపట్ల సందేహాలు పెరిగి పోయాయి. రెండోవైపు ‘తొందరపాటు చర్యలు, పరిష్కారాలు, తప్పుల పైన’ తప్పని సరిగా వచ్చే విమర్శలని అసహనంతో చూడడం పెరిగి పోయింది. అనుమానపు అగాధాలు పెరిగిపోగా, అసహనపు జడిలో వంతెనలు కూలిన కాలమది.

2. 1990లు ప్రజాస్వామిక ఉద్యమాల పరిధిని విస్తృతంచేసే ప్రశ్నలని ముందుకు తెచ్చాయి. స్త్రీల సమస్య, దళిత సమస్య, అందులోనూ అణగారిన కులాల సమస్య (ఉదా: మాదిగ రిజర్వేషన్లు), ప్రత్యేక తెలంగాణ సమస్య, ఆదివాసుల ప్రత్యేక గుర్తింపు వంటివి ముందుకొచ్చాయి. ఇందులో కొన్ని అప్పటిదాకా కొనసాగుతూ వచ్చిన ‘సాంప్రదాయక’ అవగాహనని ప్రశ్నించడంతోపాటు, ఎంఎల్ పార్టీల నాయకత్వాలకి దాటవేయ వీలులేని ‘ఇబ్బంది కరమైన’ ప్రశ్నలని ఈ ఉద్యమాలు లేవనెత్తాయి (వ్యాసం 9 - ఒక అబ్రహం కథ, వ్యాసం 10-వీరయ్య మరణం)

3. హక్కుల ఉద్యమంలో ‘విప్లవ’ హింస/రాజకీయ హింస చర్చ కూడా ఈ నేపథ్యంలోనే ముందుకొచ్చింది. ఆయా ఉద్యమాలు ఎంచుకున్న తమవైన ‘ప్రతిఘటన’/‘ప్రతిహింస’ ఎత్తుగడలు కూడా హక్కుల ఉద్యమ పరిధిలో, ప్రజాస్వామిక ఉద్యమాలలో కొత్త ప్రశ్నలని ముందుకు తెచ్చాయి. ఉదా: నిరాయుధులైన రాజకీయ కార్యకర్తలని రాజ్యం హతమార్చినప్పుడు ‘ఎన్కౌంటర్లన్నీ బూటకమైనవే’ అన్న నినాదం, ‘గెరిల్లా దళాలకీ, ప్రభుత్వ బలగాలకీ మధ్య ‘యుద్ధంలో’ సాగే పరస్పరదాడుల సందర్భానికి సూటిగా వర్తించదు (ఆ ఎన్కౌంటర్ బూటకం కాకపోవచ్చు). మొదటి సందర్భంలో ఎంఎల్ పార్టీలూ, హక్కుల సంస్థలూ ఒకే విధమైన నినాదం ఇవ్వవచ్చు. ‘యుద్ధ’ నేపథ్యంలో రెండింటి నినాదాలు, వైఖరులు వేరు, వేరుగా వుండే పరిస్థితి తలెత్తుతుంది. చట్టబద్ధ పరిధిలో లేవనెత్తే విమర్శలకీ, ఆ చట్టబద్ధతని పూర్తిగా తిరస్కరించే వైఖరికి వైరుధ్యం ఇందులో స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. ఈ వైరుధ్యం ఆచరణలో సమస్యలని సృష్టిస్తుంది. పోరహక్కుల ఉద్యమం అవగాహన చట్టంతోపాటు రాజకీయ, సామాజిక, వైతిక వాదనల సమ్మేళనం..... ఒకరి హక్కులని మనం సమర్థించినప్పుడు, వారి చర్యలకు కూడా మనం

జవాబుదార్లు అవుతామనేది సాధారణ నైతిక సూత్రం...చర్యలలోని న్యాయాన్యాయాల జోలికి పోకుండా, పూర్తిగా చట్టపరమైన వాదన ఇవ్వడం అనేది అన్ని సందర్భాలలోనూ సాధ్యంకాదని పౌరహక్కుల కార్యకర్తలు తెలుసుకున్నారు. (వ్యాసం 3-విప్లవ హింస హక్కుల దృక్పథం).

4. 1990లు ప్రపంచబ్యాంకు నిర్దేశిత సంస్కరణలకి ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రయోగశాలగా మారినకాలం కూడా. తెలంగాణ ప్రాంతంలో ఎంఎల్ ఉద్యమం ఆధిపత్య వర్గాల అధికారాన్ని దెబ్బతీయడంతో, సామాజిక శక్తుల పొందికలో వచ్చిన మార్పు ఒకవైపు, ఆర్థిక, రాజకీయ రంగాలలో వచ్చిన మార్పులు పరిస్థితులని సంక్లిష్టం చేశాయి. 1990వ దశకంలో రైతుల ఆత్మహత్యలు, ముఖ్యంగా వరంగల్ జిల్లాలో ఆత్మహత్యలు చాలామందిని కలవరపెట్టేయి. 'పాత' సంబంధాలు ధ్వంసమై, వాటి స్థానంలో 'నూతన' సంబంధాలు ఇంకా ఉనికిలోకి రాని, రాలేని పెనుగులాట బీభత్స, విపాద వాతావరణానికి దారితీసింది. మరొకవైపు, ప్రభుత్వ తీవ్ర నిర్బంధపు దాడులలో నష్టాలు, అంతకంతకీ మిలిటరీ నిర్మాణ పటిష్టతపై కేంద్రీకరించిన నిర్మాణ ఎత్తుగడలు, ఎంఎల్ పార్టీల ప్రజా పునాది కుంచించుకుపోవడానికి దారితీసింది. ఆయా పార్టీల రాజకీయ, నిర్మాణ సమీక్షలలో ఎవరైనా ఈ అంశాన్ని స్పష్టంగా గమనించవచ్చు. (ఉదా: పార్టీ పూర్తికాలం కార్యకర్తలకీ, సానుభూతిపరులకీ మధ్య నిష్పత్తి 1:1 ఉందనీ, దీన్ని కనీసం 1:3కి పెంచుకోవాలనీ ఒక పార్టీ గుర్తించింది). ప్రజాపునాది కుంచించుకుపోవడం ఒకవైపు, రాజకీయంగా చొరవ కోల్పోయి, ప్రజలని ప్రేక్షక పాత్రకి నెట్టిన ఆచరణాత్మక వైఖరి మరొకవైపు-పరిస్థితులలో ఒక శూన్యతని సృష్టించింది. 'ఉత్తర తెలంగాణ ఈరోజు ఒక విషమ స్థితిని ఎదుర్కొంటూ వుంది. ఇక్కడ జీవితమే యుద్ధంగా మారలేదు. జీవితం పైన యుద్ధం తన పాదం మోపింది. అది జీవితంతో సంబంధం లేని యుద్ధం కాదు. అయినప్పటికీ అది 'జీవన యుద్ధం' కాదు. జీవితంకోసం యుద్ధం చేయాలని ప్రజలలో ఎక్కువమంది అనేకోకముందే యుద్ధం వచ్చేసింది. మొదలయిన ఆ యుద్ధం ప్రజలకు ఆ సంకల్పం నేర్పించాలని ఆశిస్తూ వుంది. అయితే అది ప్రజల జీవితంతో సంబంధం లేని యుద్ధం కాదు కాబట్టి ప్రజలు ఏదో ఒక మేరకు భాగస్వాములవుతున్నారు. ఇష్టంగా కొందరు, అయిష్టంగా కొందరు, ఇష్టం, అయిష్టం కలిసిన సందిగ్ధ స్థితిలో కొందరు, తెలంగాణలో పేద ప్రజానీకం దానిలో భాగస్వాములు అవుతున్నారు.

అదితప్ప వేరే జీవితం తెలియని తరం ఒకటి తయారవుతున్నది. ఈ యుద్ధం ఆదర్శాలకంటే దాని బలప్రయోగ సామర్థ్యానికి ఎక్కువగా ఆకర్షితులవుతున్న తరం ఇప్పటికే తయారయింది. ఆ సామర్థ్యానికి సలాం కొట్టి తమ స్వప్రయోజనాలు సాధించుకునే అవకాశవాద మూక కూడా తయారయింది. (వ్యాసం 4-తెలంగాణలో వంద గొంతులు వినిపించాలి). 'కొంతవరకు తామే తెచ్చుకున్న ఈ పరిస్థితికి సాయుధ పోరాట రాజకీయాలు మూల్యం చెల్లిస్తున్నాయేమో. దూరంనుంచి ఇది అన్యాయం అనుకున్నంతగా దగ్గరకొచ్చి ఇది మనది, మనకు జరిగిన అన్యాయం అని ప్రజాసామాన్యం అనుకోలేకపోతున్నారు. మరీ ఘోరమైన ఒక సంఘటన జరిగినపుడు కొంత జనం జమ అవుతుందవచ్చు. కానీ అది అక్కడితో ఆగి పోతున్నది. (వ్యాసం 13 - ప్రాణం 'ఖరీదు' వారికి ఎంతో వీరికీ అంతే).

బాలగోపాల్ అభిప్రాయాలలో, అంచనాలలో వచ్చిన పరిణామానికి 'చీకటి కోణాలు' వ్యాసం ఒక తార్కికమైన ముగింపుగా చూడవచ్చు. ప్రస్తుత సంకలనంలో ప్రధానమైన వ్యాసం కూడా ఇదే (దాదాపు మూడు వందల పేజీల సంకలనంలో తొంభై పేజీల వ్యాసం ఇది). 1998లో రాసిన ఈ వ్యాసంలోని వైఖరి ఆ తర్వాత కాలంలో స్థిరంగా కొనసాగిందనే చెప్పుకోవచ్చు. 'అభ్యుదయం కోసం ప్రాణాలు తీసే హక్కు తమకుందనీ, ఏది అభ్యుదయమో నిర్ణయించుకునే విజ్ఞత సహితం తమకుందనీ ప్రకటించుకునేవారిని బహిరంగం గానే బోనులో నిలబెట్టి ప్రశ్నించాలి. ఇతరుల హక్కులను (జీవించే హక్కుతో సహా) విప్లవం కోసం హరించడానికి ఎంతమాత్రం వెనకాడని వారిని విమర్శించడానికి మనం వెనకాడనక్కర లేదు. వెనకాడినట్లయితే శాస్త్రీయ విజ్ఞతని తమకు తాము ఆపాదించుకొని ఆ పార్టీలు తీస్తున్న ప్రాణాలకూ, హరిస్తున్న హక్కులకూ, ప్రజలకు కలిగిస్తున్న కష్టాలకూ మనమందరం కూడా బాధ్యులం అవుతాము. ఈ విషయం గుర్తించడానికీ, గుర్తించిన తర్వాత కూడ మాట్లాడడానికి ఈ రాష్ట్రంలోని ప్రజాతంత్రవాదులు చాలామంది - నాతో సహా - చాలాకాలం అన్నీ తెలిసీ తటపటాయించడంవల్ల చాలా నష్టం జరిగిందనుకుంటాను'..... 'తెలంగాణలోనూ, ఏజెన్సీలోనూ కొన్ని రకాల సామాజిక ఆర్థిక ఆధిపత్యాన్ని, అన్యాయాన్ని పోగొట్టడానికి నక్సలైట్ పార్టీల బలప్రయోగ రాజకీయాలు చాలా ఉపయోగపడ్డాయి. (మొదట్లో ఈ రాజకీయాలలో బలప్రయోగంతో పాటు ప్రజాసమీకరణ కూడ చెప్పుకోదగ్గ మోతాదులో వుండిందనేది కూడా

సత్యమే). ఈ మార్పు బలప్రయోగం అవసరం లేకుండా వచ్చివుంటే బాగుండేది. ఎందుకంటే, బలప్రయోగంతో, లేక బలప్రయోగ భయంతో వచ్చేమార్పుకంటే సామాజిక సంస్కృతిలో పరిపూర్ణంగా జీర్ణమైన తరువాత వ్యవస్థీకృత మయ్యే మార్పు స్థిరంగా, సహజంగా వుంటుంది కాబట్టి. కానీ దీనికి తప్పు పట్టవలసింది బలప్రయోగం చేసిన వారిని కాదు. ప్రత్యామ్నాయ మార్గాలు సాగనివ్వని వారిని. అయినప్పటికీ-ఆ మేరకు బలప్రయోగం ద్వారా న్యాయాన్ని నిలబెట్టిన వారి కృషిని గుర్తిస్తూనే - ఆ పని బలప్రయోగం ద్వారా చేపట్టడంవలన వచ్చిన నష్టాలను సహేతుకంగా గుర్తించవలసిందే. అప్పుడు మాత్రమే వాటిని చక్కదిద్దడం సాధ్యమౌతుంది. అది అవసరాన్ని మించిన రాశిలో వుండకుండా చూడడం సాధ్యం అవుతుంది.' (వ్యాసం 5-చీకటి కోణాలు). ఈ వ్యాసంలో బాలగోపాల్ లేవనెత్తిన ప్రశ్నలూ, వివిధ ఎంఎల్ గ్రూపుల ఆచరణని సోదాహరణంగా పేర్కొంటూ ఒక పరంపరగా ఉటంకించిన సంఘటనలూ తీవ్రమైన చర్చకు, నిశితమైన విమర్శలకూ దారితీసేయి.

కలవరం కలిగించే ప్రశ్నలు, ఇబ్బంది పెట్టే సమాధానాలు

'దారితప్పిన వొంటరి మనిషి
భయపెడతాడు
జ్వరతీవ్రతలో పలవరించే
రాస్కల్నికోవేలు భయపెడతారు
కాలిబాటలు చిట్టి కలలు చీలిన
అడవి భయపెడుతుంది
చెట్టుకి వుట్టిగట్టిన తలలో
మూసుకుపోని కళ్ళు భయపెడతాయి
చరిత్ర కోటగోడలని కొండచిలువలా
చుట్టుకున్న చీకటి అగడ్త భయపెడుతుంది
ఉరిమే మౌనం నిండిన శూన్యంలో
పూరించని ఖాళీలు తరుముతాయి
బహుశా అప్పుడు గురి గురించీ,
గురి చూసే మనుషుల గురించీ,
దారి గురించీ మాట్లాడుకోవాలి'
'చీకటి కోణాలు' వ్యాసంలో బాలగోపాల్ లేవనెత్తిన చర్చ ఇదీ. 'నక్సలైట్లు ఎంచుకున్న పోరాట పంథా వారికి రాజ్యాధికారం తెచ్చి పెడుతుందా లేదా అన్నదొక్కటే దాని మంచి చెడులను చర్చించడానికి గీటరాయి కాకూడదు. 'విలువలు సార్వత్రికమా' అని ప్రశ్నించేవారి మనస్సులో ఉన్న భావన ఇదేనైతే దానిని వదులుకోవడం అవసరం. ఆ లోపల వారు తయారుచేస్తున్న సామాజిక సంస్కృతి ఎటువంటిది? దేనిని ధ్వంసం చేస్తున్నారు? దేనిని

నిర్మిస్తున్నారు? ఎవరికి హాని చేస్తున్నారు, ఎంత చేస్తున్నారు, ఎందుకు చేస్తున్నారు? ఎటువంటి వ్యక్తులను ఉద్యమాలవైపు ఆకర్షిస్తున్నారు, ఎటువంటి కార్యకర్తలను తయారు చేస్తున్నారు? ...మొదలైన ప్రశ్నలన్నీ వేసుకోవాలి’.

తెలంగాణ, రాయలసీమ, గోదావరి జిల్లాలు, ఉత్తరాంధ్ర ప్రాంతాలలోని వివిధ ఎంఎల్ పార్టీల చర్యలు, ఆచరణలపై వుటంకించిన ఉదాహరణలు (దాదాపు 50) చాలా తీవ్రమైన కలవరాన్ని రేకెత్తిస్తాయి.

‘బందరాళ్ళు ఎత్తి మీదవేసి ఒళ్ళు విరగొట్టారని విన్నప్పుడు, నడుముకు గ్రేనేడ్ కట్టి పేల్చి మనిషిని తుత్తునియలు చేసారని విన్నప్పుడు, ఇనపరాడతో ఒళ్ళంతా విరగొట్టి లేదా గొడ్డలితో తెగనరికి భార్యపిల్లల సమక్షంలో పడేసి, ‘పొద్దున్న దాకా ఆస్పత్రికి తీసుకుపోవడానికి వీలేదని’ శాసించిపోగా, ఊళ్ళో జీపు ఉన్నప్పటికీ, ఆ సాహసం చేయలేక అయిన వాళ్ళందరూ నిస్సహాయంగా విలపిస్తుండగా తెల్లవారే లోపల విలవిలలాడి చనిపోయాడని విన్నప్పుడు, ఒళ్ళు జలదరించే భయం వుడుతుంది.... కానీ గొడ్డలితోనో బందరాళ్ళతోనో తల వగులగాట్టి, ముఖం నుజ్జు నుజ్జు చేసి చంపడమేకాక తుపాకితో కాల్చి చంపేటప్పుడు కూడ ఛాతిలో కాల్చుకుండా గడ్డంకింద కాల్చి ముఖం మొత్తం పేల్చేయడం నక్సలైట్లు చేసే హత్యలలో తరచుగా కనిపించే వికృత దృశ్యం.... ముక్కుపుటాలలో తపంచా పెట్టి తల ఎగిరిపోయేలాగా కాల్చడమే కాక కాలిపోయిన పుర్రెలో అతనిని ఎందుకు చంపారో చెప్పే చిట్టి పెట్టి మరీ పోయారు. ఎంత వికృతమైన మానసిక స్థితి ఉన్నవాళ్ళు కాకపోతే ఈ పని చేయగలరు?’

ఈ విమర్శ సహజంగానే ఆయా పార్టీలని నొప్పించింది. ఆయా పార్టీల అభిమానులని కలవరపెట్టింది. దీనిపై ప్రధానంగా నాలుగు రకాల ప్రతిస్పందనలు వెల్లడయ్యాయి.

- ❖ ఇవన్నీ అబద్ధాలు
- ❖ అదే కదా, మేం ఎప్పటినుంచో చెబుతూ వున్నది
- ❖ అసలు మీరెవరు ఇందులో వాస్తవాలు నిర్ధారించడానికి?
- ❖ కొన్ని నిజాలుండవచ్చు, కానీ...

1. మొదటి ప్రతిస్పందన. ‘బాలగోపాల్ చెబుతున్న సంఘటనలేవీ సమ్మతకృతంగా లేవు. అవి నిజాలు కావు’. ఇలాంటి ప్రతిస్పందనల విషయంలో, వారి ‘దృఢ’ విశ్వాసాలని గౌరవించి, నమస్కరించి పూరుకోవడంతప్ప ఎవరైనా చేసేది, చేయగలిగింది ఏమీ లేదు.

2. రెండవ కోవకి చెందిన ప్రతిస్పందన ఇదీ. ‘బాలగోపాల్ ఇప్పుడు చేస్తున్న విమర్శలు

మేము ఇంతకు ముందు చేసినవే గదా?’ ఈ మాటలలో కొంత వాస్తవం లేకపోలేదు. ఈ తరహా ప్రతిస్పందన వివిధ శిబిరాల నుంచి వచ్చింది.

ఇందులో ఒకవైపు పోలీసులూ వున్నారు. ప్రభుత్వ అణచివేత విధానాలకి సైద్ధాంతిక సమర్థనగా బాలగోపాల్ వాదనలని వుపయోగించుకునే ప్రయత్నం వాళ్ళు సహజంగానే చేశారు. అయితే, ఆ ప్రయత్నం సఫలం కాలేదు. ప్రజాస్వామిక హక్కుల అవగాహన, ఆచరణలో బాలగోపాల్ ప్రజలకోణం నుంచి స్థిరంగా నిలబడడమే అందుకు ప్రధానమైన కారణం.

మరొకవైపు, స్త్రీవాదులూ, మానవతా వాదులూ, ఉదార ప్రజాస్వామికవాదులూ వున్నారు. నక్సలైట్ ఉద్యమంపై వాళ్ళ విమర్శ, వాళ్ళు చెప్పిన/చెబుతూ వచ్చిన విషయాలు ప్రధానంగా వాళ్ళ, వాళ్ళ సిద్ధాంత, రాజకీయ అవగాహనలనుండి వచ్చినవి. ఆ మేరకి, ఉద్యమాలతోనూ, బాలగోపాల్ అవగాహనలతోనూ వారి విభేదాలు కొనసాగుతూనే వుంటాయి. (ఆయన అభిప్రాయాలలో మార్పురాక ముందూ, వచ్చిన తర్వాత కూడా). ఇక్కడ గుర్తించాల్సిన విషయం, విభిన్న శిబిరాల విమర్శలు, అవగాహనలతో బాలగోపాల్ వాదనలలో కనిపించే సామ్యం కాదు. ఉద్యమాలలో లోపాలనీ, బలహీనతలనీ, పరిమితులనీ ఎవరు ఎంత ముందుగా విమర్శించారు, గుర్తించారు అన్నది పరుగు పందెంలో పోటీ కాదు. ఒకవేళ ఆయా అంశాలని తామే మొదటగా గుర్తించామని ఎవరైనా చెప్పుకున్నా, అవే అంశాలని మరొకరు, మరొక రూపంలో అంతకుముందే గుర్తించారని వాదించవచ్చు, ఆధారాలలో రుజువు చేయనూ వచ్చు.

అయితే, బాలగోపాల్ లేవనెత్తిన విషయాలు, నిర్దిష్ట ఆచరణకి సంబంధించిన ‘వాస్తవాల’తో సన్నిహితంగా ముడిపడి వున్నవి. బాలగోపాల్ వాదనలకి ఖచ్చితమైన బలం అందులోనే వుంది. మారిన పరిస్థితులతోపాటు, ఇతర ఉద్యమాలు లేవనెత్తిన ప్రశ్నలు వ్యక్తులు, సంస్థలు అందరి లోనూ పునరాలోచనలకీ, అభిప్రాయాలలో మార్పులకీ దారితీసాయనేది వాస్తవం. అందుకని, అభిప్రాయాలలో/అవగాహనలో మార్పు, వ్యక్తిగా బాలగోపాల్ కి మాత్రమే పరిమితమైన విషయం కాదు. కాలక్రమంలో బాలగోపాల్ అవగాహనలో మార్పు వచ్చినా, ఆయన వ్యాసాలకి, వాదనలకి వాస్తవాల్ కేంద్రంగా వున్నాయని ఈ సంకలనం లోనూ మనం గమనించవచ్చు.

3. మూడవ ప్రతిస్పందనలో, నిజానిజాలు నిర్ధారించడానికి ‘బాలగోపాల్ ఎవరు? ఆయన

కున్న అర్హత ఏమిటి?’ అన్న ప్రశ్నవేయడం కొంచెం చిత్రమైనది. ఆయా ఘటనలలో నిజానిజాలని తేల్చడానికి బాలగోపాల్ ఎవరు అన్న ప్రశ్న వేసి, అది తేల్చవలసింది ‘ప్రజలు’/అక్కడి ‘పార్టీ’ (మరి కొంచెం సాగదీస్తే, పార్టీ కమిటీ/పార్టీ కార్యకర్తలు) కదా అని చెప్పిన సమాధానం ఆశ్చర్యం కలిగించక మానదు. బాలగోపాల్ లేవనెత్తిన ఉదాహరణలలో వాస్తవాలు అయిన వేమిటి, కానివేమిటి అన్న చర్చకి బదులు, అసలు సత్యాన్ని గుర్తించేందుకు / నిర్ధారించేందుకు వ్యక్తుల అర్హతలు ఏమిటి అనే ప్రశ్నని ఈ అవగాహన ముందుకి తెస్తుంది. కార్యకర్తల స్థాయినిబట్టి, కమిటీలనిబట్టి, కాలాన్ని బట్టి ఆయా పార్టీల అవగాహనలే (అందుకు అనుగుణంగా వాస్తవాలు కూడా?) మారిపోతాయి. దీనికి ఎన్నో ఉదాహరణలు వున్నాయి. వాస్తవాల పరిశీలన, “నిజనిర్ధారణ” విషయంలో మనకి అనుకూలమను కున్నప్పుడు అవసరంలేని అర్హతల ప్రశ్న, మనకి ఇబ్బంది కలిగించే నిజనిర్ధారణల విషయంలోనే తలెత్తడం రాజకీయ అవకాశవాదానికి పరాకాష్ట. అది తాత్వికస్థాయిలో సత్యాన్ని గుర్తించడంలో, వాస్తవికతని విశ్లేషించడంలో అధిభౌతిక దృక్పథానికి నిదర్శనం.

బాలగోపాల్ విమర్శని, అభిప్రాయాలనీ ఆయనలో పెరిగిన ‘పోస్ట్ మోడర్న్’ ధోరణి ఫలితంగా కొందరు చూశారు. పోస్ట్ మోడర్నిజం పట్ల బాలగోపాల్ అవగాహనలని “మనిషి మార్పిజం” వ్యాసాల సంకలనంలో చూడవచ్చు. పోస్ట్ మోడర్నిజం విమర్శలని గుర్తిస్తూనే, దాని పరిమితులని కూడా బాలగోపాల్ స్పష్టంగా పేర్కొన్నారు. అందుకని, బాలగోపాల్ వాదనలని, విమర్శలని ఆయనలో పెరిగిన ‘పోస్ట్ మోడర్నిజం’ ఫలితంగా చూడడం సరికాదు.

ఇలాంటి ప్రతిస్పందనలు కొన్ని ఎంఎల్ గ్రూపుల వున్నత నాయకత్వాలనుంచే రావడం, ఆనాటి చర్చ తీరుకి అద్దంపడుతుంది. ఈ చర్చ ఆరోగ్యకరంగా జరగలేదని ఇప్పటికైనా గుర్తించడం ఎంతైనా అవసరం.

మరొక స్థాయిలో పోలీసు నిర్బంధాలకి భయపడి బాలగోపాల్ ఉద్యమాలని విమర్శిస్తున్నాడని వాదించిన వారున్నారు. పోలీసు నిర్బంధాలకి భయపడ్డారనో, పోలీసు ఏజెంట్లుగా మారారనో చేసే వాదనలకి సమాధానమిచ్చే ప్రయత్నం కూడా వ్యర్థమే.

మరికొంతమంది వాస్తవాలు, ఘటనలపై ఆధారపడి బాలగోపాల్ లేవనెత్తిన ప్రశ్నలు, విమర్శలని వాటి బలహీనతగా చూశారు. చర్చని సిద్ధాంత స్థాయిలో సాగించాలన్నారు. 1980 లలో ఉత్పత్తి విధానం, ఉత్పత్తి సంబంధాలలో

మార్పులపై (మార్పిస్తు) శిబిరంలో సాగిన 'అకడమిక్' చర్చ 'ఎకనమిక్ అండ్ పొలిటికల్ వీక్షీ' పత్రిక 'ప్రత్యేక వ్యాసాల'లో జరగగా, తెలంగాణ ప్రాంతంలో రైతుకూలీల పోరాటాలు, ప్రభుత్వ నిర్బంధకాండపై బాలగోపాల్ రాసిన వ్యాసాలు, నివేదికలు నిర్దిష్టత మీద ఆధారపడి వుండేవి. తొలినాళ్ళలో బాలగోపాల్ వ్యాసాలు వాస్తవాల మీద, నిర్దిష్టత మీద ఆధారపడినవిగా చూసి, అదే ఆ వ్యాసాల బలం అని ప్రశంసించిన ఈ విశ్లేషకులు, తర్వాతికాలంలో దాన్నే 'బలహీనత'గా చెప్పడం ఒక వైచిత్ర్య!

'కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక' తొలి వాక్యం, ఫోయర్ బాక్స్ పై మార్క్స్ పదకొండవ సూత్రీకరణలమీద ఆధారపడిన నిర్దిష్ట విశ్లేషణకి బాలగోపాల్ వ్యాసాలు ఉదాహరణ అని మొదట ప్రశంసించిన వాళ్ళు, ఆ తర్వాతి కాలంలో, వాస్తవాలని పక్కనబెట్టి, ముందు (వర్గ పోరాటాలపై) సిద్ధాంత అవగాహనని చర్చించాలన్నారు! అంటే వాస్తవాలపై చర్చ వాయిదా అన్నమాట. వర్గ పోరాట సిద్ధాంతంపట్ల వికాభిప్రాయంవున్నా, ఒకానొక నిర్దిష్ట ప్రాంతంలోనో లేదా గ్రామ స్థాయిలోనో జరిపే వర్గ విశ్లేషణపైన, 'వర్గ పోరాటం' పట్ల వేర్వేరు సంస్థలమధ్య, చివరికి ఒకే సంస్థలో సైతం భిన్నాభిప్రాయాలు తలెత్తే మాట తిరుగులేని వాస్తవం. పరస్పరదాడులు, హత్యలని సమర్థించుకుంటూ వివిధ నక్సలైట్ సంస్థల వాదనలు అందరూ చూసినవే. ఆయా ఘటనలలో వాస్తవాలపై చర్చ, వర్గపోరాట సిద్ధాంత చర్చకి పోటీ కాదు, ప్రత్యామ్నాయమూ కాలేదు.

4. నాలుగవతరహా ప్రతిస్పందన, 'వీటిలో నిజాలుండవచ్చు. అయితే' అన్న సంశయాత్మక వైఖరితో కూడుకున్నది. ఈ వైఖరి గురించి చర్చ ఇంకా కొనసాగవలసే వుంది. ఆయా సంఘటనలలో తప్పొప్పుల్ని గుర్తించి, అంగీకరించడంలో ఊగిసలాట వ్యక్తులకీ, సంస్థలకీ ఎప్పుడూ వుండేదే. ఎలాంటి వైఖరి తీసుకున్నా ఆ ప్రశ్నలు, వాటిపై చర్చ దాటవేయడానికి వీలులేనివి. 'ఇలాంటి ఘటనలు కొంతవరకూ నిజమే అయినా, వాటిని అంగీకరించడంవల్ల పార్టీకి (ఉద్యమానికి) నష్టం తలెత్తుతుంది కదా, ప్రత్యర్థులకి ప్రయోజనం చేకూరుతుంది కదా' అన్న సంశయం చాలామందిలో చాలాసార్లు సహజం గానే తలెత్తుతుంది. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధాంతర కాలంలో, సోవియట్ శిబిరంపై విమర్శ అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులకి మేలు చేస్తుంది కదా అన్న సంశయం చాలామందిని వెంటాడింది. ఈ సంశయం ఒక స్థాయిలో

ఇబ్బంది పెట్టే మౌనానికి, మరొక స్థాయిలో అవకాశవాదానికి దారితీస్తుంది.

బాలగోపాల్ అభిప్రాయాలలో మార్పుని 'విప్లవ వాది' నుంచి 'సంస్కరణవాది'గా సూత్రీకరించిన కొందరు ఉద్యమ సమర్థకులు, ఇంకొంచెం దూరం ముందుకుపోయారు. "బాల గోపాల్ ప్రాథమ్యాలు, ప్రాపంచిక దృక్పథంలో మార్పుతో, అధికారయంత్రాంగం ఆయన పట్ల చూపే వైఖరిలోనూ మార్పు వచ్చింది. ఆయన ఇక ఎంతమాత్రమూ రాజ్యానికి శత్రువు కాదు. అధికార మేధావులు ఆయనని పొగడ నారంభించారు" అంటూ వ్యాఖ్యానించారు. ఇందులోని వైఖరి స్పష్టంగా వుంది. రాజ్య యంత్రాంగం బాలగోపాల్ పట్ల 'అనుకూల' వైఖరి తీసుకుందనే ఆరోపణతో వీళ్ళు బాలగోపాల్ విమర్శలని తిరస్కరిస్తున్నారు. ఆ ఆరోపణలో నిజానిజాలని పక్కనబెడితే, ఈ కొలమానం ప్రకారం, ఇదే ఉద్యమ సమర్థకులు ఎంత విప్లవ కరంగా వున్నారన్న ప్రశ్న (లేదా రాజ్యం ఈ 'ఉద్యమ సమర్థకులని' ఎలా చూస్తున్నది అన్న ప్రశ్నని) వాళ్ళకే వదిలివేయడం మంచిది! అభిప్రాయాలలో మార్పు ఎలా వున్నా, బాలగోపాల్ తుది దాకా ప్రజాస్వామికవాదిగా స్థిరంగా నిలిచాడనే విషయంలో ఎవరి సర్దిబెట్టాల్సి అవసరం లేదు. బాలగోపాల్ తన విమర్శలలో పేర్కొన్న నిర్దిష్ట ఘటనలు, వాస్తవాలపట్ల నోరు మెదపకుండా సంపూర్ణమైన మౌనం పాటించడమే వీళ్ళు ఎంచుకున్న మరొక వైఖరి. అవి నిజమనో, కాదనో తేల్చుకుండా, వాటిని తాము ఎలా చూస్తున్నామో ప్రకటించకుండా ఎంచుకున్న ఈ మౌనమునులని ఎలా చూడాలి?

ఉద్యమాల పట్ల, ఉద్యమాల నాయకత్వాలు పట్ల, శ్రేణుల ఆచరణపట్ల (వున్న) విమర్శలని ఏదో ఒక కారణంతో వాయిదా వేసే ఇలాంటి వైఖరి అంతిమంగా ఆయా ఉద్యమాలతోపాటు ఇతరఉద్యమాలకీ నష్టం చేస్తుంది. ఎల్.టి.టి.యి, పాలస్తీనా లిబరేషన్ ఫ్రంట్, పెరూ షైనింగ్ పాత్, నేపాల్ మావోయిస్టు పార్టీల దాకా చాలా ఉదాహరణలు మనముందున్నాయి. ఇందులో వ్యక్తులు, సంస్థలలో (సదుద్దేశ్యంతో కూడిన) సందిగ్ధతకి తావు వుంటుందని గుర్తిస్తూనే, శాశ్వతంగా ఆ సందిగ్ధతని కొనసాగిస్తే, అది ఆ ఉద్యమాలకి ఎలాంటి మేలూ చేయదని గుర్తించడం అవసరం. మనం గుర్తించడానికి భయపడితే, అంగీకరించ నిరాకరిస్తే వాస్తవాలు మారవు, అవి మరింత వికారమైన, వికృతమైన పరిణామాలకి దారితీయవచ్చు. మాట్లాడాల్సిన విషయాలు మాట్లాడి తీరవలసినదే. సత్యం అప్రియమైనదైనప్పుడు, వాస్తవాలు చేదుగా

వున్నప్పుడు తటపటాయింపుతో కూడిన మౌనం నష్టం చేస్తుంది. సదుద్దేశ్యం హానిచేయదనే హామీ ఏమీ లేదు. చరిత్రలో అందుకు సాక్ష్యాలు కోకొల్లలు.

నక్సలైట్ గ్రూపుల ఆచరణని విమర్శిస్తూ బాలగోపాల్ రాసిన వ్యాసాలలో పేర్కొన్న సంఘటనలలో ఎక్కువభాగం (పేద) ప్రజల మధ్య వైరుధ్యాలకి సంబంధించినవి కావడం గమనార్హం. ఈ కారణంరీత్యా కూడా ఇవి మన పరిధిలోకి రానివనీ, ఇందులో వాస్తవాలని (బాలగోపాల్ వంటి) 'బయటి' వ్యక్తులు తేల్చలేరనీ, ఒకవేళ అవి వాస్తవాలే అయినా వాటిని బహిరంగంగా చర్చకి పెడితే నష్టం కనుక మౌనమే సన్మార్గ భూషణమని ఊరుకుంటే, ఆ వైరుధ్యాలు మరింత హానిచేసే ఫలితాలకీ, పర్యవసానాలకీ దారితీస్తాయి. ఆ ఫలితాల ఫలితాన్నీ, పర్యవసానాల పర్యవసానాన్నీ మనం ఇప్పుడు తెలుగు రాష్ట్రాలలో చవిచూస్తున్నాం.

మళ్ళీ ఎందుకు?

'కార్మిక వర్గ విప్లవాలు... తమని తాము నిరంతరం విమర్శించుకుంటాయి. తమ గమనంలో తమని తాము నిరంతరం అడ్డు కుంటాయి, తిరిగి కొత్తగా ప్రారంభించుకోవడం కోసం, మునుపు పరిపూర్ణ చేసుకున్నట్లనిపించిన చోటికే తిరిగి వస్తాయి, తమ తొలి ప్రయత్నాల లోని అరకొర చర్యలనీ, బలహీనతలనీ, లోపాలనీ నిర్దాక్షిణ్యంగా విమర్శించుకుంటాయి'.⁴ - కార్ల్ మార్క్స్

తీవ్రమైన ప్రతిస్పందనలకి దారితీసిన "చీకటి కోణాలు" వ్యాసంతోపాటు ఇతర వ్యాసాల సంకలనాన్ని, తెలుగు రాష్ట్రాలలో నక్సలైట్ ఉద్యమం వెనుకపట్టు పట్టిన నేపథ్యంలో/లేదా మళ్ళీ పుంజుకునే ప్రయత్నాలు చేస్తున్న నేపథ్యంలో మళ్ళీ ఎందుకు తీసుకువస్తున్నారని కొందరు ప్రశ్నించవచ్చు.

ముందే చెప్పుకున్నట్టు బాలగోపాల్ వ్యాసాలపైన, అవగాహనలలో వచ్చిన పరిణామం పైనా (వివాదాస్పదమైన) చర్చ జరిగింది. వ్యక్తులు, సంస్థలు తమవైన సమాధానాలు, తీర్పులు ప్రకటించారు. ముద్రలు వేశారు. ఈ చర్చలలో తీవ్రమైన ఆరోపణలు, నిందలు వచ్చాయి.

బాలగోపాల్ వాదనల పైన సిద్ధాంత స్థాయిలో చర్చ జరగవలసినదే. తన అవగాహనలతో మనం విభేదించవచ్చు, వాటిని మనం విమర్శించవచ్చు. అయితే, ఈ సిద్ధాంత చర్చ (అది ఎంత ఉన్నతమైనదైనా,) అమానవీయమైన చర్యలపట్ల, ఆచరణలో లోపాలు, తీవ్రమైన తప్పిదాల పట్ల జవాబుదారీతనం నుండి మనల్ని తప్పించలేదు.

ఈ చర్చ జరిగిన పద్దతి, ఉద్యమ సంస్థలు ప్రతిస్పందించిన తీరు నష్టంచేసిందా, లేదా అన్న ప్రశ్న ఇప్పటికైనా అందరూ వేసుకోవాల్సి వుంది. బాలగోపాల్ వ్యాసాలు 'విప్లవోద్యమంపై విషం చిమ్ముతున్నాయని' రాసిన సిద్ధాంతకర్తలున్నారు. అది నిజమయితే, చర్చలలో 'మధ్యవర్తిగా' విషం చిమ్మే వ్యక్తిని ఎందుకు ప్రతిపాదించారన్న ప్రశ్న వాళ్ళు వేసుకోవాల్సి వుంటుంది. ఉద్యమం వెనుకపట్టు పట్టడానికి బాలగోపాల్ కారణం కాదు. అయితే, బాలగోపాల్ 'మార్క్సిజం' నుండి వైదొలగడంపైన, ఆయన వాదనలలో 'రివిజనిస్టు టెర్మ్ స్ట్రీన్'ని చూపడంపై కేంద్రీకరించినంతగా ఆయా వ్యాసాలలో లేవనెత్తిన ప్రశ్నలు, వాస్తవాల నుంచి ఆచరణలో గుర్తించవలసిన అంశాలు ఏమైనా వున్నాయో అన్న దానిపై చర్చ జరగ లేదు. వాస్తవాలని గుర్తించని ఏ చర్చ అయినా మార్క్సిజానికి చేసే చేర్పు ఏమీ వుండదు.

బాలగోపాల్ లేవనెత్తిన ప్రశ్నలలో కొత్తవి ఏమీలేవని ఎవరైనా అనవచ్చు. నిజమే, సామాజిక మార్పులో హింస పాత్ర, సంకల్ప పూర్వకమైన కార్యాచరణలో ఎంచుకునే హింస/అహింసా మార్గాలు, లక్ష్యాలు, వాటిని సాధించడానికి వ్యక్తులు, సంస్థలు ఎంచుకునే మార్గాలు, సంస్థల లోపల అంతర్గత ప్రజాస్వామ్యం, సంస్థలు ఇతరులతో (వ్యక్తులతో, సమూహాలతో, ఇతర సంస్థలతో) వ్యవహరించడంలో జవాబుదారీతనం, వ్యక్తుల చైతన్యం, పరివర్తన, హక్కులపట్ల అవగాహన, అధికారం చెలాయించడంలో తలెత్తే పతనం, నిరంకుశ పోకడల్ని నివారించడం, అందుకు తగిన వ్యవస్థల నిర్మాణం వంటి వాటిపై మార్క్సిస్టు శిబిరం లోపలా, బయటా అనేక చర్చలు జరిగేయి. అయితే ప్రతి చర్చా ఒక నిర్దిష్ట స్థల, కాలాల నేపథ్యంలో జరిగిందే. భారత దేశపు నిర్దిష్ట నేపథ్యంలో, మారుతున్న సామాజిక వాతావరణంలోనుండి లేవనెత్తినవే బాలగోపాల్ ప్రశ్నలు.

పై ప్రశ్నలు పాతవేసనుకుంటే, పైన చెప్పుకున్న నాలుగు ప్రతిస్పందనలలో సమాధానాలు కూడా అంతే పాతవి అని మనం గమనించ వచ్చు. ఇందుకు, ఎవరినీ నిందించ నవసరంలేదు. పాత ప్రశ్నలే వేరు వేరు సందర్భాలలో, వేర్వేరు రూపాలలో తిరిగి, తిరిగి తలెత్తుతున్నాయంటే, ఆ ప్రశ్నలని మన సమాజమూ, మన ఉద్యమాలూ ఇంకా సంతృప్తికరంగా అధిగమించలేదని అర్థం. పాత సమాధానాలు సరిపోలేదని అర్థం. పాత సమాధానాలతో సరిపెచ్చుకునే వ్యక్తుల స్వేచ్ఛనీ, విశ్వాసాలనీ గుర్తించి, గౌరవిస్తూనే, క్రొత్త

సమాధానాల్ని వెదుక్కోవలసిన అవసరం ఏమైనా వుందేమో ఆలోచించాలి.

20వ శతాబ్దపు విప్లవాల విజయాల నుంచి నేర్చుకున్నంతగా, వైఫల్యాల నుంచి నేర్చుకోవడానికి సిద్ధంగా వున్నామా అన్న ప్రశ్న మనం వేసుకోవలసి వుంది. అసలు వైఫల్యాలని వైఫల్యాలుగా స్పష్టంగా గుర్తించడానికి, సూటిగా అంగీకరించడానికి మనం సిద్ధంగా వున్నామా అన్నది మరొక ప్రశ్న. ఈ ప్రశ్నలు అనివార్యంగా మనల్ని ఇబ్బందిపెడతాయి.

మారుతున్న సామాజిక సంబంధాలు, వస్తుగత పరిస్థితులు ఇప్పటికే నక్సలైట్ ఉద్యమాన్ని ప్రభావితం చేశాయి, చేస్తున్నాయి. పెట్టుబడి చొరబాటుతోపాటు, గ్రామీణ ప్రాంతాలలో పోరాటాలలో వచ్చిన, వస్తున్న మార్పులు వివిధ కోణాలనుండి ప్రశ్నలు లేవనెత్తు తున్నాయి. భూస్వాములకీ, అశేష ప్రజానీకానికీ మధ్యనున్న వైరుధ్యమే ప్రధాన వైరుధ్యం అన్న తొలిరోజుల సూత్రీకరణల నుంచి నక్సలైటు సంస్థలు చాలా దూరమే ప్రయాణం చేశాయి. అధికారిక వైఖరులు ఎలా వున్నా, అన్ని సంస్థల లోనూ ఈ అంశంపై విభేదాలు, చర్చలు జరుగుతున్నాయన్నది వాస్తవం. అలాగే 'జాతీయ బూర్జువా' వర్గం ఉనికి, స్వభావం, విప్లవంలో దాని పాత్ర అన్న అంశంపైనా (చర్చలు జరపక పోయినా) భిన్నాభిప్రాయాలున్నాయి. దళిత సమస్య పైన, అణగారిన సమూహాల అస్తిత్వ ఉద్యమాలపట్ల, వాటి డిమాండ్లపట్ల వైఖరిపై చర్చలున్నాయి. సాయుధ పోరాటపంథా పైన సైతం చర్చలున్నాయి. దీర్ఘకాల ప్రజాయుద్ధ పంథాతో, పట్టణాలలో ఆకస్మిక సాయుధ తిరుగుబాట్లని (ఎలా) జోడించాలనే చర్చలు వున్నాయి. విప్లవానంతర సమాజాలలో ప్రజాస్వామ్యం, హక్కులు, వైయక్తిక స్వేచ్ఛ, నిరంకుశాధికార ప్రాబల్యాన్ని నిరోధించడం, ప్రకృతి వనరుల వినియోగం, పర్యావరణ విధ్వంసం వంటి అంశాలపై అధికారికంగా చర్చలు జరిగినా, జరగకున్నా, మనతో చర్పించే వ్యక్తులనిబట్టి వేర్వేరు సమాధానాలు వినపడతాయి.

లక్ష్యం, దాన్ని అందుకునేందుకు ఎంచుకునే సాధానాలు అనేవి, కేవలం ఒక పక్షం ఎంచుకోవడం మీదనే ఆధారపడి వుండదనీ, అది ప్రత్యర్థి పక్షం అనుసరించే విధానాలతో ముడిపడి వుంటుందనీ అంగీకరించినా, సంకల్ప పూర్వకంగా ఎంచుకునే విధానాలలో, సాధనాలలో వేటిని అనుసరించాలి, వేటిని అనుసరించ కూడదు అన్న విచక్షణకి స్థానం వుందా అన్న ప్రశ్న కీలకమైనది.

చరిత్రకారుడు హాబ్స్ బామ్ మాటలలో చెప్పుకోవాలంటే, ఇరవైయవ శతాబ్ద పరిణామ క్రమంలో, 'యుద్ధభారం సాయుధ బలగాల నుండి, నిరాయుధులైన పౌరులపైకి మళ్ళింది. పౌరులు యుద్ధ బాధితులు కావడం మాత్రమే కాదు, వాళ్ళు యుద్ధానికి, సైనిక, రాజకీయ కార్యకలాపాలకీ లక్ష్యాలుగా మారిపోయారు. మొదటి, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధాల మధ్య తేడా కొట్టవచ్చినట్లు కనిపిస్తుంది. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో చనిపోయిన వాళ్ళలో కేవలం 5 శాతం మంది మాత్రమే పౌరులు, కాగా రెండవ ప్రపంచయుద్ధంలో చనిపోయిన పౌరులు 66 శాతం మంది. ఇవాల్లి యుద్ధాలలో చనిపోయే వారిలో నిరాయుధులైన పౌరులు 80 నుంచి 90 శాతం వరకూ వుంటారని అంచనా'.⁵ ఇరవైయవ శతాబ్దం చవిచూసిన మారణకాండ మానవ చరిత్రలోనే సాటిలేనిది. అంతకు మునుపటి ఇరవై అయిదువందల సంవత్సరాలలో హత్యలైన నిస్సహాయుల సంఖ్య 13 కోట్లు కాగా, ఒక్క ఇరవైయవ శతాబ్దపు వంద సంవత్సరాల కాలంలో హత్యలైన నిస్సహాయులు/నిరాయుధ పౌరులు 16 కోట్లమంది వుంటారని ఒక అంచనా! 'అవధులు లేని హింసను సృష్టించే ఒక ప్రమాదకరమైన మూలం వుంది. తమ లక్ష్యం మాత్రమే సరియైనదనీ, ప్రత్యర్థుల లక్ష్యం అత్యంత హీనమైనదనీ నమ్మి, విజయం పొందడానికో, లేక ఓటమిని నివారించడానికో, ఎలాంటి పద్ధతినైనా అనుసరించవచ్చు, అలా చేయడం సరైనది మాత్రమే కాదు, తప్పనిసరి యైనది కూడా అని భావించే సైద్ధాంతిక విశ్వాసంలో దాని మూలముంది. దీనితో, అటు రాజ్యమూ, ఇటు తిరుగుబాటుదారులూ ఇరువక్షాలూ తమ అనాగరిక చర్యలకి వైతిక సమర్థన వుందని భావిస్తారు'.⁷

లక్ష్యానికీ, దాన్ని సాధించేందుకు మనం సంకల్ప పూర్వకంగా ఎంచుకునే సాధనాలకీ, మధ్య పరస్పర సంబంధం వుందని అంగీకరించి నప్పుడు, ఎంచుకున్న లక్ష్యమే అందుకు అనుగుణమైన సాధనాలని నిర్దేశిస్తుందని చెప్పుకుంటే సరిపోదు. ఆ లక్ష్యంకోసం మనం సంకల్ప పూర్వకంగా ఎంచుకున్న సాధనాలు, విధానాలు ఆ లక్ష్యాన్ని ప్రభావితం చేసి తీరతాయని కూడా గుర్తించాలి.

దీర్ఘకాల సాయుధపోరాట పంథాని ఎంచుకున్న సంస్థలు తమ సుదీర్ఘ ప్రతిఘటనా యుద్ధంలో తలెత్తే ఆటుపోట్లు, వాటితోపాటు తమ నిర్మాణాలలో, వ్యక్తులలో వచ్చే విలువల పతనం, బలహీనతలని కీలకమైన అంశాలుగా గుర్తించాల్సి వుంటుంది. వ్యక్తుల మధ్య తేడాలు,

వైరుధ్యాలని ఎదుటి వక్షాలు ఉపయోగించు కునేందుకు వస్తుగతమైన పునాది వుంటుంది. నిర్మాణాల సైనికీకరణతో పరిస్థితి మరింత సంక్లిష్టం అవుతుంది. అపారమైన వనరులూ, బలగాలూ వున్న ప్రత్యర్థి వక్షాలు ఈ శ్రేణుల పతనాన్నీ, బలహీనతలనీ తప్పనిసరిగా ఉపయోగించుకుంటాయి. దీనిని అధిగమించడానికి దగ్గరి మార్గాలు ఏమీ లేవు. సైద్ధాంతిక అవగాహనలో, రాజకీయ విధానాలలో, నిర్మాణాలలో, ఆచరణలో వున్న లోపాలనీ, బలహీనతలనీ అధిగమించే నిరంతర కృషికి ఎలాంటి ప్రత్యామ్నాయాలూ వుండవు. 'అమానుషంగా మార్చడంలో పోలీసు యంత్రాంగం కృతకృత్యమైంద'ని సమాధానం చెప్పుకుంటే సరిపోదు. అంతర్ దృష్టి లేకుండా, శత్రు పక్షపు కుట్రలని మాత్రమే పరిగణించే పాక్షిక వైఖరి ఫలితాలనివ్వదు.

సాయుధపోరాట పంథాని ఎంచుకున్న సంస్థలు మరొక ముఖ్య విషయాన్ని గుర్తించ వలసి వుంటుంది. కనీస రక్షణతం, వీలైనంత తక్కువ ప్రాణనష్టం అన్నవి సాయుధ ఉద్యమ సంస్థలకి మార్గదర్శక సూత్రాలుగా వుండాలి. ఇక్కడ 'కనీస రక్షణతం', 'వీలైనంత తక్కువ ప్రాణ నష్టం' అన్న అంశాలు సాపేక్షమైనవి అని గుర్తిస్తూనే, అసలు అటువంటి చర్యకు, విచక్షణకి తావు ఇస్తున్నారా, లేదా అన్న ప్రశ్న ఉద్యమ సంస్థలు వేసుకోవాలి. శత్రు పక్షం ఎలాంటి సూత్రాలనీ, విలువలనీ గుర్తించకపోయినా, పాటించకపోయినా ప్రజలకోసం పనిచేస్తున్నా మనే సాయుధ ఉద్యమ సంస్థలు వాటిని గుర్తించి తీరాలి. భిన్నమైన విలువలకోసం, మానవీయ ఆదర్శాలకోసం నిలబడ్డామనే సాయుధ సంస్థలు తమ పోరాటాన్నీ, యుద్ధాన్నీ ఆ విలువలు, ఆదర్శాల ప్రాతిపదిక మీదనే నిర్వహించాలి. 'మీరు మమ్మల్ని మాత్రమే ప్రశ్నిస్తున్నారు, శత్రువు ముప్పేట దాడిలో మేము మాత్రమే విలువలు పాటించాలంటే ఎలా? మా చేతులు కట్టివేసి, యుద్ధం చేయమంటే ఎలా?' అన్న మాటలలో సమర్థనలని తరచూ వింటూ వుంటాము. శత్రువు పాటించని ఏ విలువలనీ, నియమాలనీ ఉద్యమ సంస్థలు కూడా పాటించకూడదనుకుంటే, ఇక ఆ యుద్ధం ఏ విలువలకోసం, ఏ ఆదర్శాల కోసం? ఇది హింసాహింసల అధిభౌతిక చర్య కాదు. విలువలు, ఆదర్శాలకి సంబంధించిన ప్రాథమిక ప్రశ్న అనుసరించే ఎత్తుగడలపైన, అమలు జరిపే విధానాలపైన, 'అమానుషీయంగా' కనిపించే చర్యలపైన విమర్శలు 'బయటి' వాళ్ళు చేయకూడదనీ, వాటిని ఉద్యమకారుల అంతర్గత చర్యలకి మాత్రమే పరిమితం కానివ్వాలనే వైఖరి, ఉద్యమకారుల ఆమోదంతో

మాత్రమే వాటిపై విమర్శ చేయాలనీ భావించే వైఖరి అటు ఉద్యమాలకీ ఉపయోగపడదు, ఇటు ప్రజలకీ ఉపయోగపడదు. అమానుషీయ అంశాలనీ, చర్యలనీ గుర్తించకుండా, అవి అమానుషీయ మైనవని అంగీకరించకుండా, ఉద్యమ ఆచరణలో మానవీయతని నెలకొల్పలేము.

(ప్రతి)హింస అనివార్యత గురించి, (ప్రాణ) నష్టాల గురించి చర్చ రాగానే, మీరు సూచించే ప్రత్యామ్నాయం ఏమిటి అంటూ కొందరు ఎదురుదాడి చేయడం పరిపాటి అయిపోయింది. 'విప్లవవాదులు', 'సంస్కరణవాదులు'గా దిగజారి పోయి ఇలాంటి వాదనలు చేస్తున్నారని ఇలాంటి వాళ్ళు విమర్శిస్తుంటారు. బాలగోపాల్ పైన కూడా వాళ్ళు ఇలాంటి విమర్శలే చేశారు. నిజానికి ఇలాంటి విమర్శనే వాళ్ళమీద కూడా చేయవచ్చు. ఇలాంటి నష్టాలు కొనసాగాలని మీరు కోరుకుంటున్నారా అన్న ఎదురు ప్రశ్న వేయవచ్చు. ప్రత్యామ్నాయ మార్గాలు/విధానాలు/ఎత్తుగడలని గుర్తించి ఆలోచించుకోవాల్సిన బాధ్యత (సంకల్ప పూర్వకంగా) నిర్ణీత పంథాని ఎంచుకున్న సంస్థల మీదనే వుంటుంది. నిర్దిష్టమైన ఘటనలనీ, విధానాలనీ విమర్శించే వాళ్ళమీద ఆ బాధ్యత పెట్టవసరంలేదు.

బాలగోపాల్ వ్యాసాలు సాయుధ ఉద్యమాల సైద్ధాంతిక అవగాహనతో విభేదించినా, ఆ ఉద్యమాలు తమ ఆచరణని జేరిజు వేసుకో వడానికి ఉపయోగపడతాయి. వాటి ఆచరణపై, నిర్దిష్టమైన వాస్తవాలపై ఆధారపడి ఆయన చేసిన విమర్శలు, సంఘటనలపై పేర్కొన్న వివరాలన్నీ వస్తుగత దృష్టితో ఒక ప్రజాస్వామికవాదిగా, మౌలికంగా ప్రజల కోణం నుంచి చేసినవే.

వర్తమాన పరిస్థితులకి వస్తే, 'నక్సలైట్ ఉద్యమం ఈరోజు ఉన్నంత బలహీనంగా ఎప్పుడూ లేకుండవచ్చు..... వాళ్ళు ఎదుర్కొంటున్న సమస్య గ్రేహౌండ్స్ ని ఎలా తిప్పికొట్టాలన్నది కాదు, అంతకంటే పెద్దసమస్యలే ఎదుర్కొంటున్నారు..... సిద్ధాంతరీత్యానూ తీవ్రమైన సమస్యలే వున్నాయి. 20వ శతాబ్దంలో ఒక వెల్లువగా ముందుకొచ్చిన రాడికల్ విప్లవాలు, ఆ శతాబ్దం చివరికి ఆనవాలు లేకుండా పోవడానికి గల కారణాలను హేతుబద్ధంగా విశ్లేషించని కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఏదీ కూడా తాను ప్రకటించుకున్న దీర్ఘకాలిక లక్ష్యంవైపు ముందుకు పోతుందనీ, పోగలదనీ నమ్మడం కష్టం'. (వ్యాసం 33 - నక్సలైట్ ఉద్యమం భవిష్యత్తే కాదు, ప్రజాఉద్యమాల భవిష్యత్తు ఏమిటి?) ఇది బాలగోపాల్ ఒక్కడి అభిప్రాయం మాత్రమే కాదు.

మరోవైపు, మావోయిస్టు శిబిరం నుంచే 2011లో వ్యక్తమైన ఒకానొక అభిప్రాయం ఇలా

వుంది. 'భారత దేశానికి సంబంధించినంత వరకూ, పార్లమెంటరీ కమ్యూనిస్టు పార్టీల కంటే మావోయిస్టు ఉద్యమం విస్తృతంగా వ్యాపించి నప్పటికీ, ఇవాళ, 40 సంవత్సరాల తర్వాత కూడా, దేశంలోని అత్యంత వెనుకబడిన అటవీ ప్రాంతాలకే అది చాలావరకూ పరిమితమై వుంది. నగరాల సంగతటుంచితే, గ్రామీణ మైదానం ప్రాంతాలలో దాని ఉనికి నామ మాత్రంగా వుంది..... ప్రపంచ వ్యాపితంగా పేదరికాన్ని పెంపొందించిన నయా ఉదారవాద విధానాలు రెండు దశాబ్దాల అమలు జరిగి, ధనిక పేద వ్యత్యాసాలని మునుపెన్నడూ చూడనంత స్థాయికి పెంచినా - నిజమైన కమ్యూనిస్టు పునరుద్ధరణ అన్నది జరగలేదు..... కేవలం గడిచిన మూడు దశాబ్దాల కాలంలో మొత్తం సోషలిస్టు సమాజాలు మాత్రమేకాక కమ్యూనిస్టు ఉద్యమాలు సైతం పతనం కావడమన్నది లోతుగా విశ్లేషించాల్సిన విషయం. ప్రస్తుత వ్యవస్థ న్యాయాన్ని అందించలేదనేది సుస్పష్టమే. అయితే మరింత న్యాయమైన, మానవీయమైన సమానా ఉనికి వుండగలగడమేకాక, అది నిలదొక్కుకోగలగాలి, ఇప్పటి యువతరానికి ఆమోదయోగ్యంగా వుండాల్సి వుంటుంది..... మరింత ముఖ్యంగా, సమాజపు విజ్ఞానశాస్త్రం వైయక్తిక అంశాన్ని నిర్లక్ష్యం చేయకూడదు, చేయలేదు. ఎందుకంటే, సమాజం, మొట్ట మొదటగా, వాళ్ళు వర్గాలుగానూ, కులాలు గానూ లేదా వర్గాలుగానో, కులాలుగానో నిర్మాణం కావడానికి ముందు, అది వ్యక్తులతో కూడివుంటుంది. అత్యధికులకి స్వేచ్ఛ, సంతోషం అందించకుండా, ప్రతీ వ్యక్తిలోనూ మానవీయ అంశం పెంపొందకుండా తెచ్చే ఆర్థిక మార్పులు, ఇతర మార్పులు అసంపూర్ణమైనవి. మావో తన రచనలన్నిటిలో ఇదే అంశాన్ని నొక్కిచెప్పాడు. ఈ దిశలో చాల కృషిచేశాడు. అయితే, మనిషి తన అహంతుట్టా తిరిగే వైఖరినుంచి, సూటిగా, నిరాడంబరంగా, వినయశీలతతో మెలిగేలా ఎలా మారతాడనే సమాధానం ఇప్పటికీ ఇంకా దొరకలేదు. అయితే, న్యాయం, స్వేచ్ఛ, సంతోషం దిశలో మార్పుని నిలబెట్టి కొనసాగించడానికి ఈ సమాధానమే కీలకమైనది'.⁸

సమాధానాల్ని అన్వేషించే క్రమంలో ప్రశ్నలు కీలకమైనవి. ఒక్కొక్కసారి ప్రశ్నలవెనుక ఉద్దేశ్యాలు పున్నాయనిపించవచ్చు. ప్రశ్నల వెనుక విభేదించే సిద్ధాంతాలు/అభిప్రాయాల కోణం వుండవచ్చు. కొన్నిటికి సంతృప్తికరమైన సమాధానాలే లేనట్టనిపించవచ్చు. సమాధానాలు లేని ప్రశ్నల భారం మోయడం కష్టంకాదా, నష్టం చేయదా అనిపించవచ్చు. అయినా తప్పదు.

మెరుగైన సమాజంకోసం, ఆదర్శాలు, విలువల కోసం మనుషుణ్ణి కంటే దృఢంగా నిలబడాల్సిన పరిస్థితులలో ప్రశ్నలే మనకు దారిలో దీపాలు. భయపెట్టే చీకటిలోకి సత్యశీతల ధవళకాంతి ప్రసరించే సెర్పిలైట్లు ప్రశ్నలు. బాలగోపాల్ వ్యాసాల అవసరం అవి లేవనెత్తే ప్రశ్నలలో వుంది. సమాధానాల అన్వేషణ మన చేతుల్లోనే వుంది.

‘అవ్యక్త ఆక్రందనకి వొక గొంతుక గురించి సంకెళ్ళు లేని స్వేచ్ఛకొక దిక్కుచి గురించి గాయపడిన కాలానికి వొక వీలునామా గురించి తిరిగి తిరిగి తలెత్తే ప్రశ్నల గురించి దారులకోసం మనిషి అన్వేషణ గురించి భయం చీకటి ముసిరినచోట సత్యశీతల ధవళకాంతి గురించి ఎప్పటికీ మాట్లాడుకోవాలి.’

‘దోపిడీ విషసంస్కృతికి వ్యతిరేకంగా పోరాడుదాం’ స్రీవిముక్తి సంఘటన రాష్ట్ర సదస్సులో వక్తల పిలుపు

గుంటూరు, 9-3-18:

అంతర్జాతీయ మహిళా పోరాటదినం మార్చి 8-సందర్భంగా స్రీవిముక్తి సంఘటన ‘మహిళలపై అత్యాచారాలకు, హత్యలకు కారణమౌతున్న దోపిడీ విషసంస్కృతికి వ్యతిరేకంగా పోరాడుదాం’, ‘అత్యుగ్రవంతో హుందాగా జీవించగలిగే నూతన ప్రజాస్వామిక సంస్కృతికై ఉద్యమిద్దాం’ అనే నినాదాలతో రాష్ట్రవ్యాప్తంగా పలుచోట్ల సభలు, సమావేశాలు జరిపింది. దీనిలో భాగంగా గుంటూరు ఎన్ జిజివో కళ్యాణమండపంలో 9-3-18న రాష్ట్రస్థాయి సదస్సు, పట్టణంలో మహిళల ప్రదర్శన నిర్వహించారు. కాకతీయ యూనివర్సిటీ విశ్రాంత ఆచార్యులు ప్రొఫెసర్ తోట జ్యోతిరాణి ఈ సదస్సులో ప్రారంభోపన్యాసం చేస్తూ వ్యవస్థీకృత హింస, సాంస్కృతిక కాలుష్యం, ఆర్థిక సామాజిక దోపిడీ మూలాలతో ముడిపడి వుందన్నారు. ఆధిపత్య వర్గ భావజాలం ఎంత వేగంగా వ్యాప్తి చెందుతోందో విశ్లేషించారు. ఉన్నతమైన మానవీయ విలువలకోసం, ప్రస్తుత దోపిడీ పీడనలతో కూడిన ఆర్థిక నిర్మాణాల్ని మార్చుకోవాలని అన్నారు. ఆర్థిక మూలాలతోపాటు సాంస్కృతిక, సామాజిక నిర్మాణాల్ని మార్చుకునే క్రమంలోనే ఉన్నతమైన సమాజాన్ని అవిచ్ఛిన్నం చేసుకోగలుగుతామని ఆమె తన ప్రసంగంలో పేర్కొన్నారు.

‘ప్రజాసాహితీ’ ప్రధాన సంపాదకులు కొత్తపల్లి రవిబాబు మాట్లాడుతూ వ్యవస్థీకృత దోపిడీవల్ల, యుద్ధాలవల్ల, కరవువల్ల, ప్రకృతి విపత్తులవల్ల మహిళలు ఎక్కువ కష్టాల పాలవుతున్నారన్నారు. ‘గాయాలమయమైన స్త్రీల కొరకు’ అన్న కవిత వినిపించారు. రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర అధ్యక్షులు సింహాద్రి ఝాన్సీ మాట్లాడుతూ దోపిడీ రాజకీయాలకు వ్యతిరేకంగా శ్రామిక ప్రజలు చైతన్యవంతమై నిర్మించే పోరాటాలలో మహిళా ఉద్యమం భాగం కావాలన్నారు.

ప్రొఫెసర్ తోట జ్యోతిరాణి రాసిన ‘మహిళల జీవన విధ్వంసం-సామాజిక, ఆర్థిక మూలాల’ పుస్తకాన్ని కొత్తపల్లి రవిబాబు అవిష్కరించగా, ‘ఉపాధ్యాయ’ పత్రిక సంపాదకులు షేక్ జిలానీ ఆ పుస్తకాన్ని పరిచయంచేస్తూ ప్రసంగించారు. స్రీవిముక్తి సంఘటన రాష్ట్ర అధ్యక్షులు చల్లపల్లి విజయ ఈ సదస్సుకు అధ్యక్షత వహించగా సంస్థ రాష్ట్ర కార్యదర్శి ఎం.లక్ష్మి, ‘స్త్రీ సంఘటన’ పత్రిక సంపాదకులు అమలేందు, ఏపిటిఎఫ్ రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు చెన్నుపాటి మంజుల, ఓపిడిఆర్ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కె.ఎస్. తదితరులు ఈ సదస్సులో ప్రసంగించారు.

(3వ పేజీ తరువాయి) సిరియాలో అమెరికా కూటమి సాగిస్తున్న నరమేధాన్ని ఖండిస్తూ; ‘ప్రత్యేక హోదా’ ఉద్యమంతో ప్రక్కదారి పట్టకుండా నిరుద్యోగ మూలాలపై పోరాడాలని పిలుపునిస్తూ; పట్టణాలు-గ్రామాల్లో తాగునీరు-మురుగునీటి వ్యవస్థలను మెరుగుపర్చాలని సదస్సు డిమాండ్ చేసింది. మార్చి 23న ‘సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాట దినం’గా పాటించాలని సదస్సు పిలుపు నిచ్చింది. సదస్సు అనంతరం పట్టణంలో విద్యార్థి యువజనుల ప్రదర్శన జరిగింది.

రిఫరెన్స్:

1. Memoir of an Indian Communist, K.Damodaran, New Left Review 1/ 93, September-October 1975
2. Feeding on Dreams, Ariel Dorfman
3. Waking is Another Dream, Poems on the Genocide in Eelam, 2010
4. The Eighteenth Brumaire of Louis Bonaparte. Karl Mar1x 1852
5. Globalisation, Democracy and Terrorism, Eric Hobasbawm, 2007
6. Emancipation and the left: the issue of violence, Machael Brie, Socialist Register 2009
7. Globalisation, Democracy and Terrorism, Eric Hobasbawm, 2007
8. Judging Marxism by its Fruits, Kobad Gandhi, Economic & Political Weekly, June 25, 2011

(23వ పేజీ నుండి)

పనిచేసిన జస్టిస్ ఓ.చిన్నపరెడ్డి రచనలలో చూద్దాం. “పాలకవర్గాలనే మాటను నేను ప్రస్తావించినపుడల్లా బ్యూరోక్రేటిక్ ప్రభుత్వాలు అనే అర్థంలో చూడవద్దని నా మనవి. చట్టాల లోనూ, చట్టాల ద్వారానూ, బ్యూరోక్రెసి వల్లనూ, బ్యూరోక్రెసి ద్వారానూ, న్యాయస్థానాలలోనూ, న్యాయస్థానాల ద్వారానూ పాలకవర్గాలు ప్రవర్తిస్తాయి. శాసనకర్తలు, బ్యూరోక్రాట్లు, జడ్జిలు - వీరందరూ బూర్జువా పాలకవర్గాల తరగతికే చెందినవారు” అని అంటూ ఆయన ఇంకా ఇలా అన్నారు. “న్యాయవ్యవస్థన్నది సామాజిక జీవనానికి పునాది వంటిదని దాని సూత్రాలు సర్వసమర్థ నీయమైనవి, ఈ లోకంలో అత్యంత న్యాయ బద్ధమైన ధర్మ రాజ్యాన్ని నెలకొల్పగలవేననీ వాళ్ళు ప్రకటించుకొంటూ వుంటారు. కానీ అనివార్యమైన వర్గవైరుధ్యాలు పదునెక్కినపుడు వ్యవస్థ స్వరూపం బట్టబయలు అవుతుంది. కనుక, వాళ్ళు తమ న్యాయాన్ని తామే అతిక్రమిస్తారు. తాము నిర్మించిన వ్యవస్థపై తామే తిరుగుబాటు చేసి, తమకు భారంగా మారిన తమ న్యాయవిధానాన్ని నియమాలను స్వయంగా రద్దుచేస్తారు. కొన్నిసార్లు వాళ్ళు ప్రదర్శించే అసహనాన్ని, ఆగ్రహాన్ని బట్టి ఈ వ్యవస్థలో ఏర్పడిన అంతర్గత ఘర్షణను అంచనా వేయవచ్చు. (“న్యాయసిద్ధాంత నిపుణులు జస్టిస్ ఓ. చిన్నపరెడ్డి వ్యాసాలు-ఉపన్యాసాలు” పేజీ 103)

కనుక న్యాయవ్యవస్థ అన్నది ఈ రాజ్యాంగ యంత్రంలో అంతర్భాగం. నేడు అణచబడిన వర్గాలు, సమూహాలు దోపిడీ, పీడనలకు వ్యతిరేకంగా రకరకాల స్థాయిలలో ఆందోళనలలో కదలబారు తున్నారు. ఈ ఆందోళనలన్నీ ఒక మహోజ్వల పోరాటరూపం తీసుకోకముందే ప్రజల ఆందోళనల ఫలితంగా వచ్చిన చట్టాలన్నింటినీ పాలకవర్గాలు క్రమంగా రద్దుచేయబూనుకొంటున్నాయి. వీటికి గల చట్టబద్ధతను కాగితాలమీద నుండి కూడా తొలగించదలచుకొన్నాయి. అణచబడిన సమూహాలపై పీడక వర్గాల వ్యూహాత్మక దాడిలో ఒక అంశమే, ప్రజాఉద్యమాల ఫలితంగా ఉనికిలోకి వచ్చిన చట్టాల రద్దు. కనుక ఈ రాజ్యాంగ యంత్రంమీద భ్రమలు వీడాలనీ, అన్ని అణచి వేతలకు వ్యతిరేకంగా పీడిత ప్రజలు సంఘటితం కావాలని ప్రభుత్వాల పోకడలు తెలియ జేస్తున్నాయి. యస్.సి. యస్.టి. అత్యాచార నిరోధక చట్టంను బలహీనపరిచే అన్ని చర్యలను మానుకోవాలని ప్రజాతంత్ర ఉద్యమ అండతో పోరాడాలి. సంఘటితంగా వుండటం, వర్గ ఉద్యమాలలో పురోగమించడంద్వారానే దళిత, పీడిత ప్రజలకు నిజమైన రక్షణ సాధ్యం అని గుర్తించాలి.

నామమాత్రంగా అమలవుతున్న యస్.సి., యస్.టి అత్యాచార నిరోధక చట్టాన్ని మలింతే నీరుగారుస్తున్న సుప్రీంకోర్టు తాజాతిర్పు

షెడ్యూలు కులాల, తెగల అత్యాచార నిరోధక చట్టాన్ని నీరుగార్చేవిధంగా కీలకమైన సవరణలు చేస్తూ 20-3-2018న సుప్రీంకోర్టు ద్విసభ్య ధర్మాసనం ఇచ్చిన తీర్పు దేశంమొత్తంగా తీవ్ర అలజడిని రేకెత్తించింది. సుప్రీంకోర్టు తీసుకొన్న వైఖరి, ఈ తీర్పుకి దారితీసేలా కేంద్రప్రభుత్వ వాదనలు, నివేదికలు దళిత, ప్రజాతంత్రశక్తుల న్యాయమైన ఆకాంక్షలకు సూటిగా వ్యతిరేకమైనవి, గర్హించాల్సినవి. ఈ తీర్పు అనంతరం 2-4-2018న భారత బంద్ కు పిలుపు ఇచ్చిన ఆందోళనకారులపై మధ్యప్రదేశ్, ఉత్తరప్రదేశ్, రాజస్థాన్ లలో పోలీసులు కాల్పులు జరిపి 11 మందిని చంపడ మన్నది, ఆయా ప్రభుత్వాలు చేసిన దుర్మార్గం. తీవ్రంగా ఖండించాల్సిన విషయాలు ఇవి.

యస్.సి., యస్.టి. అత్యాచార నిరోధక చట్టం-నేపథ్యం-అమలు:

1985 జులై 17 కారంచేడు దళిత నరమేధం తరువాత దేశవ్యాపితంగా దళితులపై జరుగుతున్న దాడులపై ఒక తీవ్ర ఆందోళన జరిగింది. దీని ఫలితంగా 1989లో కేంద్ర ప్రభుత్వం యస్.సి, యస్.టి అత్యాచార నిరోధక చట్టాన్ని తెచ్చింది. 1995 నుంచి చట్టం అమలులోకి వచ్చింది. చట్టం అమలులోకి వచ్చిన ఈ 23 సంవత్సరాలలో కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఈ చట్టాన్ని చిత్తశుద్ధిగా అమలు చేయలేదు. కేసుల నమోదు నుంచి విచారణ వరకూ అధికార యంత్రాంగం పాలకశక్తులు, భూస్వామ్య, అగ్రకుల దురహంకారులకు, పెత్తందార్లకు వ్యతిరేకంగా ఒక శక్తివంతమైన సాధనంగా ఈ చట్టం మారకుండా అడ్డు పడుతూనే వచ్చింది. ఇటీవల కాలంలో ఆ చట్టం ప్రాతిపదికన ఇవ్వబడిన బ్రయల్ కోర్టుల తీర్పులను హైకోర్టులు తిరగతొడటం ప్రారంభమైంది. చుండూరు కేసులో బ్రయల్ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును కొట్టివేస్తూ దోషులను నిర్దోషులుగా ప్రకటిస్తూ హైకోర్టు తీర్పునిచ్చింది. తూర్పు గోదావరిలో వెంకటాయపాలెం దళితుల శిరోముండనం కేసు 20 సంవత్సరాలు అయినా బ్రయల్ కోర్టులో విచారణ జరుగుతూనే వుంది. నిందితులను రక్షించడానికి ప్రభుత్వం, రెవెన్యూ అధికారులు-బాధితులు అసలు దళితులు కాదు, క్రైస్తవులని తప్పుడు నివేదికలు ఇస్తున్నారు.

వేరే వారి సమాధుల వెనక బాధితుని తల్లి పేరు రాసి క్రైస్తవ మత చిహ్నాలు చెక్కి అందువల్ల వీరు దళితులు కాదని బుకాయుస్తున్నారు. లక్షింపేట హత్యాకాండ కేసు ఇప్పట్లో ఒక కొలిక్కివచ్చే సూచనలు లేవు. సాక్షులను బలహీన పరచడానికి ఈ ఆలస్యం వాడుకోబడుతున్నది. వాకవల్లి అత్యాచార ఘటన ఇంకా కోర్టు చుట్టూ తిరుగుతూనే వుంది. బీహార్ లోని లక్ష్మణపూర్ బాతే, బటానీటోలా వంటి పెద్ద నరమేధాలు జరిగిన ఆరు కేసులలో బ్రయల్ కోర్టు తీర్పులను కొట్టివేస్తూ ఆ రాష్ట్ర హైకోర్టు నిర్దోషులుగా ప్రకటించింది. చాలా న్యాయ స్థానాలలో యస్.సి. యస్.టి. కేసు అంటే న్యాయమూర్తులు అసహనంతో తిరస్కరించే ఒక సామాజిక వాతావరణం కల్పించబడింది. దీనికి సాకుగా పాలకశక్తులే తమ ప్రత్యర్థులపై తమ అనుచరులచేత పెట్టించిన తప్పుడు యస్.సి., యస్.టి. కేసుల్నే చూపుతున్నారు. ఫలితంగా యస్.సి. యస్.టి. కేసులలో 3 శాతం కేసులలో కూడా అసలు అగ్రకుల దురహంకారులకు శిక్షలు పడటం లేదని సర్వేలు తెలియజేస్తున్నాయి. మరోపక్క ఈ కాలంతా దళితులపై, యస్.టిలపై అత్యాచార పర్వం కొనసాగుతూనే వుంది. ఈ తీర్పు వెలువడుతున్న కాలంలోనే ఇటీవలే గుజరాత్ రాష్ట్రంలో ఉనాలో గుర్రంమీద తిరుగు తున్నందుకు ఒక దళిత యువకుడిని క్షత్రియ అగ్రకులాలవారు నజీవ దహనం చేశారు.

ప్రస్తుత సుప్రీంకోర్టు తీర్పు-దాని క్రమం:

సుభాష్ కాశీనాథ్ మహాజన్ వర్సెస్ మహారాష్ట్ర ప్రభుత్వం కేసులో జస్టిస్ ఏ.కె.గోయల్ నేతృత్వంలోని ద్విసభ్య ధర్మాసనం తీర్పు చెపుతూ యస్.సి. యస్.టి. అత్యాచార నిరోధక చట్టం “అమాయకులను” బ్లాక్ మెయిల్ చేసేందుకు ఉపయోగించుతున్నారని కనుక చట్టంలోని కేసునమోదు క్రమంలోనే ప్రభుత్వాధికారులైతే ఉన్నతాధికారులనుంచి అనుమతి పొందాలని, ప్రైవేటు వ్యక్తులైతే సీనియర్ పోలీసు సూపరింటెండెంట్ పరిశీలించి నిర్ధారించాకే కేసు నమోదు చేయాలని, వెంటనే జ్యుడిషియల్ కస్టడికి పంపాలన్నది చెల్లదని తీర్పు ఇచ్చింది. ఆచరణలో దళిత, ప్రజాతంత్రవాదుల అనుభవంలో ఏదైతే ఈ చట్టాన్ని బలహీనపర్చి నీరుగార్చుతున్నదో దానికి ఇప్పుడు సుప్రీంకోర్టు

న్యాయవర ఆమోదముద్రను వేసిందని గమనించాలి. దీని తర్వాత జరిగిన ఆందోళనల తరువాత కేంద్రం వేసిన రివ్యూ పిటీషన్ పై స్పందిస్తూ సుప్రీంకోర్టు న్యాయమూర్తి ఏ.కె. గోయల్ ‘2015లో కేంద్రం ఇచ్చిన నివేదికలు, వాదనలను బట్టి తీర్పు ఇచ్చాం’ అన్నారు. కేంద్రప్రభుత్వం సామాజిక న్యాయం, సాధికారతలపై స్టాండింగ్ కమిటీ ఇచ్చిన 6వ నివేదికను సుప్రీంకోర్టుకి సమర్పిస్తూ యస్.సి., యస్.టి. చట్టం దుర్వినియోగం అవుతున్నదని చెప్పింది. సాలిసిటర్ జనరల్ మణిందర్ సింగ్ తన అఫిడవిట్ లో చట్టం దుర్వినియోగం అవుతున్నదని చెప్పినట్లు ఈ కేసులో అమికన్ క్యూరీగా వ్యవహరించిన అమరేంద్ర షరాన్ చెప్పినట్లు పత్రికలు రాశాయి. చట్టం లోని సెక్షన్ 18ను సవరించి ముందస్తు బెయిలు కూడా ఇవ్వాలని సాలిసిటర్ జనరల్ కోరిన విషయాన్ని తీర్పులో పేర్కొన్నది. సుప్రీంకోర్టుకి కేంద్రం 2015లో ఇచ్చిన నివేదికలో 16 శాతం కేసులను పోలీసులు మూసివేసారని, పెట్టిన కేసులలో 75శాతం కేసులలో వ్యతిరేక తీర్పులు రావడంతో ఉపసంహరించుకొన్నట్లు తద్వారా చట్టం ఎలా దుర్వినియోగం అవుతుందో తెలియజేస్తూ ఆ నివేదికను సమర్పించింది. ఈ తీర్పు వెలువడిన వెంటనే యు.పి.కి చెందిన క్యాబినెట్ మంత్రి ఓంప్రకాష్ రాజ్ బహర్ తీర్పును స్వాగతిస్తూ “అమాయకులను” బ్లాక్ మెయిల్ చేసేవిధంగా ఉన్న ఈ చట్టం “పరకట్టు నిరోధక చట్టం” లాగానే “దుర్వినియోగం” అవుతున్నదని పేర్కొన్నారు.

ఈ కోర్టు తీర్పులను ఎలా చూడాలి?

దేశవ్యాపితంగా దళిత, ఆదివాసులపై అత్యాచారాలు నిరాఘటంగా సాగుతున్న నేటి కాలంలో అసలు ఈ చట్టాలు అమలుకావడమే ఒక సమస్యగా వున్న సామాజిక వాతావరణంలో “దుర్వినియోగం” “బ్లాక్ మెయిల్” అనే పదాల మాటున చట్టాల అమలును నీరుగార్చే చర్యలను కోర్టులు ఎందుకు తీసుకొంటున్నాయి? కేంద్రం ఏం చెబితే దాన్ని ఆమోదించాలా? ఘోరమైన దళిత, గిరిజన నరమేధపు కేసులలో బ్రయల్ కోర్టులు వేసిన శిక్షలను హైకోర్టులు కొట్టివేసి దోషులందరినీ ఎందుకు విడుదల చేస్తున్నాయి? దీనికి సమాధానం సుప్రీంకోర్టు సీనియర్ జడ్జిగా (తరువాయి 22వ పేజీలో)

త్రిపురలో బిజెపి సాగించిన ప్రతీఘాతుక, ఫాశిస్టు తరహా దాడులను ఖండించండి

ఇటీవల త్రిపురలో జరిగిన శాసనసభ ఎన్నికలలో, స్వల్ప ఓట్ల తేడాతో సాధించిన విజయంతో పిచ్చెక్కిన బిజెపి, తన 'ప్రజాస్వామిక' ముసుగును తొలగించుకొని, వాస్తవిక ముఖంతో బయటకొచ్చి త్రిపురలో ప్రతీఘాతుక, ఫాశిస్టు తరహా గూండా దాడులను సాగించింది.

2018 మార్చి 5న, దక్షిణ త్రిపురలోని బెలోనియా పట్టణం-కాలేజి స్టేషన్లోవున్న లెనిన్ విగ్రహాన్ని బిజెపి కార్యకర్తలు తమ ప్రధాన లక్ష్యంగా చేసుకున్నారు. 'భారత్ మాతాకీ జై' నినాదాల మధ్యనే లెనిన్ విగ్రహాన్ని వారు నేలమట్టం చేశారు. లెనిన్ విగ్రహాన్ని కూలగొట్టటానికి దాడికి పాల్పడినవారు బుల్ డోజర్ ను ఉపయోగించటంతో, తమ ఫాశిస్టు చర్యకోసం వారు ఏవిధంగా పథకరచన చేసి, తయారై వచ్చారో అర్థమౌతుంది. 'లెనిన్ విగ్రహాన్ని కూల్చిన వెంటనే మొదట లెనిన్ తలను, మిగతా దేహాన్నిండి వేరుచేసి, ఆపై బిజెపి కార్యకర్తలు లెనిన్ తలతో ఫుట్ బాల్ ఆడుకున్నారు'ని ప్రత్యక్షసాక్షులు తనతో చెప్పినట్లుగా సిపిఐ(ఎం) బెలోనియా సబ్ డివిజన్ కార్యదర్శి తపన్ దత్తా తెలిపారు. సిపిఐ(ఎం) త్రిపుర రాష్ట్రకార్యదర్శి హరిపాదదాస్ చెప్పిన వివరాల ప్రకారం, సిపిఐఎం పార్టీ మరియు వారి అనుబంధ ట్రేడ్ యూనియన్ల కార్యాలయాలపైనా జరిగిన దాడులలో 240మంది పైగా గాయాలపాలయ్యారు. దాడులకు పాల్పడిన వారు నాయకుల ఇళ్ళను సైతం వదలలేదు. ఎన్నికల ఫలితాలు వెలువడటంతోనే, బిజెపి మరియు వారి మిత్రపార్టీ ఐపిఎఫ్ టిలు వామపక్ష కార్యకర్తలను భయభ్రాంతుల్ని చేయటానికి, వారి పార్టీ కార్యాలయాలను విధ్వంసం చేయటానికి పూనుకున్నారుని ఆయన తెలియజేశారు. "1539 ప్రాంతాల్లో గృహదహనాలు, దాడులు, ఆస్తుల విధ్వంసం, లూటీలకు పాల్పడ్డారు. 500 చోట్ల అనేక రబ్బరుతోటలను, వందలాది చిన్న షాపులను బలవంతంగా ఆక్రమించుకొని కొల్లగొట్టారు".

ప్రతిరోజూ బిజెపి ఒక్కటొక్కటిగా తన వికృత లక్షణాలను వెల్లడిచేసుకొంటోంది. భారతదేశంలో సామ్రాజ్యవాదానికి, దోపిడీ పాలకవర్గాలకు సేవచేసే ఏకైక శక్తిగా చూపుకునేందుకు-తన తోవలో అడ్డుగానున్న అసమస్తాన్ని, వ్యతిరేక గళాలను, సిద్ధాంతాలను, రాజకీయాలను బలహీనపరిచి ధ్వంసంచేసేందుకు అది ఎటువంటి విధానాన్నైనా చేపట్టి ప్రజలపై ప్రయోగిస్తోంది.

ఈ తరహా ప్రతీఘాతుక, ఫాశిస్టు తరహా ఆలోచనా ధోరణి, చర్యలను తీవ్రంగా ఖండించాలి. వీటికి వ్యతిరేకంగా ప్రజాస్వామిక, రాజకీయశక్తులన్నీ కలసికట్టుగా పోరాడాలి.

2018 మార్చి, 6

నిశ్చయం
ప్రధానకార్యదర్శి
సిపిఐ(ఎం-ఎల్)

తమిళనాడు

కావేరీ జలాల సీమగ్వీపై సిపిఐ(ఎం-ఎల్) ప్రచార కార్యక్రమం

కర్ణాటక, తమిళనాడు రాష్ట్రాల నడుమ కావేరీ జలాల పంపక వివాదంపై ఎట్టకేలకు సుప్రీంకోర్టు తన తీర్పును వెలువరించింది. ఈ తీర్పు అమలుకై ఒక యాజమాన్య బోర్డును ఏర్పాటుచేయాలని కేంద్రప్రభుత్వానికి సూచించింది. దశాబ్దాలుగా పాలకవర్గాలు తమ స్వార్థ రాజకీయ ప్రయోజనాలు నెరవేర్చుకోవటానికి కర్ణాటక, తమిళనాడు ప్రజలమధ్య విభేదాలు కల్పించి, ఆ వివాదాల్ని సాగలాగుతూ ప్రాంతీయ భావోద్వేగాలు రెచ్చగొడుతూ ఇరురాష్ట్రాల మధ్య శత్రుపూరిత వాతావరణాన్ని వ్యాప్తిచేస్తూ వస్తున్నారు.

బిజెపి ప్రభుత్వం కూడా ఇవే విధానాలను అమలుచేస్తోంది. కావేరీ నదీజలాల యాజమాన్య బోర్డును వెనువెంటనే ఏర్పాటు చేయటానికి బదులుగా, సమస్య పరిష్కారానికి చర్యలు సాగించాలనే నాటకమాడుతోంది. ఈ పరిస్థితిని గమనించిన తర్వాత సిపిఐ(ఎం-ఎల్) తమిళనాడు రాష్ట్రకమిటీ ప్రచార కార్యక్రమం చేపట్టింది. తంజావూరు జిల్లాలోని కపిస్థలం, తిరుప్పావంతాల్, అల్వూర్ ప్రాంతాలలోనూ, అరియలూర్ జిల్లాలోని అండిమాదమ్, టి.పలార్ ప్రాంతాలలోనూ ఈ ప్రచార కార్యక్రమం సాగించింది. నదీ జలాల యాజమాన్య బోర్డును తక్షణం ఏర్పాటుచేయాలని కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేస్తూ పార్టీ ఆధ్వర్యంలో వేలాది కరపత్రాలను ప్రచురించి, పంపిణీ చేయటంతోపాటుగా అనేక గ్రామాల్లో, పట్టణాల్లో బహిరంగసభలను కూడా నిర్వహించారు.

రైతాంగ ప్రతినిధులతో వెనువెంటనే నదీజలాల యాజమాన్య బోర్డును ఏర్పాటుచేయాలని, సాగునీటి వ్యాపారీకరణను అరికట్టాలని, దేశంలోని అన్ని నదుల నీటి వివాదాల సమస్యలను పరిష్కరించేందుకు శాశ్వత నదుల సమస్యల పథకాన్ని రూపొందించాలని కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని పార్టీ డిమాండ్ చేసింది.

వ్యవసాయానికి వీలుగా రాష్ట్రంలో 40వేల చెరువులను పునరుద్ధరించాలని, సాగునీరు లభించక నష్టపోయిన రైతులకు పరిహారం కల్పించాలని, నష్టపోయిన రైతులకు, వ్యవసాయకూలీలకు ప్రజాపంపిణీ వ్యవస్థను మరింత విస్తృతంచేసి, ఆహార ధాన్యాలను మరింత అధికంగా అందించాలని తమిళనాడు రాష్ట్రప్రభుత్వాన్ని పార్టీ డిమాండ్ చేసింది.

పాలకవర్గాలు వ్యాప్తిచేస్తున్న విభజించే ఎత్తుగడలకు, ప్రాంతీయ ఉన్మాదాలకు సమీధాలు కారాదని సిపిఐ(ఎం-ఎల్) తమిళనాడు, కర్ణాటక ప్రజానీకానికి పిలుపునిచ్చింది. రైతులకు సకాలంలో సాగునీటిని న్యాయబద్ధంగా అందించాలని డిమాండ్ చేస్తూ, నదీజలాలను, నీటిని, భూమిని ఇతర వనరులన్నింటినీ కొల్లగొట్టుకెళ్ళే భారత బడాబూర్జువా వర్గానికి, సామ్రాజ్యవాదులకు వ్యతిరేకంగా ఇరు రాష్ట్రాల ప్రజలు ఐక్యంగా ఉద్యమించాలని సిపిఐ(ఎం-ఎల్) తమిళనాడు రాష్ట్రకమిటీ పిలుపునిచ్చింది.